

DISCOURSANALYSE VAN HET ABORTUSDEBAT IN VLAAMSE SOCIALE MEDIA

**EEN KRITISCHE DISCOURSANALYSE VAN FACEBOOKREACTIES
OP ONLINE KRANTENARTIKELS**

Aantal woorden: 21.201

Annelies Degroote

Studentennummer: 01505707

Promotor: Prof. dr. Ulrike Vogl

Masterproef voorgelegd voor het behalen van de graad master in de Taal- en Letterkunde

Academiejaar: 2019 - 2020

Dankwoord

Het is geen gemakkelijk laatste jaar geweest. De masterproef schrijven was al een hele opgave, en het is zeker niet eenvoudiger geworden toen het hele land in lockdown moest en het onderwijs dus digitaal werd. Toch is het gelukt om de masterproef af te werken. Daarom zou ik graag enkele mensen willen bedanken die mij door de voorbije periode heen hebben geholpen.

Eerst en vooral wil ik mijn moeder bedanken die mij de kans heeft gegeven om mijn studies te voltooien. Ten tweede een oprechte dankuwel aan mijn promotor Prof. Dr. Ulrike Vogl voor de begeleiding in mijn onderzoek en voor de waardevolle feedback. Ten slotte ben ik ook mijn vriendinnen, Alice en Noa, dankbaar. Ook al mochten we voor een lange periode niet afspreken, toch hebben we elkaar zoveel mogelijk gesteund.

Inhoudsopgave

Dankwoord	2
1. Inleiding.....	5
2. Historische context.....	7
Woelige abortusgeschiedenis	7
Het jaar 2020	11
3. Theorie	15
Discoursanalyse.....	15
Kritische discoursanalyse	16
Historische discoursanalyse	18
4. Methodologie.....	20
Dataverzameling	20
Artikels.....	20
Facebookreacties.....	22
Dataverwerking.....	22
5. Analyse	24
Kwantitatieve analyse	24
Kwalitatieve analyse.....	31
Thema's.....	31
Discursieve strategieën	39
<i>Moeder en kind tegenover vrouw en foetus bij nomination en predication</i>	39
<i>Persoonlijke ervaring tegenover wetenschappelijke expertise bij perspectivization</i>	43
<i>Nuance en autoriteit bij mitigation tegenover overdreven weergaves bij intensification</i>	45
Vergelijkende analyse	46
Vergelijking studie "The discourses on induced abortion in Ugandan daily newspapers: a discourse analysis" door Sofia Larsson et al. in 2015	46

Vergelijking studie “A discourse analysis of the abortion debate in Turkey and the United States” door Sultan Komut in 2009	49
6. Bevindingen.....	54
7. Conclusie	57
Referentielijst	59
Bijlagen	65
Bijlage 1: lijst met figuren.....	65
Bijlage 2: artikels	71
Bijlage 3: corpus.....	80

1. Inleiding

“Parlement wil abortus tot 18 weken mogelijk maken, maar is dat een goed idee?” (Van Garderen, Vandekerckhove en Gordts 2019). Dit artikel werd *gepost* op de facebookpagina van De Morgen op 22 oktober 2019. Het artikel gaat over de mogelijke verlenging van de huidige abortustermijn van twaalf weken naar achttien weken. Het voorstel had op dat moment een meerderheid in het parlement, maar eind juli 2020 heeft nog steeds geen goedkeuring, of zelfs stemming, plaatsgevonden over het onderwerp. Toen ik het artikel zag verschijnen op Facebook heb ik eerst de reacties gelezen, en daarna pas het artikel zelf. Door de reacties te lezen werd voor mij al een beeld gevormd van het standpunt van de lezers over het abortusdebat. Naar aanleiding van dit artikel en de facebookreacties ben ik mijn onderzoek gestart.

In het algemeen is België een progressief land. Inzake verschillende ethische discussies zoals het homohuwelijk en euthanasie heeft België het voortouw genomen ten opzichte van de andere Europese landen (Coene 2015:20). Daarnaast ligt de abortustermijn van Nederland op 22 weken. Ondanks die progressiviteit en het voorbeeld van ons buurland, blijft de abortuswetgeving een hekelpunt in de Belgische politiek. Het abortusdebat in België bestaat al geruime tijd en resulteerde bijna in de val van de regering in 1990 toen abortus gedeeltelijk gelegaliseerd werd na een lange politieke strijd. Sindsdien is het debat al verschillende keren heropgelaaid en werd er meermaals gepleit voor een versoepeling van de wetgeving en voor de volledige legalisering van abortus. Dat gebeurde dus ook in het najaar van 2019 met een meerderheid van het parlement als voorstander. Opnieuw zorgt een dergelijk voorstel echter voor politieke problemen. De goedkeuring van een nieuwe wetgeving na dertig jaar wordt door verschillende partijen zelfs als een breekpunt gezien bij de regeringsonderhandelingen van 2020. De bewogen abortusgeschiedenis zorgt er nu waarschijnlijk nog steeds voor dat het een gevoelige politieke kwestie is.

Het abortusdebat is niet enkel in België aanwezig, maar het is een thema dat wereldwijd tot hevige discussies kan leiden. Universeel zijn er twee abortusdiscoursen die centraal staan, namelijk het *pro-life* discours en het *pro-choice* discours. Het *pro-life* discours is ontstaan in de Verenigde Staten en kwam voort uit weerstand tegen de legalisering van abortus in 1973 (Leach 2020:319). Vanaf dan is het discours steeds meer op de voorgrond getreden en is de dichotomie tussen het *pro-life* discours en het *pro-choice* discours wereldwijd verspreid (Tan 2005:157). Beide discoursen doen een beroep op het mensenrechtendiscours, maar elke kant heeft een radicaal verschillende interpretatie van de term (Zolkos 2006:1, Pierson en Bloomer 2017:174). In de abortuscontext wordt het begrip ‘mensenrechten’ gebruikt als politiek instrument om zowel steun als weerstand te bieden aan abortus (Cook en Dickens 1999:81). Het *pro-choice* discours legt een focus op het keuzerecht en zelfbeschikkingsrecht van de vrouw, terwijl het *pro-*

life discours de (bestaans)rechten van de foetus centraal stelt en zelfs vooropplaatst (Tan 2005:157, Trumpy 2014:163). De intense focus op de foetale rechten wordt beschouwd als het kernargument van de anti-abortusbeweging (Saurette en Gordon 2013:165).

Er is al veel onderzoek gedaan naar discoursanalyses omtrent abortus in verschillende regio's en contexten, maar soortgelijke studies in België heb ik niet gevonden. Naar aanleiding van de mogelijke verandering van de abortuswetgeving leek het interessant om aan de hand van een discoursanalyse te onderzoeken hoe mensen reageren op berichtgeving over dat onderwerp en waarom het zoveel politieke debatten en ophef veroorzaakt in de samenleving. Er wordt onderzocht welke thema's en argumenten aangehaald worden in de facebookreacties en welke (dominante) abortusdiscoursen voorkomen. De aanwezige abortusdiscoursen in een samenleving spelen een cruciale rol om het standpunt van die samenleving over de vrouw te analyseren. Om de discoursen in een bredere, globale sociale context te plaatsen heb ik mijn resultaten vergeleken met andere discoursanalyses omtrent abortus. Op die manier kon ik met behulp van de vergelijkende analyse onderliggende gedachtegangen en veronderstellingen over de vrouw en haar rol in de samenleving blootleggen.

Om de abortusdiscoursen en -debatten in België te begrijpen moet eerst aandacht besteed worden aan de context en geschiedenis van abortus. Het volgende hoofdstuk begint dus met een overzicht van de historische context, waarin ik ook een onderdeel heb toegewijd aan de ontwikkelingen van dit jaar die gelinkt kunnen worden aan abortus. Het daaropvolgende hoofdstuk gaat over de theoretische achtergrond van de discoursanalyse, de kritische discoursanalyse en de historische discoursanalyse. Vervolgens geef ik in het methodologische hoofdstuk uitleg over welke data er wordt gebruikt in dit onderzoek, op welke manier de data verzameld wordt, en hoe de data verwerkt zal worden aan de hand van het theoretische kader. Het meest uitgebreide hoofdstuk is de analyse, bestaande uit drie onderdelen. Het kwantitatieve gedeelte geeft eerst een kort overzicht van het cijfermateriaal. In het kwalitatieve stuk analyseer ik mijn data aan de hand van de historische discoursanalyse. In het derde onderdeel worden twee andere discoursanalyses omtrent abortus uit verschillende regio's vergeleken met mijn analyse. Daarna wijd ik een hoofdstuk toe aan mijn bevindingen. Ten slotte eindig ik met een conclusie van de studie, waar ik stilsta bij de beperkingen van deze discoursanalyse en perspectieven voor eventueel verder onderzoek.

2. Historische context

Om het huidige abortusdebat te begrijpen, is er eerst een bredere context nodig van de geschiedenis van abortus in België. In dit hoofdstuk wordt dus een beeldvorming gemaakt van het verloop van het abortusdebat en de abortuswetgeving in België. Er wordt ook stilgestaan bij de manier waarop abortus vroeger werd afgebeeld in de media. Daarna wordt een overzicht gegeven van de recente ontwikkelingen in 2019 die deze studie inspireerden. Ten slotte wordt onderzocht op welke manier de veranderingen in het jaar 2020 ook invloed hebben gehad op het abortusdebat.

Woelige abortusgeschiedenis

“De abortusrevolutie die zich omstreeks 1880 in West-Europa voltrok, had ook België in haar greep” (Celis 1996). Door vernieuwingen zoals nieuwe contraceptieve methodes was er een algemene vruchtbaarheidsdaling in West-Europa, wat deel uitmaakte van een hele demografische transitie in West-Europa als gevolg van de “Industriële Revolutie, de liberalisering en het feminisme” (Celis 1996:201). Het aantal kinderen per vrouw daalde rond 1880, en het aantal abortussen steeg (Celis 1996:201). In 1867 was vastgelegd in het strafwetboek dat het een misdad was in België om abortus te plegen, en dat is zo gebleven tot 1990 (Celis 1996:2017, Celis en Coene 2015:5). Er zijn echter verschillende aanwijzingen - zoals de vele debatten in de Kamer en Senaat - die bewijzen dat er wel een abortuspraktijk bestond in België (Celis 1996:203). In het onderzoek van Celis naar advertenties voor “vroedvrouw-aborteuses en abortieve producten” in Belgische kranten vanaf 1880 tot 1940 wordt duidelijk dat “de taboesfeer [...] niet zo absoluut [was]”, aangezien de laatste pagina’s van voornamelijk socialistische en liberale kranten frequent zulke advertenties bevatten tot de jaren ‘20 (Celis 1996:204). Niet alleen de advertenties, maar ook de mond-tot-mond reclame die deel was van de vrouwencultuur zorgde voor een verhoogde toegankelijkheid van abortus (233). Er werd echter wel nadruk gelegd op discretie in de advertenties, want “[d]e reclame voor vroedvrouw-aborteuses gebeurde omwille van de illegaliteit niet in expliciete bewoordingen” (205-206). Van 1880 tot 1910 lag de frequentie van de advertenties steeds hoger om daarna weer te dalen (207). Die daling is deels te wijten aan de nieuwe wet die verscheen in 1923 die “publiciteit verbood voor personen die middelen tot verstoring van de zwangerschap toepasten” (206). Vanaf 1923 daalde het aantal advertenties gestadig, om dan volledig te verdwijnen in 1930 (212-213). Die daling is “een weerspiegeling van datgene wat zich gelijktijdig in Kamer en Senaat afspeelde” (213). De media volgden dus de politieke ontwikkeling.

Een abortus uitvoeren was strafbaar, maar er werd wel een uitzondering gemaakt voor een abortus die levensnoodzakelijk was voor de vrouw. Op die manier kon een illegale abortus toch een legale abortus worden, afhankelijk “van de houding van het gerecht en de religieuze en morele opvatting van de betrokken geneesheer” (Celis 1996:218). Daarbij komt ook kijken dat “het aantal veroordeelden voor abortus [...] opvallend laag [was]”, ook al “wezen de annonces perfect de weg naar de plaats waar de “misdadige praktijken” plaatsvonden” (219). Het is duidelijk dat de wetgeving de “abortusrevolutie” niet kon tegenhouden, maar er enkel voor zorgde dat abortus in de illegaliteit terechtkwam waardoor het onprofessioneel en onveilig gebeurde, en dat trof voornamelijk de gewone volkswrouw (224). Hoewel het aantal abortussen in die periode niet achterhaald kon worden door de illegaliteit van de praktijk, bewijst “de toenemende reclame voor aborteuses, abortus provocerende instrumenten en abortiva [...] [toch] het bestaan van een florierende abortuspraktijk in België” (224). “Deze gang van zaken lokte vanzelfsprekend een reactie uit”, een reactie die pas laat en langzaam op gang kwam waardoor de uitbreiding van de abortuspraktijk moeilijk te stoppen was (225). De anti-abortus reactie kwam van katholieke kant en veroordeelde niet alleen abortus, maar ook anticonceptie, dat beschouwd werd als een “kleine stap naar abortus” (226). “Gelijktijdig met de katholieke anti-abortus campagne werd vanaf 1911 in het Parlement [...] gewerkt aan een verstrenging van de wet inzake abortus en anticonceptie” wat resulteerde in de wet van 1923 (228). De nieuwe wet zorgde er voor dat de advertenties verdwenen uit de kranten, maar de abortuspraktijk zelf werd er niet door aangetast (229). De katholieke actie moedigde ook geneesheren aan tot reorganisatie, maar ze konden niet verhinderd worden om abortussen uit te voeren waardoor de actie geen werkelijk resultaat leverde (229). “Op Europees niveau was er in de jaren twintig en vooral dertig een tendens tot strafvermindering inzake abortus te constateren. In Nederland ijverde de Nederlandse afdeling van de Wereldbond voor Sexuele Hervorming [...] voor een versoepeling van de wetgeving inzake abortus” (231). Voor een dergelijke aanpassing werd ook in België gepleit (231).

Het is dus duidelijk dat de wetgeving en de (acties van de) Kerk de abortuspraktijk niet konden tegenhouden. Het is echter ook moeilijk geweest om de abortuswet te veranderen en om abortus gedeeltelijk te laten legaliseren. In de eerste helft van de twintigste eeuw kwam de socialistische vrouwenbeweging op voor vrouwenrechten, maar “pas in de jaren 1970 slaagde de vrouwenbeweging - de ‘tweede feministische golf’ - erin om de kwestie van het recht op abortus te politiseren” (Celis en Coene 2015:6). Er werd toen campagne gevoerd “met de iconische slogan ‘Baas in eigen buik’ [...] voor de decriminalisering van abortus en de onbelemmerde toegang tot anticonceptiemiddelen” (Celis en Coene 2015:6). De wet van 1923 die de publiciteit en verspreiding van zwangerschapsverstorende middelen

verbod werd pas afgeschaft in 1973 (6). Het ging niet enkel over de legalisering van abortus, maar het was “een onderdeel van een bredere emancipatoire beweging om een einde te maken aan de dominantie van de katholieke kerk in de samenleving, in de politiek en op wetgevend vlak” (6). De eis om abortus te legaliseren had een groot draagvlak. Enerzijds steunde de liberaal-seculiere humanistische beweging “de eis dat vrouwen autonoom met hun kinderwens zouden kunnen omgaan”, anderzijds speelden “sociaal geëngageerde artsen die er openlijk voor uitkwamen dat zij abortussen uitvoerden” een belangrijke rol in het publieke en politieke debat, zeker aangezien abortus nog steeds wettelijk verboden was (6).

Er werd in 1971 voor het eerst een wetsvoorstel ingediend waarna de vrouwenbeweging meteen een tegenreactie kreeg, namelijk van Pro Vita, “een rooms-katholieke anti-abortusorganisatie” (Celis en Coene 2015:6). Die organisatie was tegen alle vormen van abortus en voerde fel campagne “om een shockeffect teweeg te brengen”, maar dat had eerder een omgekeerd effect waardoor ze geen aanzienlijke invloed hadden (6-7). Er lag dus een grote maatschappelijke druk op de politiek om abortus te legaliseren zodra het wetsvoorstel werd ingediend in 1971, maar toch werd de wet pas in 1990 - negentien jaar later - goedgekeurd (7-8). In de volgende uitleg van wat er toen gebeurde, wordt duidelijk dat abortus niet enkel een maatschappelijke, maar vooral een politieke kwestie was (en is). Na het wetsvoorstel werd abortus veiliger en gemakkelijker op juridisch en medisch vlak, omdat het oogluikend werd toegestaan en legaal kon uitgevoerd worden in de buurlanden (8). “De kloof tussen de wet en de praktijk werd alsmaar groter” en zorgde er bijna voor dat de regering viel (8-9). De CVP - de voormalige CD&V - had het land sinds de Tweede Wereldoorlog bijna onafgebroken bestuurd en was als “bewaker van de katholieke waarden” tegen de liberalisering van de abortuswetgeving (8). Uiteindelijk werd na twintig jaar geopteerd voor een wisselmeerderheid, wat het einde van de regering had kunnen betekenen (8-9). De regering hield toch stand en in 1990 werd abortus dus gedeeltelijk gelegaliseerd, wat laat was vergeleken met de andere Europese landen (5).

De abortuswet van 1990 bestaat uit verschillende onderdelen, waarvan de belangrijkste aspecten hier worden toegelicht (Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken 2012). Ten eerste moet de zwangerschapsafbreking gebeuren voor de twaalfde week na de bevruchting. De vrouw moet zich bovendien in een noodsituatie bevinden, maar de wet omschrijft niet wat die noodsituatie is en laat de vrouw die zelf invullen. Ten derde kan de abortus pas uitgevoerd worden zes dagen na de eerste raadpleging in hetzelfde abortuscentrum of ziekenhuis, zodat de vrouw nog zes dagen ‘beslissingstijd’ heeft. Een abortus na de termijn van twaalf weken wordt enkel uitgevoerd als de zwangerschap een gevaar is voor de gezondheid van vrouw of als het kind een uiterst zware ongeneeslijke ziekte zou hebben. In dat geval

moet er een tweede geneesheer daar advies over geven. Een verzoek op abortus kan ook geweigerd worden door een arts (Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken 2012). “De abortuswet van 1990 regelt ook de oprichting van een Nationale Evaluatiecommissie die moet toezien op de toepassing van de wettelijke bepalingen betreffende de zwangerschapsafbreking.” (Celis en Coene 2015:10). De commissie houdt de gegevens bij over het aantal abortussen om te rapporteren aan het parlement (10). Uit die cijfers blijkt dat het aantal abortussen in België sinds de legalisatie niet zijn gestegen, maar dat het aantal laag is en blijft (10). België hoort nu bij de vijf landen met de laagste abortuscijfers (‘LUNA’ 2012:9). De voornaamste redenen daarvoor zijn waarschijnlijk de beschikbaarheid van en open communicatie over anticonceptiemiddelen, en de efficiënte (preventie)campagnes over anticonceptie (Celis en Coene 2015:10). Het recht op abortus werd sinds de wet in 1990 in bredere kringen aanvaard, maar sindsdien zijn er nog tegenreacties geweest die ook nu nog aanwezig zijn. Vooral politieke partij Vlaams Blok keerde zich tegen de abortuswet wanneer die net ingevoerd was, maar toen er vanaf 2010 uit verschillende hoeken een voorstel kwam om de wettelijke abortustermijn van twaalf weken te verruimen, werd dit niet enkel door Vlaams Blok slecht onthaald, maar ook door toenmalig voorzitter van CD&V-Jongeren en door N-VA (Celis en Coene 2015:10-13). Net toen die potentiële aanpassingen voorgesteld werden in 2010, vond in Brussel de eerste Mars voor het Leven plaats die sindsdien elk jaar nog plaatsvindt (13). Door de Mars voor het Leven en de negatieve reacties op het voorstel, werd de liberalisering van de abortuswet gestaakt uit schrik “dat de bestaande wet in conseratieve zin zou worden aangepast” (13-14).

Ook al heeft de vrouwenbeweging een sterke positie in het abortusdebat, toch zijn er geringe pogingen geweest om de abortuswet te verruimen. Anderzijds hebben anti-abortusgroepen niet veel aanhang en ook weinig invloed op de abortuswetgeving. Het gebrek aan actie vanuit beide kanten heeft volgens Celis en Coene verschillende verklaringen (2015). De eerste verklaring gaat over de moeizame geschiedenis van de besluitvorming van de abortuswetgeving, die twintig jaar aanhield en bijna het hele Belgische politieke systeem destabiliseerde (2015:20). Toen een mogelijke verandering (van de abortustermijn) zich voordeed, leek het voor de politieke partijen toen waarschijnlijk beter om de status quo te hanteren (20). Ten tweede ontstond een progressief klimaat in België waardoor veel andere ethische discussies zoals euthanasie, homohuwelijk, adoptie door homokoppels, en medische begeleide voortplanting meer aandacht en wetten kregen waardoor “ons land vanaf het begin van het nieuwe millennium voorop [liep] in deze dossiers en [...] zij zelfs tot de meest progressieve landen ter wereld [ging] behoren” (20). De derde verklaring gaat over de sterke positie van de vrouwenbeweging sinds de abortuswet van 1990 (21). Door de verankering van een aantal overheidsdepartementen en instellingen die instaan voor de bevordering van de gelijkheid

tussen mannen en vrouwen op het federale en gewestelijke niveau beschikt de vrouwenbeweging over de middelen om besluitvormingen te beïnvloeden en om de status-quo omtrent de abortuswetgeving te behouden (21). Daarnaast zijn er ook geen politieke partijen die een heel sterk antifeministisch discours hanteren (21).

De laatste oplaaiing van het abortusdebat gebeurde in oktober 2019 en is de aanleiding van deze studie. Verschillende politieke partijen opperden namelijk voor een aanpassing van de abortuswetgeving. In de nieuwe wet zou de abortustermijn verschoven worden van twaalf weken naar achttien weken, en de bedenktijd van zes dagen zou verlaagd worden naar twee dagen (De Maeseneer 2019). Het voorstel krijgt steun van een grote meerderheid, namelijk van de socialisten (SP.A en PS), de groenen (Groen en Ecolo), de liberalen (Open VLD en MR), DéFi en PVDA-PTB, maar niet van CD&V, CDH, N-VA en Vlaams Belang die tegenstander zijn van de aanpassing (Paelinck 2019). De voorbije maanden is dat voorstel regelmatig in de media verschenen en een onderwerp geweest in politieke debatten. In het volgende onderdeel van dit hoofdstuk wordt daar meer uitleg over gegeven.

Het jaar 2020

Het is moeilijk om te reflecteren over je eigen tijd. Door terug te kijken naar het verleden wordt een afstand gecreëerd zodat historici gemakkelijker kunnen interpreteren wat er in een vroegere tijdsperiode is gebeurd. Naar mijn mening kunnen velen die de tijd nu ervaren waarschijnlijk wel zeggen dat het jaar 2020 een bewogen jaar is met aanzienlijke opschuddingen en veranderingen die hun plaats in de komende geschiedenisboeken al hebben verworven. Het COVID-19 virus heeft bijna de hele wereld letterlijk gedwongen om stil te staan, te pauzeren en om af te wachten in onzekerheid. De dood van George Floyd in de Verenigde Staten heeft de rest van de wereld bereikt en in opschudding bracht, wat zorgde voor protesten van de Black Lives Matter-beweging - ook in België - tijdens een pandemie. Door al het tumult heen is de Vlaamse regering nog niet gevormd omdat ze geen akkoorden bereiken over verschillende heikelpunten, waaronder de abortuswetgeving. Die gebeurtenissen hebben ook invloed gehad en veranderingen teweeggebracht op het abortusdiscours. In dit onderdeel wordt besproken op welke manieren die nieuwe perspectieven zorgden voor verschuivingen binnen het abortusdebat.

Door de snelle verspreiding van het COVID-19 virus gingen verschillende landen over de hele wereld in *lockdown*. Om de druk op de ziekenhuizen te verlichten werden alle niet-essentiële medische ingrepen uitgesteld. Abortus valt onder de medische noodzakelijke zorg en is een tijdsgevoelige ingreep waardoor die niet (voor een lange periode) kan uitgesteld worden. De crisis toont en versterkt de moeilijkheden die

de vrouw moet ondervinden bij een uitvoering van abortus. De vrouw moet zich namelijk twee keer verplaatsen: één keer voor de consultatie en minimum zes dagen later nog eens voor de ingreep zelf. Die verplaatsingen geven de vrouw een groter risico om ziek te worden, en zijn ook moeilijk te combineren als de vrouw in een moeilijke thuissituatie zit of kinderen heeft die thuisblijven (Lahssaini 2020). Daarbij komt kijken dat de vrouw niet naar het ziekenhuis mag komen en de ingreep moet uitstellen als ze ziek is (Lahssaini 2020). Ten derde zijn de grenzen dicht, waardoor de vrouw niet naar Nederland kan reizen om een abortus te laten uitvoeren na de termijn van twaalf weken (Lahssaini 2020). Ten slotte is er in deze periode geen begeleiding toegestaan en moet de vrouw dus alleen naar het ziekenhuis gaan (Lahssaini 2020). In Nederland wordt sinds 2018 met een wetsvoorstel gepleit om huisartsen medicatie te laten voorschrijven die een zwangerschap tot negen weken kan afbreken (Roeberson, Visser en de Pagter 2020). Vanuit het crisisperspectief wordt duidelijk hoe voordelig die wet zou zijn, zeker voor de toegankelijkheid tot abortus in deze tijd. Er werd gepleit om de abortuswetgeving te versoepelen en “de abortuspil voor vroege afbrekingen tijdens de coronacrisis door huisartsen of via telemedicine te verstrekken” (Roeberson, Visser en de Pagter 2020). Sommige regio’s daarentegen besloten vanuit een crisisperspectief dat de uitvoering van abortus niet noodzakelijk is en dus tijdelijk uitgesteld kon worden, maar dat was in die regio’s vooral een strategie om abortus te verbieden. Het eerste voorbeeld daarvan is Polen. De abortuswetgeving is al strikt in Polen, maar er werd tijdens de crisis onderhandeld over een wet die abortus onmogelijk zou maken voor vrouwen die zwanger zijn van een kind met ernstige gezondheidsproblemen, en een wet die seksuele voorlichting op school strafbaar maakt (Parton 2020). “Polen maakt gebruik van de coronamaatregelen om de wet erdoorheen te krijgen” en daarbij is het veel moeilijker voor de inwoners om te protesteren vanwege de maatregelen (Parton 2020). Een tweede voorbeeld is de Amerikaanse staat Texas. Daar is de wetgeving omtrent abortus ook streng, maar conservatieve partijen gebruikten de crisis om hun ideologisch doel te bereiken door abortus als niet-noodzakelijke ingreep te willen klasseren en op die manier het recht op abortus aan te vallen (Persson 2020). Het verbod telde toen tot 21 april, met een boete tot duizend dollar en tot 180 dagen cel als het verbod niet werd nageleefd (kv 2020). Daarbij is ook de abortuspil “het enige orale medicijn [...] dat wegens het coronavirus in Texas is verboden” (Persson 2020). Door de crisisperiode worden enerzijds de problematische aspecten van abortuswetgevingen in verschillende regio’s blootgelegd, en anderzijds wordt duidelijk dat sommige politici een crisisperspectief gebruiken als strategie om hun eigen ideologieën door te voeren.

Een tweede belangrijke ontwikkeling die gelinkt kan worden aan het abortusdebat is de Black Lives Matter-beweging die naar aanleiding van de dood van George Floyd op verschillende plaatsen in de wereld in

opstand kwam tijdens de COVID-19 crisis. Black Lives Matter is een beweging die opkomt tegen systematisch en institutioneel racisme, maar het wordt dikwijls - ten onrechte - gezien als een beweging die *black lives* als superieur bestempeld. Als tegenreactie wordt dan *all lives matter* gezegd. Die reactie ontkent echter het racisme dat mensen met een donkere huidskleur dagelijks moeten ervaren. Een andere tegenreactie is de *all black lives matter*-uitdrukking die gebruikt wordt als anti-abortus argumentatie. In de Verenigde Staten bestaat dertien percent van de bevolking uit mensen met een zwarte huidskleur, en in 2014 werd 36 percent van abortussen uitgevoerd op vrouwen met een zwarte huidskleur (Allen 2020). Die cijfers tonen aan dat zwarte levens vaker beëindigd worden bij abortus en zijn dus volgens de anti-abortus beweging bewijs van racisme. *Black lives matter* betekent voor hen dat ook de ongeboren levens ertoe doen (Allen 2020) en dat *black lives matter*-protestanten niet tegen abortus zouden mogen zijn (Novielli 2014). De Black Lives Matter-beweging wordt door die groep pas aanvaard als ze tegen abortus zouden protesteren. Het is al vaker voorgekomen dat anti-abortusactivisten proberen gebruik te maken van de Black Lives Matter-beweging (Crockett 2016). Enerzijds proberen ze de slogan 'black lives matter' te gebruiken als propaganda, anderzijds ondermijnen en ontkennen ze het belang van de protesten van de Black Lives Matter-beweging door te geloven dat die bij abortus moeten beginnen.

Ten slotte is abortus veelvuldig aan bod gekomen in het politieke debat en dan vooral bij de regeringsonderhandelingen. De voorstanders zijn de socialisten (SP.A en PS), de groenen (Groen en Ecolo), de liberalen (Open VLD en MR), DéFi en PVDA-PTB. Het nieuwe voorstel houdt drie onderdelen in: de abortustermijn wordt verlengd van twaalf weken naar achttien weken, de bedenktijd wordt verkort van zes dagen naar twee dagen, en abortus zou volledig uit het strafrecht gehaald worden (Paelinck 2020a). De cijfers van de Evaluatiecommissie Zwangerschapsafbreking bevestigt dat ongeveer vijfhonderd vrouwen per jaar naar Nederland gaan om een abortus te laten uitvoeren, wat dus aantoont dat de abortustermijn verlengd zou moeten worden (jv 2020). Door sommige partijen wordt het nieuwe voorstel tijdens de langdurige regeringsonderhandelingen echter gebruikt als 'breekpunt'. Op 2 juli 2020 werd normaal gezien gestemd op het nieuwe wetsvoorstel, maar partijvoorzitter Joachim Coens van CD&V gaat daar niet mee akkoord en wil pas na het zomerreces een stemming (Baert en Santens 2020). Het dossier werd opgestuurd naar de Raad van State maar die leverde 10 juli al positief advies af over het voorstel waardoor de stemming de week erna zou kunnen doorgaan voor de zomervakantie (TT 2020). Partijvoorzitter Bart De Wever van N-VA heeft echter ook aangegeven dat het dossier voor hem een breekpunt is bij de federale regeringvorming (TT 2020). De tegenstand van beide kanten brengt de Arizona-coalitie van CD&V, Open Vld, MR, N-VA, sp.a en cdH die nu op tafel ligt in gevaar (TT 2020). Er is uiteindelijk toch besloten dat er pas

na de parlementaire zomervakantie gestemd zal worden omdat de tegenstanders - N-VA, CD&V en Vlaams Belang - opnieuw tekstaanpassingen hebben ingediend waarover de Raad van State nog eens advies moet geven (Paelinck 2020b). CD&V-voorzitter Joachim Coens is daar voorstander van en wil “in alle rust met de verschillende partijen kunnen [...] praten in een stabiele situatie [want] nu is dat veel te gepolariseerd” (Paelinck 2020b). Deze laatste ontwikkeling maakt duidelijk dat - net zoals de voorbije decennia - het abortusdebat nog steeds voornamelijk een politieke kwestie is.

3. Theorie

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de theorie die toegepast wordt in deze studie. Ten eerste wordt stilgestaan bij de begrippen 'discours' en 'discoursanalyse' en de verschillende betekenissen die deze termen met zich meebrengen. Vervolgens wordt toegelicht wat een kritische discoursanalyse is en hoe die verschilt van een gewone discoursanalyse. Daarna volgt een uiteenzetting van de historische discoursanalyse, een stroming binnen de kritische discoursanalyse. In deze studie wordt voornamelijk gebruikgemaakt van de principes en *tools* van de historische discoursanalyse.

Discoursanalyse

Het begrip 'discours' heeft binnen de discoursanalyse verschillende betekenissen en interpretaties. Een discours wordt gezien als een vorm van tekst waarin uitingen samenhangen, in verband staan met elkaar (Appel et al 2002:71). Volgens Wodak en Meyer kan een discours geïnterpreteerd worden als een historisch monument, een vorm van tekst of gesprek, en zijn er verschillende begrippen zoals een racistisch discours, een genderdiscours, et cetera (2016:3-4). Gee noemt een discoursanalyse "the study of what we humans do with language and how we do it" (2017:ix). Hij focust op het belang van grammatica binnen de discoursanalyse. Een discoursanalyse bestudeert niet de abstracte grammaticasystemen, maar bekijkt hoe die grammatica gebruikt wordt door de sprekers van een taal. Grammatica geeft sprekers eindeloze mogelijkheden om een bepaalde uiting te verwoorden, en een discoursanalist onderzoekt waarom een spreker net die specifieke woorden heeft gekozen - uit alle mogelijkheden die de grammatica beschikbaar stelt - om een bepaalde gedachtegang uit te spreken. Dat wordt de *principle of choice* genoemd (Gee 2017:4). De keuze die de spreker maakt is betekenisvol, maar ook alle opties die de spreker niet gebruikte en dus liet wegvallen hebben belang (4). Een discours is volgens hem dus *language-in-use* (2017:ix).

Een discoursanalyse gaat echter wel verder dan een analyse van *language-in-use*. Het discours is namelijk niet losstaand, maar altijd verbonden aan de context. Gee maakt het onderscheid tussen een discours (met kleine letter 'd') en een Discours (met hoofdletter 'D'):

The notion stresses how 'discourse' (language in use among people) is always also a 'conversation' among different historically formed Discourses (that is, a 'conversation' among different socially and historically significant kinds of people or social groups). The notion of 'Big 'D' Discourse' sets a larger context for the analysis of 'discourse' (with a little 'd'), that is, the analysis of language in use. (2015)

Taalgebruik van sprekers moet dus niet apart bestudeerd worden, maar er moet ook aandacht besteed worden aan de verschillende discoursen die gevormd zijn door de geschiedenis en context. De kritische discoursanalyse - waar in het volgende onderdeel langer bij stilgestaan wordt - vertrekt vanuit een maatschappelijk probleem en probeert door de analyse van teksten onderliggende gedachtegangen en ideologieën bloot te leggen. Een discoursanalyse is dus niet louter een analyse van taal in gebruik.

Er zijn verschillende disciplines en methodologieën die te maken hebben met discours, waardoor de interpretatie van de terminologie kan verschillen en dus ook verwarring kan veroorzaken. Wodak en Meyer (2016:2) kennen echter zeven dimensies toe aan een discoursanalyse die verschillende studiegebieden met elkaar gemeen hebben. Ten eerste wordt aandacht besteed aan het “naturally occurring” taalgebruik door echte taalgebruikers. Dit komt overeen met wat Gee zegt over het abstracte grammaticasysteem tegenover het echte taalgebruik. Ten tweede is er een focus op grote teksteenheden zoals conversaties, toespraken, discoursen et cetera in plaats van op eenheden zoals de zin en het woord. Ten derde gaat de studie verder dan grammatica in een zin en naar een studie van actie en interactie. Het volgende kenmerk van een discoursanalyse is een bijkomende focus op de non-verbale aspecten van interactie en communicatie zoals beeld, internet en gebaren. Het vijfde aspect is de focus op “dynamic (socio)-cognitive or interactional moves and strategies”. Er wordt dus gekeken naar strategieën die sprekers gebruiken tijdens interactie. Ten zesde worden de functies van de verschillende contexten - onder andere de sociale, culturele en situationele - rond het taalgebruik bestudeerd. Ten slotte wordt ook een grote hoeveelheid fenomenen van grammatica en taalgebruik geanalyseerd, zoals "coherence, anaphora, topics, macrostructures, speech acts, interactions, turn-taking, signs, politeness, argumentation, rhetoric, mental models and many other aspects of text and discourse" (Wodak en Meyer 2016:2).

Kritische discoursanalyse

Het verschil tussen een ‘gewone’ discoursanalyse en een kritische discoursanalyse is dat een kritische discoursanalyse (KDA) probleemgeoriënteerd en multidisciplinair is (Wodak en Meyer 2016:2). De KDA vertrekt vanuit een maatschappelijk probleem en streeft naar het blootleggen van onderliggende ideologieën en gedachtegangen die verborgen zijn in het dagelijkse taalgebruik (Wodak en Meyer 2016:4). De KDA “studies the way social power abuse, dominance, and inequality are enacted, reproduced and resisted by text and talk in the social and political context” (Van Dijk 2001:352). Een kritische discoursanalist expliciteert daarbij de eigen belangen en positionering, en wil de sociale ongelijkheid begrijpen, tentoonstellen en ook tegengaan (Van Dijk 2001:352). KDA gaat dus verder dan de tekstanalyse en analyseert complexe maatschappelijke fenomenen (Wodak en Meyer 2016:2).

Fairclough en Wodak beschrijven hoe discours gedefinieerd kan worden binnen de kritische discoursanalyse (1997:258). Discours wordt gezien als een vorm van *social practice*, waardoor er een link gelegd wordt tussen een *discursive event* en de situaties, instituties en sociale structuren waardoor het geframed wordt. Het discursief *event* wordt erdoor gevormd maar draagt ook bij tot veranderingen van die situaties, instituties en sociale structuren. Discursieve praktijken kunnen ook ideologische effecten hebben, ze kunnen namelijk ongelijke machtsverhoudingen produceren en reproduceren door de manier waarop ze bepaalde kwesties en mensen representeren en positioneren (1997:258).

De kritische discoursanalyse gaat verder dan enkel observeren en uitleggen. Het 'kritische' aspect houdt in dat een kritische discoursanalist kennis verleent aan mensen waarmee zij zich kunnen emanciperen van vormen van dominantie met behulp van zelfreflectie (Wodak en Meyer 2016:7). Dat kritisch standpunt houdt in dat sommige concepten die gebruikt worden om sociale fenomenen uit te leggen niet kloppen of dat er significante concepten worden genegeerd (Sayer 2009). Op die manier verleent de kritiek eerder steun aan ondergeschikte kennis in plaats van dominante kennis (Sayer 2009). Deze interpretatie van kritiek impliceert enerzijds dat sociale fenomenen en samenlevingen niet vastliggen, maar veranderd kunnen worden, en anderzijds dat het kritische onderwerp geen afstandelijke waarnemer is, maar naar de maatschappij kan kijken met een nieuwe en sceptische blik (Wodak en Meyer 2016:8). Het kritische onderwerp staat dus niet los van de discoursen waarover die reflecteert (Wodak en Meyer 2016:8).

Twee belangrijke aspecten binnen de KDA zijn ideologieën en macht. Het doel van de kritiek is om machtsstructuren en ideologieën bloot te leggen (Wodak en Meyer 2016:8). De kerndefinitie van ideologie als een "samenhangend en relatief stabiel geheel van overtuigingen of waarden" is relatief hetzelfde gebleven, maar door de tijd heen zijn er wel verschillende negatieve connotaties mee geassocieerd, in tijden van fascisme en communisme bijvoorbeeld werd de totalitaire (slechte) ideologie geconfronteerd met de (goede) democratie (Wodak en Meyer 2016:8). Het gaat in KDA echter niet om die expliciete soort ideologie, maar eerder om onzichtbare en verborgen alledaagse overtuigingen (Wodak en Meyer 2016:8). Dominante ideologieën die 'neutraal' lijken zijn gelinkt aan wijdverspreide assumpties die niet meer betwist worden (Wodak en Meyer 2016:9). Wanneer de meerderheid van een samenleving hetzelfde denkt over een bepaalde kwestie, of wanneer er niet meer wordt stilgestaan bij mogelijke alternatieven voor het status quo, bereiken we een hegemonie (Wodak en Meyer 2016:9). Van Dijk (1998) ziet ideologieën dan als de wereldbeelden die de sociale cognitie vormen. Het zijn representaties en attitudes ten opzichte van bepaalde aspecten van de wereld (van Dijk 1993: 258). Kritische discoursanalisten zijn dus geïnteresseerd in de alledaagse, verborgen ideologieën die aan de basis liggen van assumpties. Er wordt ook onderzocht

op welke manier het discours sociale dominantie - machtsmisbruik door de ene groep op andere groepen - produceert en reproduceert (Wodak en Meyer 2016:9).

Historische discoursanalyse

De kritische discoursanalyse bevat verschillende theorieën, methodes en stromingen. Één van die stromingen is de historische discoursanalyse (DHA). Ook binnen die stroming wordt een focus gelegd op kritiek, ideologie en macht, met taal als middel om macht te verkrijgen en te behouden (Reisigl en Wodak 2016:24-26). Er wordt stilgestaan bij de betekenis van discours, tekst en context binnen de DHA, met een focus op intertekstualiteit en interdiscursiviteit van teksten. Ten slotte volgt een overzicht van de dimensies en strategieën van de historische discoursanalyse.

Volgens Reisigl en Wodak is een discours een cluster van contextafhankelijke semiotische praktijken binnen specifieke *fields of action*; vormt een discours de sociale context en wordt het ook gevormd door de sociale context; is het gerelateerd aan een macro-thema; en wordt een discours gelinkt aan verscheidene sociale actoren met verschillende perspectieven (Reisigl en Wodak 2016:27). Teksten zijn volgens Reisigl en Wodak (2016: 27-28) onderdeel van discoursen en staan met elkaar in verband door intertekstualiteit en interdiscursiviteit. De DHA bestudeert de intertekstuele en interdiscursieve relaties tussen uitingen, teksten, genres en discoursen en onderzoekt daarnaast op welke manier die discoursen en teksten gerelateerd zijn aan een veranderde politieke of sociale context (Reisigl en Wodak 2016:27-28). Intertekstualiteit houdt in dat teksten verbonden zijn aan en beïnvloed worden door elkaar. Interdiscursiviteit betekent dat ook verschillende discoursen op verscheidene manieren met elkaar in verband staan. De term *field of action* “verwijst naar een subframe van een discours” en “verschillende ‘fields of action’ onderscheiden zich door verschillende functies van discursieve praktijken” (Reisigl en Wodak 2016:28-29). Ten slotte kennen Reisigl en Wodak het begrip ‘context’ vier dimensies toe: de directe taalkundige of tekstinterne co-text en co-discours; de intertekstuele en interdiscursieve relatie tussen uitingen, teksten, genres en discoursen; de maatschappelijke variabelen en institutionele *frames* van een specifieke situatiecontext; en ten slotte de uitgebreide, globale sociale, politieke en historische context (2016:30-31).

Ten slotte heeft de DHA volgens Reisigl en Wodak drie dimensies en vijf belangrijke discursieve strategieën (2016:32-33). De drie dimensies zijn de inhoud en thema’s van een discours, vervolgens de discursieve strategieën, en ten derde de talige middelen en contextafhankelijke talige realiseringsvormen. De discursieve strategieën zijn ingebed in en gerelateerd aan de uitgebreide socio-politieke en historische

context. De vijf strategieën zijn *nomination*, *predication*, *argumentation*, *perspectivization*, en *intensification* of *mitigation*. *Nomination* stelt de vraag hoe personen, objecten, gebeurtenissen, processen en handelingen genoemd worden. *Predication* vraagt welke kenmerken, karakteristieken en eigenschappen de sociale actoren, objecten en gebeurtenissen toegeschreven kijken. *Argumentation* houdt in welke argumenten gebruikt worden in een bepaald discours. *Perspectivization* stelt in vraag vanuit welk perspectief die *nomination*, *predication* en *argumentation* geuit worden. *Intensification* en *mitigation* zijn samen de laatste strategie, die vraagt of de uitingen geïntensifieerd, of gematigd verwoord worden (32-33).

4. Methodologie

In dit hoofdstuk zal de methodologie van het onderzoek besproken worden. Allereerst wordt verduidelijkt welke data ik heb verzameld en hoe ik daarin te werk ging. Daarna wordt toegelicht op welke manier de data verwerkt werd, waarbij ik aangeef op welke manier ik de theorie heb toegepast voor de analyse van de data.

Dataverzameling

In dit onderdeel wordt dieper ingegaan op hoe de data werd geselecteerd. Eerst heb ik het over de keuze van de artikels, en daarna over de facebookreacties die daarbij horen.

Artikels

Het uitgangspunt van de gebruikte data is het artikel *Parlement wil abortus tot 18 weken mogelijk maken, maar is dat een goed idee?* gepubliceerd op de online site en de online facebookpagina van De Morgen op 22 oktober 2019. Het artikel gaat over het nieuwe voorstel om de abortustermijn te verlengen naar achttien weken. Er wordt verwezen naar de meerderheid die voorstander is van het voorstel, naar de progressievere abortuswetgeving in Nederland en naar de medische ingreep die bij een latere abortus komt kijken (Van Garderen, Vandekerckhove en Gordts 2019). Dat artikel - en de facebookreacties die erbij horen - vormden dus de basis van het onderzoek. Daarna werd in andere kranten gezocht naar artikels die niet alleen over abortus gaan, maar inhoudelijk zo dicht mogelijk tegen het onderwerp van het eerste artikel aanleunen. Daarnaast was het essentieel dat de artikels van de andere kranten op de facebookpagina's werden gepubliceerd zodat de reacties op de artikels geanalyseerd konden worden. Specifiek zocht ik dus via de facebookpagina naar artikels die rond dezelfde tijd werden gepubliceerd als dat van De Morgen, en die ook over de nieuwe parlamentsbeslissing gingen.

De data die verder verzameld werd zijn de volgende artikels en de daarbijhorende facebookreacties, namelijk *Naar een versoepeling van abortus* dat op 23 oktober 2019 gepubliceerd werd in De Standaard; *Ecolo-Groen zoekt meerderheid om abortus uit strafrecht te halen*, gepubliceerd op 15 oktober in Het Laatste Nieuws; en ten slotte *Meerderheid voor verlenging abortustermijn: wat betekent dat in de praktijk en hoeveel vrouwen zijn daarmee geholpen?* wat gepubliceerd werd op 12 november 2019 in Het Nieuwsblad. De vier gekozen artikels staan in de volgende tabel opgelijst.

Tabel 1: artikels

Artikels	Titel	Krant	Publicatiedatum
Artikel 1	Parlement wil abortus tot 18 weken mogelijk maken, maar is dat een goed idee?	De Morgen	22/11/2019
Artikel 2	Naar een versoepeling van abortus	De Standaard	23/11/2019
Artikel 3	Ecolo-Groen zoekt meerderheid om abortus uit strafrecht te halen	Het Laatste Nieuws	15/10/2019
Artikel 4	Meerderheid voor verlening abortustermijn: wat betekent dat in de praktijk en hoeveel vrouwen zijn daarmee geholpen?	Het Nieuwsblad	12/11/2019

De keuze van de kranten gebeurde niet willekeurig. Omdat het eerste artikel in een kwaliteitskrant werd gepubliceerd, namelijk De Morgen, werd gekozen om de verdere data in een andere kwaliteitskrant te zoeken - De Standaard - en daarnaast in twee sensatiekranten, Het Laatste Nieuws en Het Nieuwsblad. Uit een studie van het Centrum voor Informatie over de Media bij 10.000 Belgen blijkt dat Het Laatste Nieuws de meest gelezen krant is, met daaropvolgend Het Nieuwsblad en dan De Standaard. Ook De Morgen bereikt een breed publiek (PDE 2019, Vanclooster 2019).

De keuze van de artikels werd zoals hierboven kort vermeld gemaakt aan de hand van twee criteria. Ten eerste moeten ze *gepost* zijn op de facebookpagina van de krant, omdat het belangrijkste deel van de data bestaat uit de facebookreacties op het artikel. Ten tweede moeten de artikels rond dezelfde periode gepubliceerd worden en inhoudelijk dicht bij elkaar aanleunen. Dat is belangrijk omdat de nieuwe abortuswetgeving zorgt voor een verandering in het abortusdiscours, en de berichtgeving over die verandering is de aanleiding van dit onderzoek. Het artikel van De Standaard gaat over hetzelfde onderwerp en werd een dag later op de facebookpagina geplaatst. Het gekozen artikel van Het Laatste Nieuws komt niet volledig overeen qua inhoud en datum. Het artikel werd een week vroeger gepubliceerd en bespreekt ook het thema van abortus in het strafrecht naast de verlenging van de abortustermijn. Het artikel *meerderheid in de maak om termijn voor abortus op te trekken naar 18 weken* werd gepubliceerd op 22 oktober 2019 en komt dus enigzins beter overeen met de verdere data, maar dat artikel werd niet gepubliceerd op de facebookpagina, wat wel essentieel is voor dit onderzoek. Het gekozen artikel overlapt gedeeltelijk qua inhoud en werd rond dezelfde periode gepubliceerd. Daarnaast werd er in de reacties niet

regelmatig verwezen naar het aspect over 'abortus in het strafrecht', dus is het artikel geschikt voor dit onderzoek. Het laatste artikel werd gepubliceerd in Het Nieuwsblad op 12 november 2019. Ook in Het Nieuwsblad werd een artikel gepubliceerd over exact hetzelfde onderwerp als de vorige kranten, maar niet op de facebookpagina. De publicatiedatum van het gekozen artikel is later dan de andere, maar het onderwerp komt wel overeen. Dat artikel was dus goedgekeurd voor het onderzoek.

Facebookreacties

Nadat de artikels gekozen waren, werd gefocust op de facebookreacties voor de verdere dataverzameling. Wanneer een artikel online wordt gepubliceerd door een krant, is het terug te vinden op de website van de krant. Lezers kunnen onder het artikel reageren. De online krant heeft dan ook de mogelijkheid om een *post* te publiceren op Facebook met een link naar het artikel. Lezers hebben in dat geval dus de keuze om te reageren onder het artikel op de website van de krant, of op Facebook. In het algemeen wordt er vaker gereageerd op Facebook dan onder het artikel zelf, wat ook het geval is voor de artikels in dit onderzoek. Bij de reacties horen ook nog *likes* en *shares*. In het volgende hoofdstuk wordt in het onderdeel 'kwalitatieve analyse' een overzicht gegeven van het aantal *likes*, *comments* en *shares* per artikel.

De facebookreacties moesten dan opgeslagen worden. Dat deed ik door de reacties te kopiëren en plakken in een leeg Word-document. Dat verliep tamelijk vlot, ook al moesten enkele dingen manueel aangepast worden. Ten eerste zijn bij facebookposts altijd slechts enkele reacties zichtbaar. Er moet iedere keer geklikt worden op 'meer reacties bekijken' tot alle reacties zichtbaar zijn. Zo was het mogelijk om alle reacties uit te klappen en in één keer te kopiëren. Ten tweede worden langere reacties op Facebook automatisch niet volledig weergegeven. Door te klikken op 'meer weergeven' kunnen die reacties volledig gelezen en gekopieerd worden. En tenslotte is het op Facebook ook mogelijk om te reageren op elkaars reacties. Die worden ook niet automatisch weergegeven, en moeten dus manueel uitgekapt worden. Het lukte bij elk artikel om alle reacties in één keer volledig weer te geven, maar het nam wel een zekere tijd in beslag. De reacties van elk artikel werden opgeslagen in hetzelfde Word-document. Om het verschil duidelijk te maken tussen een gewone reactie en een 'reactie op een reactie', liet ik de tweede soort inspringen onder de reactie waar die bij hoorde.

Dataverwerking

Ik heb de data kwantitatief en kwalitatief verwerkt, waarna ik de kwalitatieve resultaten heb vergeleken met andere abortusgerelateerde discoursanalyses. Het kwantitatieve onderdeel is het minst uitgebreid van de drie analyse-onderdelen. Het voornaamste doel van het kwantitatieve gedeelte was om een bondig

overzicht te geven van de belangrijkste cijfers, dat gebruikt kon worden in het kwalitatieve gedeelte. In het kwalitatieve gedeelte heb ik de dimensies en strategieën van de historische discoursanalyse toegepast. Voor de vergelijkende analyse heb ik gezocht naar literatuur over discoursanalyses omtrent abortus in andere regio's dan België om de gelijkenissen en verschillen te analyseren en zo tot algemenere conclusies te komen.

In de kwalitatieve analyse wordt dus de historische discoursanalyse - onderdeel van de kritische discoursanalyse - toegepast. De DHA bevat drie dimensies, namelijk de thema's van een discours, de discursieve strategieën en ten slotte welke talige middelen en realisatievormen daarmee gepaard gaan. Om de *topics* na te gaan overliep ik alle facebookreacties één voor één en begon ik de verschillende onderwerpen aan te duiden. Dit onderdeel van de kwalitatieve analyse deed ik eerst, en pas later ging ik op zoek naar andere studies voor het vergelijkende deel, opdat de opdeling van de *topics* niet beïnvloed zou worden door voorafgaand onderzoek. Sommige (delen van) reacties zijn niet aangeduid. Die uitingen waren ofwel irrelevant voor dit onderzoek omdat ze afwijken naar andere thema's, of bedoeld waren om anderen te beledigen, ofwel bevatten ze een onduidelijke zinsconstructie of taalgebruik. Die laatste optie komt echter weinig voor. Daarna werden de *topics* verdeeld in drie categorieën. Vervolgens paste ik de vijf discursieve strategieën van de DHA toe. Niet elke strategie wordt apart of even uitgebreid besproken. In het onderdeel 'discursieve strategieën' van het volgende hoofdstuk wordt nader verklaard waarom.

5. Analyse

In het hoofdstuk 'analyse' worden de facebookreacties onder de loep genomen en onderzocht. Eerst en vooral geeft de kwantitatieve analyse van de *comments* een overzicht van de belangrijkste cijfers. Daarna volgt de kwalitatieve analyse. De *comments* worden niet enkel in hun geheel bekeken, maar worden verder onderzocht en bestudeerd aan de hand van de drie stappen van de historische discoursanalyse. Ten slotte volgt een vergelijkende analyse waarin de resultaten van de kwantitatieve en kwalitatieve analyse vergeleken worden met de resultaten van gelijksoortige studies.

Kwantitatieve analyse

In dit onderdeel volgt een uiteenzetting van de kwantitatieve analyse van de facebookreacties. De kwantitatieve analyse is het minst uitgebreide onderdeel van de analyse. Dit onderdeel geeft ten eerste een beknopt overzicht van het algemene cijfermateriaal dat bij de artikels hoort, en daarnaast ook een globaal beeld van de inhoud van de *comments*.

In de volgende twee tabellen is te vinden hoeveel *likes*, reacties en *shares* er per artikel zijn. Het aantal *shares* betekent hoe vaak het artikel gedeeld werd en het aantal *likes* gaat over hoeveel personen geklikt hebben op 'vind ik leuk'. Één van de nieuwe *features* op Facebook geeft de mogelijkheid om binnen die *like* nog één van de volgende emoties of reacties te kiezen: vind ik leuk (een gewone *like*), geweldig, compassie, haha (grappig), wow (verbluft), droevig, boos. Ook van die opties wordt een overzicht gegeven. Uit die cijfers kunnen niet veel conclusies getrokken worden. Onderstaande tabellen zijn dus voornamelijk bedoeld als extra informatie bij de artikels.

Tabel 2: cijfermateriaal artikels

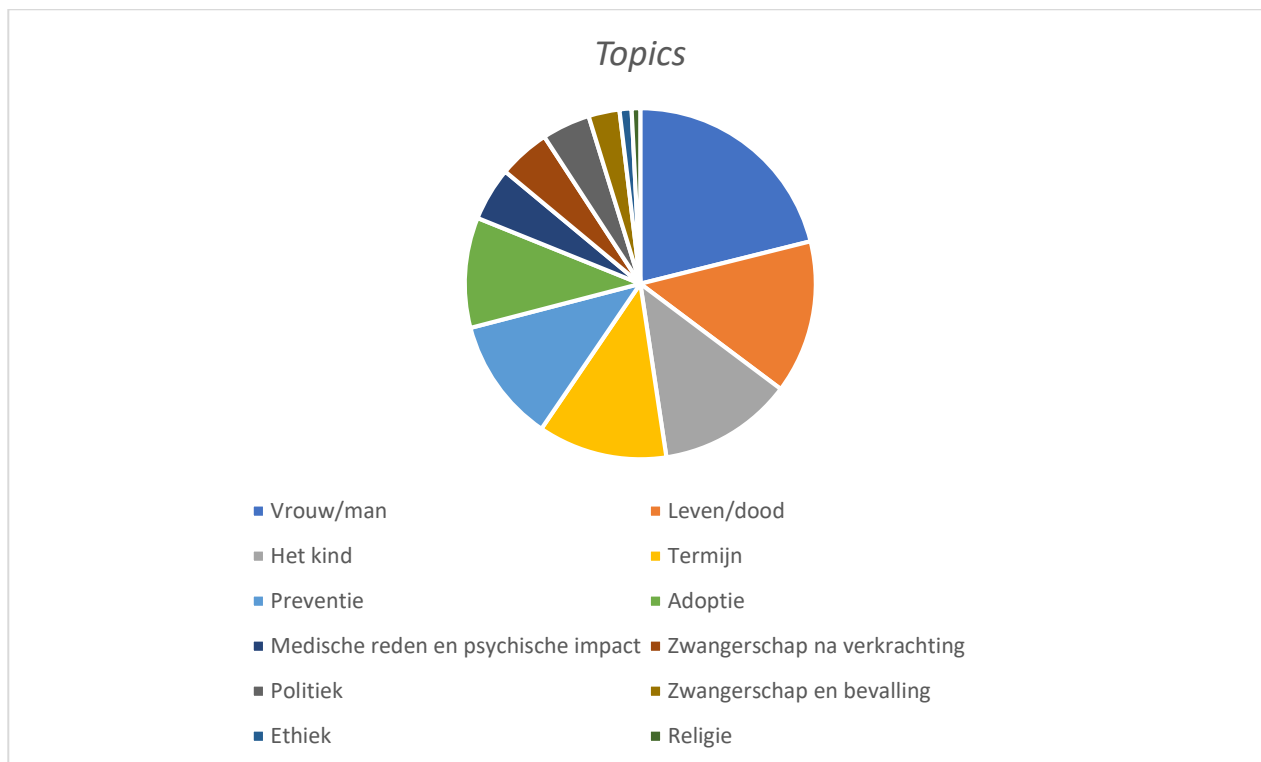
Artikels	Titel	Likes	Reacties	Shares
Artikel 1	Parlement wil abortus tot 18 weken mogelijk maken, maar is dat een goed idee?	333	311	12
Artikel 2	Naar een versoepeling van abortus	29	11	0
Artikel 3	Ecolo-Groen zoekt meerderheid om abortus uit strafrecht te halen	120	217	1
Artikel 4	Meerderheid voor verlening abortustermijn: wat betekent dat in de praktijk en hoeveel vrouwen zijn daarmee geholpen?	153	265	7

Tabel 3: opdeling likes artikels

	likes	vind ik leuk	geweldig	haha	wow	droevig	boos
Artikel 1	333	173	48	0	9	16	87
Artikel 2	29	13	6	0	0	1	9
Artikel 3	120	79	7	9	2	0	23
Artikel 4	152	48	6	1	17	8	72

In onderstaande cirkeldiagram en tabel wordt het aantal keer dat een *topic* voorkwam in de reacties weergegeven. Op die manier is het duidelijk welke thema's het meest regelmatig worden aangehaald en dus het meeste 'doorwegen' wanneer mensen hun mening vormen over abortus. Het is belangrijk om te weten dat dit absolute cijfers zijn. Sommige reacties zijn niet aangeduid omdat ze afwijken van het thema of geen duidelijk standpunt weergeven. Andere reacties bevatten dan weer meer dan één standpunt en horen bij meerdere *topics*. Relatieve cijfers zouden dus niet 'kloppen', omdat het aantal gewone reacties niet gelijk zou zijn aan het aantal keer dat alle *topics* voorkomen.

Figuur 1: topics

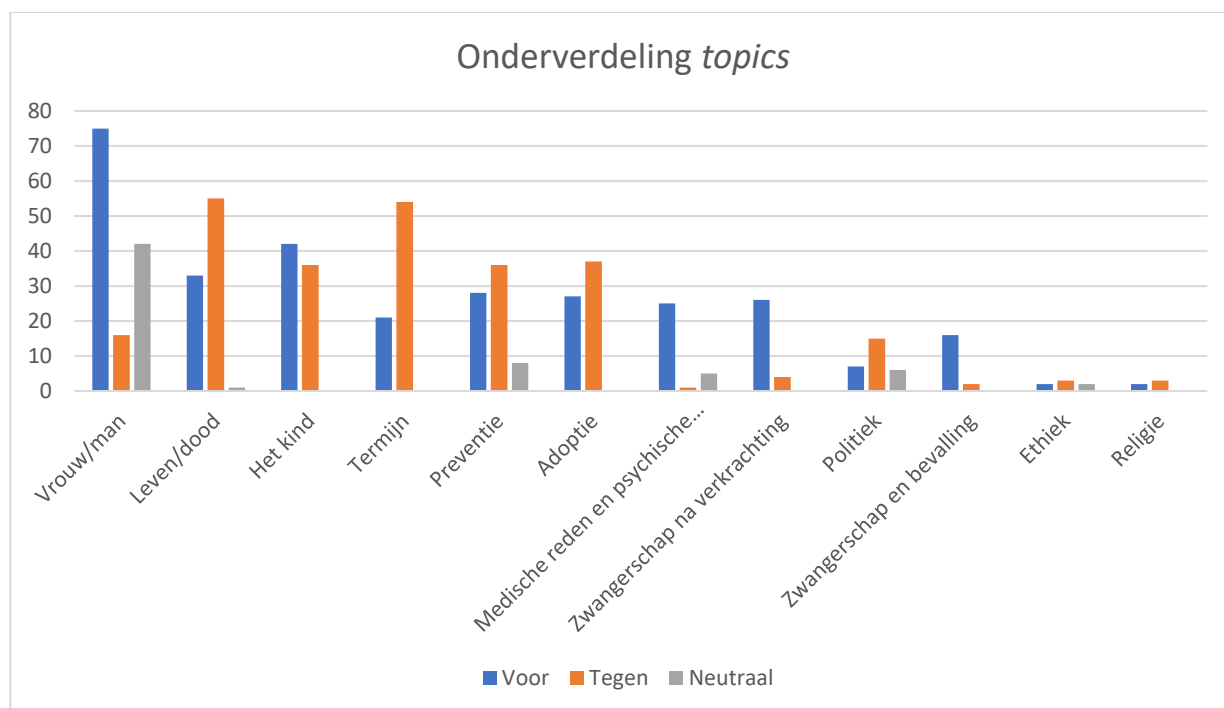
Tabel 4: topics

Topic	Aantal	Aantal (%)
1. Vrouw/man	133	21
2. Leven/dood	89	14
3. Het kind	78	12
4. Termijn	75	12
5. Preventie	72	11
6. Adoptie	64	10
7. Medische reden en psychische impact	31	5
8. Zwangerschap na verkrachting	30	5
9. Politiek	28	4
10. Zwangerschap en bevalling	18	3
11. Ethiek	7	1
12. Religie	5	1

De meest voorkomende onderwerpen in de reacties zijn vrouw/man, leven/dood, het kind, termijn, preventie en adoptie. Samen beslaan die 80 percent van het aantal keren dat alle *topics* voorkomen. In de reacties lijken dat dus de belangrijkste thema's, met een voorname focus op de eerste twee: de tegenstelling tussen man en vrouw, en de tegenstelling tussen leven en dood.

In de volgende kolomdiagram en tabellen wordt een onderverdeling gemaakt binnenin de *topics*, namelijk of de reacties binnenin elk *topic* eerder instemmend of tegenstrijdig zijn met abortus. Er is ook een derde categorie, die niet uitgesproken voor of tegen abortus is. Dat zijn voornamelijk reacties die dus geen specifiek standpunt innemen over abortus maar wel over een *topic* gaan. Een voorbeeld hiervan is: "Dit is een maatschappelijke kwestie en een politieke discussie, met ethische elementen". Deze reactie gaat over de *topics* "ethiek" en "politiek" maar neemt geen duidelijke mening in tegenover abortus. Die categorie heb ik 'neutraal' genoemd. De laatste tabel toont van elk *topic* in de drie categorieën een reactie als voorbeeld. Niet alle onderwerpen hebben in elke categorie een reactie. In die gevallen staat er een 'X' in de tabel.

Figuur 2: onderverdeling topics

Tabel 5: onderverdeling topics

Topic	VOOR	TEGEN	NEUTRAAL
Vrouw/man	75	16	42
Leven/dood	33	55	1
Het kind	42	36	0
Termijn	21	54	0
Preventie	28	36	8
Adoptie	27	37	0
Medische reden en psychische impact	25	1	5
Zwangerschap na verkrachting	26	4	0
Politiek	7	15	6
Zwangerschap en bevalling	16	2	0
Ethiek	2	3	2
Religie	2	3	0

Tabel 6: voorbeelden topics

Topic	VOOR	TEGEN	NEUTRAAL
Vrouw/man	Een gezonde zwangere vrouw moet dat zelf mogen uitmaken	Nee, een vrouw draagt dit leven en zal dit met verantwoordelijkheid doen en niet als soort aldizak dragen die ze zomaar in de vuilbak kapt. Ik kots hiervan. Ik heb 2 kinderen waar ik MIJZELF voor opzij zet zoals het HOORT!	Dus vaders hebben niets te zeggen over het leven van hun kind?
Leven/dood	Vind ik niet goed. Op 18 weken is het al bijna half volgroeid. Dit is moord.	Zolang de foetus niet levensvatbaar is gaat het niet over baby's en kinderen.	Hoe definieer je levensvatbaar?
Het kind	Ja, beter dan een kind op de wereld zetten die het van in het begin moeilijk zal hebben.	Het kind heeft toch ook recht op bescherming?	X
Termijn	Sommige weten dan pas nét dat ze zwanger zijn 10-12 weken. Voor abortus te laten uitvoeren heb je eerst nog zoveel dagen beslissing recht.	Waarom veranderen en risico's nemen. Hoe langer de abortus wordt uitgesteld hoe moeilijker het wordt voor de moeder om te beslissen.	X
Preventie	Preventie werkt niet altijd. Ik ben bijvoorbeeld zwanger geraakt door een koperspiraal.	Je kan er toch voor zorgen dat je geen kind krijgt?	De meeste vrouwen gebruiken het ook, veel mannen zijn te beroerd een condoom te dragen of doen hem zelfs af tijdens de seks want ze voelen te weinig. Mannen zijn elke dag vruchtbaar, een vrouw maar een dag per maand. Hoog tijd dat mannen meer

			verantwoordelijkheid nemen voor hun zaad.
Adoptie	En hoeveel kinderen wachten er op adoptie?	En anders kan je het toch afstaan voor adoptie?	X
Medische redenen en psychische impact	om medische redenen vind ik het zeker verantwoord	dus een Abortus na verkrachting of medisch zou geen moord zijn volgens u, wat een scheve moraal.	Vergeten velen ook de zware psychische impact een abortus heeft op de vrouw. Velen kunnen het nooit vergeten en vele relaties lopen erop stuk.
Zwangerschap na verkrachting	De enige 2 zaken die abortus rechtvaardigen zijn verkrachting en medische redenen.	Niemand is ongewenst en een kind is altijd onschuldig tov de eventuele misdaden van zijn moeder of vader (bv in geval van verkrachting).	X
Politiek	Eindelijk het 1 ^{ste} goed standpunt die Ecolo-Groen inneemt !	Dapper om een onschuldig kind te vermoorden. Liberale denkwijze zijn zo fout en gestoord.	Dit is een maatschappelijke kwestie en een politieke discussie, met ethische elementen. Het is aan de maatschappij en de politiek om te bepalen wat wel en niet kan
Zwangerschap en bevalling	Waarom zou je ervoor kiezen om een 9 maandenlange lijdensweg af te gaan afgesloten door een zeer pijnlijke bevalling met alle risico's vandien	niks zo mooi en zo bijzonder als een baby krijgen en dat al die maanden voelen groeien in je buik op welke leeftijd je ook bent	X
Ethiek	Een ongewenst kind op de wereld zetten is bijzonder onethisch.	Als je voor het plezier sex hebt en daarna de gevolgde mens die daaruit voortkomt vermoord, is dat zeer onetisch.	Dit is een maatschappelijke kwestie en een politieke discussie, met ethische elementen.
Religie	Een ieder die zegt dat ie gelovig is en toch 't lef heeft over een ander te Oordelen, terwijl alleen God dat mag, moet eens	Het is beter, te voorkomen, dan te genezen, dat geldt ook voor abortussen. Hoe kan je dat voorkomen?	X

	goed naar z'n eigen geloof kijken	Door de kinderen thuis en op school, de morele wetten uit de Bijbel te leren, want God is de Schepper van de mens. [...] Jezus zei, in Johannes 17: 3 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt."	
--	-----------------------------------	---	--

De meningen over abortus zijn zeer verdeeld en niet overwegend instemmend of afwijzend. Het meest voorkomende onderwerp 'vrouw/man' is overwegend instemmend met abortus. Een groot deel van het aantal behoort tot de derde categorie. Dat komt omdat veel reacties tot de discussie behoren over de positie van de man binnen het abortusdebat. In die reacties is vaak geen uitgesproken mening over abortus zelf, maar dus wel over de zeggenschap van de man. De reacties van het tweede onderwerp 'leven/dood' zijn meer tegenstrijdig dan instemmend met abortus. De twee meest voorkomende thema's binnen het abortusdebat staan dus tegenover elkaar. De reacties die horen bij 'het kind' zijn vaker voor abortus, maar het cijfer verschilt niet veel van het aantal tegen abortus. Ook de 'termijn' is een belangrijk onderwerp in de reacties. Dat is logisch want de artikels gaan niet enkel over abortus, maar over de mogelijke verlenging van de abortustermijn van twaalf weken naar achttien weken. De reacties zijn overwegend tegenstrijdig met abortus binnenin dit *topic*. Een deel van die reacties zijn echter niet per se tegen abortus, maar wel tegen de verlenging van de termijn. De volgende twee onderwerpen, preventie en adoptie, zijn beide overwegend tegenstrijdig met abortus. 'Medische reden en psychische impact', en zwangerschap na verkrachting' zijn dan overwegend instemmend met abortus. 'Medische reden en psychische impact' heeft slechts één reactie die tegenstrijdig is met abortus. Het onderwerp 'politiek' heeft meer reacties tegenstrijdig met abortus, en het onderwerp 'zwangerschap en bevalling' heeft meer reacties voor abortus. De laatste twee thema's 'ethiek' en 'religie' komen zeer weinig voor - elk minder dan tien keer - en zijn meer tegenstrijdig met abortus dan instemmend.

Deze diagrammen en tabellen hebben een overzicht gegeven van de belangrijkste cijfers rond de *topics*. Er is nu een algemeen beeld gevormd over welke *topics* het belangrijkste zijn binnen het abortusdebat en vaker worden vernoemd. Het is echter wel belangrijk om niet te vergeten dat die cijfers enkel een weergave zijn van de facebookreacties op de krantenartikels die gebruikt zijn in deze studie. Het zijn ook absolute

cijfers. Wanneer één persoon dus meerdere reacties plaatst, werd die iedere keer geteld. Die keuze is bewust gemaakt omdat één persoon een mening kan geven met betrekking tot meerdere *topics*, of verschillende aspecten binnen één *topic* kan aanhalen. Ook wanneer verschillende personen reageerden op dezelfde reactie en er conversaties en discussies ontstonden, werden die geteld als *topic*. Pas als iets niet binnen een bepaald onderwerp hoorde of niet duidelijk was, werd het niet aangeduid en dus niet meegeteld.

Kwalitatieve analyse

In dit onderdeel voer ik een kwalitatieve analyse uit van de facebookreacties aan de hand van de drie stappen van de historische discoursanalyse, één van de takken van de kritische discoursanalyse. Eerst heb ik onderzocht welke thema's rond abortus voorkomen in de reacties. Daarna werden die onderwerpen onderverdeeld in drie verschillende categorieën. De tweede stap betreft de discursieve strategieën. Die heb ik geanalyseerd en beschreven aan de hand van voorbeelden. Ten derde worden talige middelen en talige realiseringsvormen bestudeerd. Door de kleinschaligheid van dit onderzoek heb ik niet elke discursieve strategie apart en even uitgebreid besproken. *Argumentation* wordt niet apart behandeld, maar komt voor in de *topics* en in de andere discursieve strategieën. Bovendien heb ik niet alle facebookreacties geval per geval kunnen analyseren, maar sta ik stil bij de meest voorkomende en belangrijkste bevindingen.

Thema's

Om te weten welke thema's in de reacties voorkomen, heb ik alle reacties overlopen en aangeduid. Zoals ik in het vorige hoofdstuk heb vermeld, heb ik eerst de *topics* in mijn eigen corpus benoemd alvorens te kijken naar andere studies. Hieronder volgt een oplisting van alle onderwerpen die gevonden werden in de facebookreacties. Daarna wordt elk thema verduidelijkt met reacties als voorbeelden. Binnen deze uitleg wordt ook al één discursieve strategie onder de loep genomen, namelijk *argumentation*. Ik heb deze keuze gemaakt omdat de *topics* en de argumenten die optreden in de reacties inhoudelijk heel goed aansluiten. Interessant om te weten is dat bijna elk thema argumenten voor en tegen abortus bevat. Het is dus logischer en duidelijker om de *topics* uit te leggen aan de hand van de instemmende en afwijzende argumenten die daarmee gepaard gaan. Bepaalde argumenten worden voorgesteld als feiten, of het zijn *arguments from authority* of *arguments from ignorance*. Ook dat zal in dit onderdeel behandeld worden. Het thema rond abortus is in het algemeen controversieel. Ik heb geprobeerd om in de uitleg van de *topics* zo neutraal mogelijk te blijven, en als schrijver op de achtergrond te blijven. De woordkeuze in onderstaande beschrijving gebeurde dus met zo weinig mogelijk subjectieve inbreng. Om daarvoor te zorgen - en om een

accurate weergave te geven van de reacties - verwerk ik veel reacties in de beschrijvingen. Later in dit hoofdstuk wordt de woordkeuze in de reacties verder besproken.

1. Vrouw/man
2. Het kind
3. Adoptie
4. Preventie (van de zwangerschap)
5. Leven/dood
6. Termijn
7. Medische reden en psychische impact
8. Zwangerschap na misbruik/verkrachting
9. Zwangerschap en bevalling
10. Ethische kwestie
11. Religie
12. Politiek

Het eerste *topic* dat besproken wordt gaat over de positie van de vrouw tegenover de positie van de man omtrent abortus. In beide gevallen gaat het enerzijds over zeggenschap/wil, en anderzijds over verantwoordelijkheid. Zij die voor de verlenging van de abortustermijn zijn, beargumenteren dat de wil en de keuzevrijheid van de vrouw gerespecteerd moet worden. “Deze beslissing is aan de vrouw” en “zij kiest ervoor of ze al dan niet een embryo/foetus erin wil laten groeien”. Dit is het *pro-choice* discours dat vaak wordt aangehaald in het abortusdebat. Binnen dat discours zijn ook de relatiestatus en financiële status van de vrouw belangrijke factoren: “alleenstaande moeders die omwille van economische of toekomstgerichte omstandigheden (geld, studies,...) abortus plegen”. Tegenover dit argument binnen het *topic* staat enerzijds de verantwoordelijkheid van de vrouw ten opzichte van de foetus, maar anderzijds ook de zeggenschap van de vader. Zij tegen (de verlenging van) abortus vinden dat de vrouw moet denken aan de foetus, want “[de] vrouw draagt dit leven en zal dit met verantwoordelijkheid doen”. Ze krijgt dus een verantwoordelijkheid opgelegd ten opzichte van het leven van de foetus. Dit is het *pro-life* discours dat tegenover *pro-choice* staat. Beide standpunten vertrekken vanuit een mensenrechtendiscours, maar aan de ene kant staat het (keuze)recht van de vrouw, en aan de andere kant het (bestaans)recht van het kind. Zoals hierboven vernoemd wordt ook de zeggenschap van de vader genoemd. Het beslissingsrecht van de vrouw krijgt als tegenreactie de vraag “waarom [...] een aanstaande vader geen beslissingsrecht [zou]

hebben over zijn kind". Er is dus discussie over vrouwen die abortus plegen als de vader "het kind wel wenst er ook wil voor zorgen". Tegenover de vrouw als "baas over haar eigen lichaam" staat dus de man die volgens verschillende reacties wel "recht van spreken [zou] mogen hebben", ook al zijn zij niet degene die "kinderen baren".

Het tweede onderwerp gaat over het kind, wat gedeeltelijk samenhangt met het vorige thema. Zij die tegen (de verlenging van) abortus zijn halen het (bestaans)recht en het "recht op bescherming" van het kind aan. "Opkomen voor het leven van ongeboren kinderen" want "elk kind heeft het recht om geboren te worden" is dus het *pro-life* discours. Degenen voor de verlenging van abortus, vinden abortus "beter [...] dan een ongewenst kind op de wereld zetten" dat later "niets anders meemaakt dan mishandeling, verwaarlozing en miserie". Ook wordt abortus gezien als een mogelijke oplossing wanneer het gaat over kinderen met een zware handicap en "als de ouders beslissen deze baby niet te houden". Aan de ene kant wordt het leven van sommige gehandicapte kinderen moeilijk een "leven" genoemd, maar aan de andere kant definieert "de beperking het kind niet noch hun "recht" om te bestaan, noch de maatstaf of hun leven waardevol is". Een onderdeel binnen dit thema gaat over het geslacht van de foetus. Het geslacht van de foetus wordt dikwijls na twintig weken zwangerschap bekendgemaakt bij een echo, maar het kan ook bekendgemaakt worden bij de uitslag van de NIPT-test, die uitgevoerd wordt rond twaalf weken zwangerschap (UZ Gent 2020). In de reacties wordt dan de vraag gesteld of de verlenging van de abortustermijn "de deur niet open[t] voor selectie op basis van geslacht".

Ten derde komt het thema van adoptie regelmatig voor in de reacties. Adoptie wordt vaak voorgesteld als oplossing om geen abortus te moeten plegen als de vrouw het kind niet wil houden. Er wordt dan beargumenteerd dat de zwangere vrouw andere mensen die wel kinderen willen een plezier kan doen want "er zijn zoveel wensouders". Adoptie biedt volgens sommigen geen antwoord op het vraagstuk over ongewenste kinderen, want "als 'dank' moet het [kind] verder leven bij 'vreemde' ouders". Ook voor de vrouw is het niet gemakkelijk "om dan je kind mee te geven met wildvreemden en te hopen (!) Dat het kind goed terechtkomt". Nog tegenargumenten die in de *comments* worden aangehaald zijn de verschillende nadelen van adoptie zoals volle weeshuizen, "de vele kinderen die van pleeggezin naar pleeggezin moet en gaan", de "tienduizenden kinderen [wachtend op] [...] adoptieprocedures", "te veel kinderen die in aanmerking komen voor adoptie of pleegzorg en te weinig ouders om hen op te vangen", "leven bij 'vreemde' ouders" et cetera. Die argumenten tonen aan dat adoptie niet zomaar een gemakkelijke oplossing is voor het kind. Ook werd enkele keren aangehaald dat vrouwen niet ongewild zwanger moeten

zijn “en geen abortus mogen uitvoeren” “omdat iemand anders een kinderwens heeft”. Dit argument toont aan dat adoptie ook voor de vrouw geen gemakkelijke oplossing is.

Een vierde onderwerp in het abortusdebat gaat over preventie van de zwangerschap. Zij tegen abortus beargumenteren dat een abortus “als voorbehoedsmiddel gebruikt [wordt]”. Deze kant pleit voor “meer voorlichting aan onze jeugd” en “beter voorbehoedsmiddelen gratis uitdelen” “zodat abortus niet nodig is” en de zwangerschap op zich voorkomen kan worden. Daartegenover staat dat “geen enkele vorm van anticonceptie [...] honderd percent veilig [is]”, waardoor preventie niet altijd lukt en abortus dus niet volledig uitgesloten kan worden. Ook wordt gepleit voor de verlenging van de abortustermijn omdat het “juist door die anticonceptie [...] moeilijker [is] om op te merken wanneer je toch zwanger bent” waardoor sommige vrouwen de zwangerschap binnen de huidige termijn van twaalf weken te laat opmerken. Binnen dit onderwerp komt de tegenstelling tussen man en vrouw aan bod. In de reacties wordt namelijk aangekaart dat de verantwoordelijkheid met betrekking tot anticonceptie dikwijls meer bij vrouwen wordt gelegd dan bij mannen terwijl zij er ook toe bijdragen dat een vrouw zwanger wordt. Hier ontstaat dus een mannelijk aansprakelijkheidsdiscours. Ook geslachtsgemeenschap wordt binnen dit argument besproken. Zij die tegen abortus zijn, beargumenteren dat een kind krijgen “een natuurlijk gevolg” is van gemeenschap hebben. Het is dus de verantwoordelijkheid van de vrouw en man om de gevolgen te dragen van hun acties en als ze geen kinderen willen “dan is dat te voorkomen”. Deze bewering wordt als feit voorgesteld, maar zoals hierboven vernoemd is geen enkele anticonceptie volledig betrouwbaar, dus geen kinderen willen is nooit 100% te voorkomen. Tegenover die *claim* staat ook het argument dat “20% van de bevolking [...] NOOIT kinderen [wilt]” maar wel een “normale relatie” mogen hebben.

Ten vijfde is er in de *comments* ook regelmatig discussie over het al dan niet leven van de foetus. Diegenen pro verlenging noemen de foetus “een groepje cellen” dat nog niet leeft waardoor abortus plegen geen moord is op de foetus, maar zij tegen abortus zien de foetus als “een kleine mens, je eigen vlees en bloed”. Zij volgen het *pro-life* discours en noemen abortus dus wel moord. Binnen dit onderwerp wordt gedebatteerd over de levensvatbaarheid van de foetus, vooral wanneer het over de verlenging van de termijn gaat. Sommigen zeggen dat de foetus nog niet levensvatbaar is op achttien weken, anderen zeggen van wel. Beide kampen sommen verschillende kenmerken op van levensvatbaarheid die op verschillende momenten tijdens de zwangerschap voorkomen zoals “het voelen van een pijnsensatie [...] ten allervroegste geschat op 23 weken”, “voor de 22 weken [...] [zijn] de longen etc [...] dan nog totaal niet ver genoeg ontwikkelt”, “op 18 weken is het al bijna half volgroeid” en is het “een mini mensje dat al schopjes kan geven”. Een foetus heeft overlevingskansen buiten de baarmoeder (met medische hulp) na 24 weken

en is dus vanaf dan levensvatbaar (Partena Ziekenfonds s.d.). In sommige reacties wordt levensvatbaarheid ook zo gedefinieerd, bijvoorbeeld in de volgende reactie: “Ex utero kunnen leven onder normale omstandigheden. [...] Neem je de vroegst mogelijke overleving zit je op 21 weken, maar dat was 1 uitzonderlijk geval [...]. Vaak wordt 24 weken als grens van levensvatbaarheid genomen”. Anderzijds is de foetus levensvatbaar (en abortus dus moord) volgens sommigen als die “schopjes kan geven”, “vingers heeft” en “een ziel heeft gekregen”. Er is dus al onenigheid over de betekenis van levensvatbaarheid. Er worden verschillende *claims* gemaakt over de levensvatbaarheid, maar slechts enkele daarvan zijn wetenschappelijk onderbouwd. Het gebruik van aspecten zoals “schopjes geven” en “bijna half volgroeid zijn” als argument toont een gebrek aan wetenschappelijke kennis over het begrip ‘levensvatbaarheid’ en is dus een voorbeeld van een *argument from ignorance*.

Het volgende onderwerp dat besproken werd in de *comments* gaat over de abortustermijn. De termijn om een abortus te kunnen plegen ligt in België op twaalf weken zwangerschap, maar in de artikels wordt voorgesteld om die termijn te verlengen naar achttien weken. Zij die tegen de verlenging zijn, zijn niet per se tegen abortus, maar beargumenteren dat een zwangerschap al vroeger opgemerkt zou moeten zijn. “Echter weten sommige vrouwen het pas op 11 a 12 weken en dan moet je ook nog die keuze hebben”. Sommige vrouwen bemerken de zwangerschap dus pas laat, bijvoorbeeld door het gebruik van anticonceptie en door gebrek aan vertoon van zwangerschapssymptomen. Bovendien komt daar ook nog de bedenktijd van abortus bij kijken. Momenteel is er in België “een verplichte bedenktijd van minimum zes dagen tussen de datum van de eerste afspraak en de ingreep” (De Maeseneer 2019). Als de vrouw pas laat te weten komt dat ze zwanger is, moet ze nog met de verplichte zes dagen rekening houden. Ten slotte wordt in de reacties verwezen naar de abortustermijn in Nederland, die op 24 weken zwangerschap ligt, alhoewel het in de praktijk tot 22 weken wordt uitgevoerd (Rijksoverheid s.d.). Ook is binnen dit *topic* discussie omtrent de levensvatbaarheid van de foetus. Sommigen zijn niet tegen abortus, maar vinden dat de termijn van achttien weken niet toegestaan zou mogen worden omdat de foetus dan al volgroeid en/of levensvatbaar zou zijn. Opnieuw is dit een voorbeeld van argumenten zonder wetenschappelijke onderbouwing.

De volgende twee onderwerpen - medische reden en psychische impact, en zwangerschap na misbruik of verkrachting - bespreek ik samen. Dit doe ik omdat deze twee situaties regelmatig worden gezien als ‘uitzonderlijke gevallen’ die abortus - en een langere termijn - toestaan. “De enige 2 zaken die abortus rechtvaardigen zijn verkrachting en medische redenen”. Zelfs binnen het *pro-life* discours wordt een noodzakelijke uitzondering in het algemeen wel aanvaard: “zomaar te pas en ten onpas abortus plegen is

in mijn ogen pure moord. In het geval van verkrachting, kindermisbruik of indien levensbedreigende toestand van moeder is het eerder wel verantwoord". Medische reden houdt in dat de gezondheid van de vrouw in gevaar is omdat ze zwanger is, waardoor abortus de vrouw in veiligheid zou brengen. Bij zwangerschap na misbruik of verkrachting wordt in de reacties echter wel aangehaald dat de zwangerschap meteen opgemerkt zou kunnen zijn in die situatie. De vrouw heeft dan twaalf weken beslissingstijd, dus de abortustermijn moet niet verlengd worden in dat geval. In de volgende reactie wordt abortus na verkrachting echter wel afgekeurd, omdat "een kind [...] altijd onschuldig [is] tov de eventuele misdaden van zijn moeder of vader (bv in geval van verkrachting)". In het geval van verkrachting worden abortus en de verlenging van de termijn dus niet altijd aanvaard. Ten slotte wordt de psychische impact besproken. Enerzijds gaat het in de reacties over de impact van een ongewenste zwangerschap, anderzijds over "de zware psychische impact [die] een abortus heeft op de vrouw".

Het negende thema gaat over de zwangerschap en bevalling. Beide worden als argument aangevoerd om (een verlenging van) abortus wel of niet toe te staan. Enerzijds worden de zwangerschap en bevalling gezien als "een 9 maandenlange lijdensweg", "afgesloten door een zeer pijnlijke bevalling met alle risico's vandien", anderzijds wordt gezegd dat "niks zo mooi en zo bijzonder [is] als een baby krijgen en dat al die maanden voelen groeien in je buik". In het laatste geval wordt de zwangerschap gezien als het "mooiste wat een vrouw kan meemaken" en is abortus een verlies. In beide voorbeelden worden ervaringen en argumenten als feiten voorgesteld, terwijl de zwangerschapservaring verschillend is voor elke vrouw. Het gaat dus over een persoonlijke ervaring waar geen algemeen 'correcte' bewering over gemaakt kan worden. Ten slotte wordt aangehaald dat de "zwangerschap [...] onherstelbare schade achter kan laten", waar ook nog eens "fysieke risico's" voor de vrouw bij komen te kijken. Deze beweringen zijn wel correct. Elke zwangerschap brengt mogelijke fysieke risico's met zich mee, en *kan* onherstelbare schade achterlaten. Door het woordgebruik van "kan" wordt dit argument niet als feit voorgesteld. Dit thema wordt in de reacties ook gelinkt aan adoptie. Er wordt namelijk gesteld dat vrouwen geen ongewenste zwangerschap moeten doorstaan om anderen blij te maken door het kind op te geven voor adoptie.

De laatste drie onderwerpen - ethiek, religie en politiek - worden ook samen besproken. Abortus wordt in de *comments* eerst en vooral als ethische kwestie besproken. Aan de ene kant wordt abortus "ethisch onverantwoord" genoemd, maar aan de andere kant wordt "een ongewenst kind op de wereld zetten" gezien als "bijzonder onethisch". Opnieuw kan dat onderwerp dus betrekking hebben tot beide kanten van het debat. Het religieuze discours daarentegen is het enige thema dat enkel een argument tegen abortus heeft aangezien abortus niet is toegestaan volgens religie. Ten slotte wordt de beslissing over abortus ook

als (g)een politieke kwestie gezien. In de reacties wordt dus aan de ene kant gesteld dat abortus een politiek, juridisch en/of maatschappelijk kwestie is. “Het is aan de maatschappij en de politiek om te bepalen wat wel en niet kan.” Aan de andere kant wordt net in vraag gesteld of “beslissen over het lichaam van mensen - vrouwen hier” aan de maatschappij en het parlement is. Wat daarbij komt kijken zijn positieve en negatieve reacties over de politieke partijen die de abortuswetgeving willen aanpassen. Die reacties zijn dus instemmend of afwijzend tegenover de politieke partijen met betrekking tot het nieuwe voorstel.

Er zijn verschillende linken te vinden tussen de *topics*. Die verbindingen maakten mij duidelijk dat de onderwerpen in drie categorieën onderverdeeld kunnen worden, namelijk: moeder/kind, gezondheid en samenleving. Wat hierop volgt is een tabel met de onderverdeling en vervolgens de motivatie voor de categorieën.

Tabel 7: categorieën topics

Moeder/kind	Gezondheid	Samenleving
<ul style="list-style-type: none"> - Vrouw/man - Het kind - Adoptie - Preventie - Leven/dood - Termijn 	<ul style="list-style-type: none"> - Het kind - Termijn - Medische reden en psychische impact - Zwangerschap na misbruik/verkrachting 	<ul style="list-style-type: none"> - Ethiek - Religie - Politiek

De eerste categorie ‘moeder/kind’ bevat de *topics* vrouw/man, het kind, adoptie, preventie van de zwangerschap, leven/dood en termijn. Er is een belangrijke link tussen de eerste twee onderwerpen, namelijk de vrouw en het kind. Het beslissingsrecht van de zwangere vrouw en het bestaansrecht van het kind worden tegenover elkaar geplaatst. Die tegenstelling tussen moeder en kind is de essentie van het universele *pro-life* versus *pro-choice* debat omtrent abortus. Bijna elk *topic* kan binnen die tegenstelling geplaatst worden en heeft een argument voor beide kanten. In de hierop volgende uitleg zal duidelijk worden dat zelfs de twee andere categorieën herleid kunnen worden naar de moeder/kind tegenstelling. Het volgende onderwerp binnen deze categorie is adoptie. De vrouw die niet zou moeten bevallen in functie van andere mensen die een kind willen staat tegenover het kind - en de adoptieouders - die wel een kans moeten krijgen. Hierboven werd al kort de link gelegd tussen adoptie en het onderwerp ‘zwangerschap en bevalling’. Als er geen abortus werd uitgevoerd zou de vrouw een ongewilde zwangerschap doorstaan om vreemden te helpen. Vervolgens geeft het onderwerp preventie een interessante assumptie weer, namelijk

dat het kind een natuurlijk gevolg is van geslachtsgemeenschap tussen vrouw en man, wat wil zeggen dat de vrouw die abortus pleegt haar verantwoordelijkheid niet neemt. Het volgende onderwerp leven/dood heeft voornamelijk betrekking op het kind, en gaat over de levensvatbaarheid van de foetus. Binnen dit onderwerp is voornamelijk discussie of abortus plegen al dan niet gelijkstaat aan een moord plegen. Ook het laatste *topic* binnen deze categorie kan daaraan gelinkt worden. De abortustermijn van achttien weken doet de discussie over de levensvatbaarheid van (en moord op) de foetus nog meer oplaaien.

De tweede categorie 'gezondheid' bevat vier *topics*: het kind, termijn, medische reden en psychische impact, en zwangerschap door misbruik/verkrachting. Het kind en termijn hoorden ook bij de eerste categorie. Er zijn twee redenen voor die overlapping. Omdat bijna elk *topic* gekoppeld kan worden aan de eerste categorie en er verscheidene linken zijn tussen de *topics*, is het moeilijk om een duidelijke en strikte afbakening te maken tussen de categorieën. Ten tweede bevatten beide onderwerpen verschillende aspecten, waardoor bepaalde aspecten eerder binnen de tweede categorie vallen. Binnen het onderwerp 'het kind' gaat het over de gezondheid van het kind tijdens de zwangerschap. Een zware handicap wordt in de *comments* soms vernoemd als reden voor abortus. Ook gaat het binnen deze categorie over de gezondheid van de vrouw, namelijk in de onderwerpen 'medische reden en psychische impact', en 'termijn'. 'Medische reden en psychische impact' behoort tot deze categorie aangezien het gaat over het mentale en de fysieke welzijn van de vrouw. De termijn is ook gelinkt aan deze categorie omdat de gezondheid van het kind en de moeder vaak als enige redenen worden gezien om de verlenging van de abortustermijn toe te staan. Zoals hierboven al vermeld worden medische reden en zwangerschap door verkrachting gezien als uitzonderlijke situaties waarin abortus wel toegestaan is. In het geval van verkrachting wordt de mentale gezondheid van de vrouw echter niet altijd voorop geplaatst, en vinden sommigen dat het kind niet gestraft moet worden voor hoe de zwangerschap gebeurd is. Ook dit onderwerp kan dus herleid worden naar het moeder versus kind debat.

De derde categorie 'samenleving' bevat de *topics* ethiek, religie en politiek. Die onderwerpen zijn een representatie van de beschouwing van abortus in de huidige maatschappij. De manier waarop mensen spreken over abortus geeft weer hoe er in onze samenleving omgegaan wordt met dit onderwerp als een ethische, religieuze en politieke kwestie. Interessant is dat religie zeer gering wordt aangekaart in de reacties. Wanneer het wel gebeurt, ontvangt dat voornamelijk negatieve commentaar. Religie als antwoord op het abortusdebat wordt weliswaar bestempeld als irrelevant en ouderwets, maar religie wordt op zich meteen afgewezen in de reacties door te verwijzen naar andere soorten leed in de wereld - en niet enkel het hekelpunt abortus - die niet zouden mogen bestaan als religie 'waar' is. Ook wordt het al dan niet plegen

van abortus gezien als ethisch vraagstuk. Interessant is ten slotte wie volgens de samenleving de keuze over abortus mag maken. Sommigen vinden dat het een juridische, politieke en/of maatschappelijke beslissing is, terwijl anderen net van mening zijn dat mensen zelf zouden moeten beslissing in plaats van politici of rechtbanken.

Discursieve strategieën

Nu de *topics* besproken en uitgelegd zijn, kan overgegaan worden naar de volgende stap van de kritische discoursanalyse, namelijk de discursieve strategieën onderzoeken. Zoals hierboven al vermeld, werd de derde strategie *argumentation* al gedeeltelijk verwerkt in de uiteenzetting van de thema's. *Argumentation* wordt dus niet meer voor behandeld in een apart onderdeel, maar komt wel nog aan bod bij de bespreking van de andere strategieën. Verder ligt er een focus op *nomination* en *predication* die samen besproken worden. De laatste strategieën, *perspectivization*, en *intensification* en *mitigation* worden minder uitgebreid besproken omdat er voornamelijk wordt stilgestaan bij de meest interessante bevindingen. Ook wordt niet elke reactie geval per geval bekeken, maar ik geef wel voorbeelden bij de bevindingen.

Moeder en kind tegenover vrouw en foetus bij nomination en predication

De strategie *nomination* stelt de vraag welke benamingen worden gegeven aan personen, objecten, acties enzovoort. *Predication* focust op welke kenmerken en eigenschappen worden toegekend aan die personen, objecten, fenomenen et cetera. Bij de bespreking van de *topics* valt op dat het abortusdebat te herleiden is naar het moeder versus kind debat. Dat wordt ook duidelijk door de *nomination* en *predication* in de *comments* waar bepaalde opposities worden blootgelegd, namelijk de benamingen "mama" / "moeder" tegenover "vrouw", en "kind" / "baby" / "(klein) mensje" tegenover "foetus". Die benamingen krijgen verschillende eigenschappen toegewezen en binnenin de tegenstellingen staan die eigenschappen dikwijls in scherp contrast met elkaar. Ook de *argumentation* komt in dit onderdeel nog aan bod omdat bepaalde eigenschappen en kenmerken gegeven worden aan de actoren aan de hand van argumenten. Aan de hand van enkele voorbeelden zal hier onderzocht worden of de woordkeuzes van de 'schrijver' een onderliggend discours blootleggen. In het onderzoek van Mikołajczak (2014) werd bestudeerd of de attitudes van lezers veranderden bij een verschillend woordgebruik. Specifiek presenteerde ze lezers met het woord "foetus" of met het woord "child" (kind). Bij het woord "foetus" waren de attitudes van de lezers positiever en meer toelatend tegenover een niet-medische abortus dan bij het woord "child". Dat onderzoek toont dus aan dat het woordgebruik in een uiting de attitude van de lezer kan veranderen. Die subtiele linguïstische veranderingen zouden in dit onderzoek dus de attitude tegenover abortus in de reacties kunnen aantonen.

Ten eerste wordt gekeken naar de tegenstelling tussen “mama” en “moeder”, en “vrouw”. Er wordt verwacht dat het gebruik van “mama” en “moeder” voortkomt uit een discours waarin alle vrouwen gezien worden als een moeder die voor haar kind moet zorgen, en dus geen abortus zou mogen plegen. Dit in tegenstelling tot het woord “vrouw” dat eerder gebruikt zou worden in een discours waarin de vrouw niet uitsluitend als moeder gezien wordt, en dus niet altijd in verhouding met een kind. Dat moederdiscours is in bepaalde *comments* heel sterk aanwezig, bijvoorbeeld in de reacties “Een moeder hoort voor haar kind op te komen en er voor te zorgen”, “Ik heb 2 kinderen waar ik MIJZELF voor opzij zet zoals het HOORT” en “Een baby is volledig afhankelijk van de zorg van de mama, zeker in de buik. [...]”. De moeder wordt een zekere verantwoordelijkheid toegekend ten opzichte van het kind, nog voor het kind geboren is. Er wordt verondersteld dat vrouwen die geslachtsgemeenschap hebben hun verantwoordelijkheid moeten nemen tegenover het kind, omdat “een kind na sex [...] geen straf [is] maar een natuurlijk gevolg”. Zwangere vrouwen krijgen dus verschillende eigenschappen toegekend die ‘typisch’ zijn voor moeders, zoals zorgzaam, beschermend en verantwoordelijk. Daarnaast wordt ook commentaar geleverd op vrouwen die kinderen hebben als ze voor abortus zijn, bijvoorbeeld in volgende reactie “sorry snap niet jij als moeder zo druf te spreken te wel zelf kinder hebb. Blijft moord punt uit”. Die reactie volgde op deze: “Voor sommige vrouwen is kiezen voor abortus een van de moeilijkste maar tegelijkertijd dapperste beslissing die ze ooit moesten maken misschien. Oordeel nooit iemand over zijn beslissing voor je de situatie helemaal kent.” Het lijkt dus onmogelijk dat moeders pro abortus zouden zijn. In deze reactie valt abortus in geen enkele situatie te verzoenen met het moederschap omdat er wordt van uitgegaan dat vrouwen een soort moedergevoel hebben - of zullen krijgen tijdens hun zwangerschap - en dat het moedergevoel steeds sterker wordt naarmate de zwangerschap vordert. De reactie “Hoe langer de abortus wordt uitgesteld hoe moeilijker het wordt voor de moeder om te beslissen. En hoe meer pijn het doet om afscheid te nemen van het kind” veronderstelt dat de zwangere vrouw het pijnlijk zal vinden om “afscheid te nemen van het kind” en moeite zal hebben om de keuze te maken.

Het is duidelijk dat de “moeder” altijd in relatie wordt gebracht met het “kind” in de reacties. De moeder-kindrelatie is een heel belangrijk thema, voornamelijk in het discours tegen abortus. Er wordt echter ook verwezen naar het kind en de moeder in reacties die wel instemmend zijn met abortus. Een eerste voorbeeld daarvan is de volgende reactie waarin abortus wordt voorgesteld als een beter alternatief dan adoptie, omdat er opnieuw wordt uitgegaan van een moederinstinct, dat zeker na negen maanden zwangerschap heftig is: “ik denk dat ontdanks alles het door been en merg snijft als het afgestaan wordt als moeder..dat moederinstinct is heftig na 9 mnd en geboren voelen en weten worden..het is een deel van

jezelf..maar als omstandigheden er niet zijn..is ee geen andere optie..” In het tweede voorbeeld wordt de moeder wel vooropgesteld. “Het welzijn van de moeder is belangrijker. Ik snap de mensen niet die zeggen dat het kind is belangrijker maar houden niet in het oog dat de moeder die niet ga kunnen ondersteunen. En als resultaat zullen er twee ongelukkige zielen zijn in plaats van een gelukkige en gezonde, de moeder die al een mens is die recht heeft op goeie gezondheid, mentaal en fysiek.” In die reactie wordt het welzijn van de moeder beschouwd als essentieel om een kind te kunnen ondersteunen, maar het wordt vooral bekeken als belangrijker dan het kind. De moeder bestaat niet in functie van het kind, maar ze krijgt een eigenschap die losstaat van het moederschap, namelijk “een mens [zijn] [...] die recht heeft op goeie gezondheid, mentaal en fysiek”.

Tegenover het gebruik van “moeder” staat het woordgebruik “vrouw”. In het algemeen komt het woord “vrouw” vooral voor in pro-abortus argumenten, met nadruk op het keuze- en beslissingsdiscours van de vrouw om wel of geen abortus te plegen. Enkele voorbeelden van dergelijke reacties zijn: “Top idee. Een vrouw beslist dit helemaal zelf”, “Iedere vrouw moet toch het recht hebben zelf te kiezen” en “ik vind dat dit een keuze moet blijven van de vrouw die het kind draagt en niet van een totaal vreemde die hierover wat gaat oordelen”. In deze reacties staat de vrouw als *actor* centraal. Zij heeft namelijk het recht om te kiezen wat er gebeurt omdat het over haar lichaam gaat. Dat is een belangrijk aspect van de discussie. Want als de vrouw als moeder centraal staat, creëert dat een link aan het kind. Wordt de vrouw echter als vrouw centraal geplaatst, dan zorgt dat voor een nadruk op de vrouw zelf, en op haar lichaam. Dat is duidelijk in volgende reacties: “Enkel vrouwen beslissen wat met hun eigen lichaam gebeurt”, “Het parlement zou toch eens moeten uitleggen waarom ze denken het recht te hebben te mogen beslissen over het lichaam van mensen - vrouwen hier”. Ook het mantra “Baas in eigen buik” komt nog aan bod in verschillende reacties. Het kind staat niet op de eerste plaats en wordt gezien als “een hoopje cellen met kans op leven [dat] in dat lichaam groeit”. Ten slotte wordt het discours waarin vrouwen als moeder gezien worden in vraag gesteld aan de hand van *intensification* in de *comment* “kennelijk moeten vrouwen verplichte broedkippen zijn”. Het woordgebruik van “broedkippen” toont aan dat een vrouw enkel gezien wordt als iemand die kinderen krijgt, waardoor vrouwen die geen kinderen krijgen buiten de norm vallen. De vrouw en het lichaam van de vrouw kunnen dus losgekoppeld worden van de moeder en het kind, maar in sommige reacties wordt daar tegenin gegaan. “Het gaat niet alleen over het lichaam van de vrouw maar ook over baby’s en kinderen, je moet de discussie niet verengen”, stelt deze reactie. De vrouw mag beslissen over haar eigen lichaam, maar niet in het geval van abortus aangezien “hier een derde in het spel is, in een zeer zwakke positie overigens”. Op die woordkeuze wordt in het volgende onderdeel dieper ingegaan.

In de volgende tegenstelling wordt “het kind” tegenover “de foetus” geplaatst. Het kind krijgt ook benamingen zoals “baby” en “(klein) mensje”. De meest voorkomende benamingen en eigenschappen die aan het kind worden gegeven - en waaruit dus ook het meeste discussie ontstaat - zijn “ongewenst zijn” en “bestaansrecht hebben”. De reacties instemmend met abortus stellen dat “een ongewenst kind op de wereld zetten [...] bijzonder onethisch [is]”. Abortus wordt ook als een beter alternatief gezien dan adoptie, want “het kind is ongewenst ter wereld gekomen en dan als ‘dank’ moet het verder leven bij ‘vreemde’ ouders”. Daartegenover staan zij die denken aan “het aangeboren kind” en die vinden dat “het kind [...] toch ook recht op bescherming [heeft]”. In de volgende reactie “niemand is ongewenst en een kind is altijd onschuldig tov de eventuele misdaden van zijn moeder of vader” wordt ontkend dat kinderen ongewenst kunnen zijn. De bewering dat niemand ongewenst is, wordt zomaar als feit voorgesteld zonder enkele onderbouwing. Deze *claim* ontkent dat de vrouw een eigen wil en wens heeft over kinderen krijgen, en gaat er dus impliciet ook van uit dat elke vrouw een kind ‘wenst’. Bovendien wordt “elk leven” als “uniek” gezien dat beschermd moet worden en “goed terecht zal komen [want] er zijn wensouders genoeg”. Beide kanten van het abortusdebat handelen uit “bescherming” ten opzichte van het kind, maar op een andere manier. Het *pro-abortus frame* gelooft dat abortus beter is dan “ongewenst” zijn en bij “vreemde ouders” terechtkomen, maar het *pro-life* discours focust op het bestaansrecht en het leven van het kind. Omdat het kind beschouwd wordt als de “derde in het spel, in een zeer zwakke positie”, kan het zichzelf niet beschermen en verdedigen, maar heeft het wel recht op die verdediging. Binnen het *pro-life* discours stelt zich dus een noodzaak op om het ongebooren kind te verdedigen.

Binnen het onderwerp van bestaansrecht is er echter discussie over het leven van het kind. De tegenstelling tussen “kind” en “foetus” is hierbij van belang. Op de reacties “Het leven van het kind telt toch ook?” en “aangezien hier een derde in het spel is, in een zeer zwakke positie” volgt een discussie. De benamingen die het kind toegekend krijgt worden in twijfel getrokken. De reacties “Het is geen kind, het is een foetus, iets dat niet onafhankelijk kan leven en geen wil heeft. Een groepje cellen dus” en “Welke “derde”? Een collectie cellen die niet levensvatbaar is en geen eigen wil heeft, laat staan een stem” geven het kind heel andere benamingen en eigenschappen. In dit geval is het een foetus en een niet-levensvatbare collectie cellen zonder wil of stem. Over de eigenschappen van de foetus bestaat opnieuw discussie. Een foetus is “een kleine mens, je eigen vlees en bloed dat je ombrengt”. In de reacties wordt de foetus na twaalf weken zwangerschap een “biologisch volgroeide foetus (een baby in de volledige vorm” genoemd en bijgevolg is abortus dan “kindermoord”. Eerst wordt beweerd dat een foetus na twaalf weken al een “baby in de volledige vorm” is. Uit die bewering wordt dan een causale conclusie getrokken, namelijk dat abortus

kindermoord is (omdat de foetus al een baby/kind is). In andere reacties wordt een foetus pas vanaf 22 weken als levensvatbaar beschouwd, “tot die tijd kan het buiten de baarmoeder niet overleven en heeft ook nog geen bewustzijn” dus “iets wat niet zelfstandig kan leven kan nooit moord zijn”. Na twaalf weken zwangerschap zijn de belangrijkste organen en lichaamssystemen van de foetus ontwikkeld, en na 24 weken wordt de foetus als levensvatbaar beschouwd, wat betekent dat het kan leven buiten de baarmoeder (Partena Ziekenfonds s.d.). De onenigheid over de benamingen en eigenschappen die “foetus” toebehoren zorgt ook voor discussie omtrent “abortus als moord”. Wie de foetus wel als levend en als mens beschouwd, vindt abortus hetzelfde als moord. Volgens andere reacties “kan men niet van moord spreken [als het kind nog niet levensvatbaar is]”.

Persoonlijke ervaring tegenover wetenschappelijke expertise bij perspectivization

De strategie *perspectivization* stelt de vraag vanuit welk perspectief de benamingen, eigenschappen en argumenten geuit worden. Door de kleinschaligheid van het onderzoek wordt bij dit onderdeel kort stilgestaan. Er wordt niet gekeken naar het individueel perspectief waaruit elke reactie is voortgekomen, maar enkele algemene tendensen die voorkomen in de reacties worden wel nader besproken.

Een perspectief dat meermaals voorkwam in de reacties was dat van eigen ervaring. Om een punt te maken of een mening te rechtvaardigen, werd in bepaalde reacties gebruikgemaakt van eigen ervaringen met abortus. De spreker uit door deze positionering dus betrokkenheid met het onderwerp. Een voorbeeld hiervan is de volgende reactie van iemand die het welzijn van de moeder vooropplaatst en abortus een oplossing vindt als de vrouw ongewenst zwanger is. “Een kind moet volledig gewenst en gepland zijn. Ik ben het resultaat van een ongelukje en vaak heb ik gewoon gewenst dat ik er nooit was gekomen”. Iemand die tegen de verlenging van de abortustermijn is vanwege de levensvatbaarheid van de foetus, spreekt over haar eigen zwangerschap: “Ik ben nu 18 weken zwanger van mijn 2de. Ik voel de baby al schoppen, ik voel de baby reageren als ik mijn hand op mijn buik leg, bij de gynecoloog tel ik de vingers en zie ik de baby bewegen. Voor mij leeft mijn kind en is hij wel degelijk levens vatbaar (oke misschien niet buiten mijn buik).” Opmerkelijk is dat de persoon in kwestie beseft wat levensvatbaarheid inhoudt (de foetus overleeft buiten de baarmoeder), maar door haar ervaring te gebruiken, rechtvaardigt ze haar eigen interpretatie van leven en levensvatbaarheid. In dit geval wordt dus een voorbeeld gebruikt als argument, en bovendien lijkt dat voorbeeld van groter belang dan de wetenschappelijke onderbouwing. Tot slot wordt in de volgende reacties telkens een eigen ervaring gebruikt met betrekking tot de abortustermijn. De eerste reactie is tegen de nieuwe abortustermijn: “Mijn dochter stierf op een zwangerschap van 17 weken. Zomaar. Zonder verklaarbare reden. Gewoon pech van de natuur. Dan moet je bevallen. En dat is al een heel Mensje.

Abortus termijn optrekken is schandalig!!!!". Het perspectief van de volgende twee reacties begint beide bij een ervaring met een fysieke beperking, maar de eerste reactie stemt in met de nieuwe abortustermijn, de tweede is afkeurend. "Wat dan als je een zwangerschap hebt gehad zoals ik toen in de tijd waren natuurlijk de echografie nog niet zoals nu bij mij ontdekte ze na 28w zwangerschap dat mijn baby toen pas 450gr woog en zwaar misvormd was [...] in zo geval vindt ik dat het zeker moet kunnen , zeker nu met de technologie van vandaag zouden er geen totaal misvormde of totaal geestelijke gehandicapte kindje nog moeten geboren worden , als de ouders beslissen deze baby niet te houden moet daar begrip voor zijn en zeker toegelaten worden" is de eerste reactie. De tweede reactie is tegen (de nieuwe termijn van) abortus: "Ik heb zelf een fysieke beperking... de dokters zeiden dat ik geen 18j zou worden, ondertussen ben ik er 37 en is de spierziekte niet levensbedreigend [...] Zoveel ouders die een kind hebben met een zwaar verstandelijke beperking die 24/24 zorg nodig hebben maar ze zouden hun kind voor geen goud willen missen... want het is hun kind. De beperking definieert het kind niet noch hun "recht" om te bestaan, noch de maatstaf of hun leven waardevol is". Deze vergelijking toont aan dat specifieke ervaringen interessant kunnen zijn om iemands blik te verruimen over een bepaald onderwerp, maar het toont ook dat de ervaringen in het voordeel van beide kanten van het debat gebruikt kunnen worden, met als gevolg dat de lezer slechts met één aspect van het verhaal bekend is en dus een verengd beeld kan hebben over een complex en veelzijdig thema. De specifieke voorbeelden mogen niet zomaar gebruikt worden als argument voor een veralgemening of algemene 'waarheid'.

In tegenstelling tot een betrokken positie, kan de reactie ook vertrekken vanuit een afstandelijk perspectief. Een voorbeeld van een afstandelijk perspectief op het abortusthema zijn volgende reacties (geschreven door dezelfde persoon): "Misschien lezen ze er toch maar beter de wetenschappelijke literatuur op na: het voelen van een pijnsensatie wordt ten allervroegste geschat op 23 weken, en dat is al heel gul, https://n.neurology.org/.../15_Supplement/P5.6-062.abstract" en "De auteurs drukken zich voorzichtig uit omdat pijn een subjectief gegeven is, maar het artikel besluit wel degelijk dat pijn voor het 3de trimester (dus zeker op 18 weken) onwaarschijnlijk is". De afstand wordt gecreëerd door een wetenschapper aan het woord te laten. De persoon zelf verdwijnt naar de achtergrond en vertrekt zo vanuit een afstandelijke, wetenschappelijke invalshoek. Er wordt dus gebruikgemaakt van een *argument from authority*: een wetenschappelijk standpunt. Dat gebeurt in meerdere reacties. Voorbeelden daarvan zijn "ex utero kunnen leven onder normale omstandigheden. Dat verschilt per regio omdat de beschikbare technologie verschilt per regio. Neem je de vroegst mogelijke overleving zit je op 21 weken, maar dat was 1 uitzonderlijk geval (Lyla Stensrud). Vaak wordt 24 weken als grens van levensvatbaarheid genomen omdat dan ongeveer de

helft van de premature geboortes overleeft. <https://fn.bmj.com/content/88/3/F199>” en “de vraag blijft: Wanneer wordt een foetus een mensje, waarbij abortus dan gelijkgesteld is aan moord? - https://www.researchgate.net/.../18-weeks-fetus-in-left-broadligament_fig3_267782909?fbclid=IwAR0kxeNKZrEV_UJ-H3soMJcl7woVMXHdQeODwlsN7W5mtOidCazzOEzr3LA”. In alle voorbeelden wordt een uitleg gegeven en daarna een link naar een artikel. In die gevallen uiten de sprekers hun mening impliciet en afstandelijk door het perspectief van de wetenschapper weer te geven.

Nuance en autoriteit bij mitigation tegenover overdreven weergaves bij intensification

De laatste discursieve strategie - *intensification* en *mitigation* - stelt de vraag of de uitingen geïntensifieerd of verzacht worden uitgedrukt. Ook deze strategie wordt minder uitgebreid besproken. In het algemeen wordt op Facebook ongenueanceerd en scherp gereageerd. Er is geen echte conversatie, maar iedereen kan een reactie plaatsen in enkele seconden. Bovendien zie je de personen die reageren op jouw *post* of op jouw reactie niet. Een facebookreactie is meestal ook niet wetenschappelijk onderbouwd, maar is de ongenueanceerde mening van wie die reactie plaatst. *Mitigation* als strategie komt dus niet regelmatig voor, maar bijvoorbeeld wel bij een *argument from authority* in de volgende reacties (geschreven door dezelfde persoon): “De auteurs drukken zich voorzichtig uit omdat pijn een subjectief gegeven is” en “Ik ben nog volop in transitie van bioloog naar onderzoeker in de gezondheidswetenschappen, dus ik durf zeker niet beweren dat ik de waarheid in pacht heb. Ik baseer me op wat ik lees en wat mij de meest betrouwbare bronnen lijken”.

Wat wel regelmatig voorkomt is *intensification*. In de reacties worden standpunten overdreven op drie verschillende manieren. Ten eerste wordt abortus als problematisch voorgesteld door een overdreven negatieve weergave, bijvoorbeeld “als [een] soort aldizak [...] die ze [de vrouw] zomaar in de vuilbak kapt”, door te zeggen dat onze samenleving “zijn kinderen vermoord”, of door te stellen dat abortus ervoor zorgt dat we in een “wegwerpmaatschappij” leven en “dat er geen ruimte is in de agenda dus hoppatee in de vuilbak ermee”. Daarnaast wordt op reacties die abortus rechtvaardigen vaak ongenueanceerd “moordenaar”, “kindermoord” en “moord is moord” geantwoord. Er worden zomaar negatieve *claims* gemaakt over abortus zonder ruimte voor andere argumenten. Ten tweede wordt ook overdreven gereageerd op *comments* die onverdeeld tegen abortus zijn om aan te tonen waarom dat problematisch is, bijvoorbeeld door te zeggen “kennelijk moeten vrouwen verplicht broedkippen zijn” en “niet iedereen wil kweken gelijk de konijnen hoor!”. Ten slotte worden ook hypothetische gevallen van abortus beschreven in de reacties. Dit zijn specifieke - vaak overdreven - scenario’s die zodanig geschreven worden zodat het eigen standpunt te rechtvaardigen is. Een voorbeeld daarvan is een reactie die niet instemt met het

beslissingsrecht van de vrouw inzake abortus: “dus als er een vrouw in bed kruipt mee 1 da geen jongens wil (al dan niet met de vrouw in kwestie) .Dit verzwijgt dat ze de anticonceptie niet meer neemt en hem zo lokt om dan te kunnen teren op die zijn rug. Mag de man niet de eindbeslissing maken maar wel de rest van zijn leven er voor boeten omdat de vrouw hier “meer” te zeggen heeft? Neen sorry da is hypocriet”. Hier wordt een excentriek verhaal bedacht over een vrouw die liegt over anticonceptie en een man “lokt” om een kind te krijgen om het beslissingsrecht van de vrouw af te wijzen.

Vergelijkende analyse

In het onderdeel ‘vergelijkende analyse’ worden de resultaten van de kwalitatieve analyse vergeleken met de resultaten van gelijkaardige studies. De studies naast elkaar leggen zou duidelijk maken hoe ‘bijzonder’ de resultaten van dit onderzoek zijn. In mijn zoektocht was het belangrijk dat de studies ook discoursanalyses omtrent abortus waren, maar wel een andere regio behandelen met een verschillende abortuswetgeving. De wetgeving rond abortus gaat doorgaans hand in hand met de manier waarop abortus wordt geprofileerd in een maatschappij. Zo wordt duidelijk welke discourses er bestaan over abortus in andere samenlevingen en op welke manieren die verschillen of overeenkomen met de abortusdiscourses in de Vlaamse samenleving.

Deze studie wordt vergeleken met twee andere onderzoeken, namelijk “The discourses on induced abortion in Ugandan daily newspapers: a discourse analysis” geschreven door Sofia Larsson et al. in 2015 en “A discourse analysis of the abortion debate in Turkey and the United States” geschreven door Sultan Komut in 2009. Beide studies zijn een discoursanalyse omtrent abortus in andere regio’s en contexten dan België. De eerste studie gaat over Oeganda, de tweede gaat over Turkije en de Verenigde Staten. Eerst zal een korte samenvatting gegeven worden van de studies. Daarna wordt de abortuswetgeving van de regio’s ten tijde van de discoursanalyse verduidelijkt zodat de verschillen met de Belgische wetgeving duidelijk zijn. Ten slotte volgt een vergelijking waarin wordt stilgestaan bij de meest opmerkelijke verschillen en gelijkenissen tussen de discoursanalyses.

Vergelijking studie “The discourses on induced abortion in Ugandan daily newspapers: a discourse analysis” door Sofia Larsson et al. in 2015

De eerste studie “The discourses on induced abortion in Ugandan daily newspapers: a discourse analysis” (Sofia Larsson et al. 2015) is een discoursanalyse van Oegandese kranten. Er werd onderzocht hoe abortus weergegeven werd in 59 krantenartikels van de twee hoofdkranten in Oeganda van 2006 tot 2012. Het doel van de studie is onderzoeken hoe abortus weergegeven wordt en welke onderliggende assumpties en

gevolgen die weergaves hebben om zo het stigma rond abortus in Oeganda te begrijpen (2015). Volgens de abortuswetgeving van Oeganda is het altijd verboden om een abortus te plegen behalve als het leven van de vrouw in gevaar is (Sofia Larsson et al. 2015). Dat betekent echter niet dat er geen abortussen voorkomen. Volgens Larsson et al. is er een schatting van meer dan 250.000 illegale - en dus meestal onveilige - abortussen die per jaar uitgevoerd worden, wat ook één van de meest voorkomende oorzaken is van de circa vijfduizend maternale sterftes per jaar (2015). In Oeganda is de toegang tot anticonceptie beperkt waardoor bijna de helft van de 1.4 miljoen jaarlijkse zwangerschappen ongewenst is (2015). De Katholieke Kerk heeft een belangrijke rol binnenin de Oegandese samenleving, aangezien tachtig procent van de bevolking christelijk is, en ongeveer de helft daarvan binnen de Katholieke Kerk (Sofia Larsson et al. 2015). Daardoor heeft de Katholieke Kerk een sterke invloed op het politieke landschap in Uganda, en dus ook op de abortuswetgeving (2015). Er zijn al enkele beleidsmakers en ambtenaren die pleiten voor een liberale, soepelere wetgeving die abortus niet meer criminaliseert, maar volgens Larsson et al. zal dat niet snel voor hervormingen zorgen en moet het werkelijke abortusdebat vanuit een wetgevend perspectief nog beginnen (2015). Ik heb voor deze studie gekozen omdat de abortuswetgeving veel strikter is dan in België en zeer sterk geleid wordt door een religieus discours, waardoor de vergelijking met de verschillende abortusdiscoursen zeer interessant kan zijn.

In het onderzoek van Larsson et al. (2015) zijn twee discoursen prominent aanwezig: het religieuze discours en het mensenrechtendiscours. Het eerste discours legt de nadruk op de heiligheid en onschendbaarheid van het leven van de foetus. Het tweede discours focust enerzijds op het bestaansrecht van het ongebooren kind, en anderzijds op het gezondheidsrecht van vrouwen. Het tweede discours komt overeen met één van de belangrijkste discoursen in mijn onderzoek. Het religieuze discours is echter bijna niet aanwezig in de Vlaamse sociale media over abortus. Het belang van dit discours is dus al een eerste significant verschil. In het volgende onderdeel worden beide discoursen nader besproken en vergeleken met de resultaten van dit onderzoek.

Het eerste discours dat Larsson et al. (2015) vond in haar studie is het religieuze discours dat uitgaat van de heiligheid van het leven van de foetus en naar voren wordt gebracht door de Katholieke Kerk en door *pro-life* activisten (binnen de Katholieke Kerk). Abortus wordt in dit discours gezien als moord. Een centrale assumptie binnen deze argumentatie is namelijk dat het leven begint bij de conceptie. Er wordt ook een nadruk gelegd op het verbod op abortus in de Bijbel (Larsson et al. 2015). Het religieuze discours bestaat ook in België, maar het is niet meer één van de meest belangrijke met veel invloed. Toch zijn er aspecten die overeenkomen met abortusdiscoursen in België die wel van groot belang zijn. Het *pro-life* discours komt

in België niet vanuit een religieus standpunt, maar het verdedigt ook het leven van het kind en noemt abortus moord. Binnen het religieuze discours in Oeganda is er geen uitzondering die abortus wel rechtvaardigt. In mijn onderzoek is duidelijk geworden dat een medisch noodgeval bijna uitsluitend gezien werd als een rechtvaardiging voor abortus, en zwangerschap na verkrachting werd regelmatig als tweede uitzondering gezien. Dat is niet het geval in Oeganda, waar *pro-lifers* focussen op de genezende kracht van het moederschap, ook bij verkrachting (Larsson et al. 2015). In de reacties kwam enkele keren voor dat het moederschap gezien werd als iets moois en dat “een kind [...] altijd onschuldig [is] tov de eventuele misdaden van zijn moeder of vader (bv in geval van verkrachting)”, maar nooit in de extreme mate dat een kind krijgen in functie staat van het welzijn van de vrouw en dat moederschap gezien wordt als een genezende kracht. Er ligt ten slotte ook een focus op de seksualiteit van de (jonge) vrouw. Binnen dit discours worden meisjes en vrouwen namelijk overtuigd om hun seksualiteit in bedwang te houden als ze denken geen zorg te kunnen dragen voor een kind. De verantwoordelijkheid ligt dus bij de vrouw. Ook dat idee kan teruggevonden worden in het abortusdiscours van dit onderzoek. In de reacties is er namelijk ook een tendens aanwezig om zwangerschap te zien als een natuurlijk gevolg van seksuele activiteit waarvoor de vrouw zelf verantwoordelijk is. Geen geslachtsgemeenschap hebben wordt dus voorgesteld als oplossing om niet ongewenste zwanger te worden. Daar zijn echter ook tegenreacties op. De man wordt namelijk mede verantwoordelijk gesteld, en er wordt geëxpliciteerd dat vrouwen ook een normale relatie mogen hebben als ze geen kinderen willen. Er ontstaat in België dus wel een tegenreactie en een nieuw discours dat niet enkel uitgaat van de verantwoordelijkheid van de vrouw, waarin seksuele activiteit los van moederschap gezien kan worden. Die nieuwe tendens is dus nog afwezig - op publieke media - in Oeganda, waar het discours het probleem frameert als de seksuele activiteit van meisjes en vrouwen (Larsson et al. 2015).

Het tweede discours gaat over mensenrechten; aan de ene kant het bestaansrecht van het ongeboren kind, en aan de andere kant het bestaansrecht van de vrouw en haar recht op gezondheid (Larsson et al. 2015). De focus op de gezondheid van de vrouw en de vraag naar een soepelere abortuswetgeving komt volgens Larsson et al. niet uit politieke hoek, maar komt uit medische en wettelijke hoek van gezondheidsverzorgers en mensenrechtenactivisten (2015). De huidige wet zorgt voor een stigma rond abortus, waardoor veel illegale, onveilige abortussen uitgevoerd worden en de gezondheid van vrouwen in gevaar is (Larsson et al. 2015). Er wordt verwezen naar andere landen met een liberalere abortuswetgeving waar het aantal maternale sterftes gedaald is. Hiertegenover staan de *pro-life* activisten die zich toewijden aan de ‘bescherming van het menselijke leven van de conceptie tot de natuurlijke dood’, die de liberale wetten

van het Westen zien als een gevaar en die hun activisme framen als een kwestie van algemeen belang voor de Afrikaanse samenleving (Larsson et al. 2015). Ook aan deze kant van het mensenrechtendiscours wordt gerefereerd naar de gezondheid van (jonge) vrouwen. Ze worden door *pro-life* activisten 'gered' van abortus en zijn nu gezonde moeders met gezonde kinderen. Vrouwen worden dus geportretteerd alsof ze gered moeten worden, waardoor hun capaciteiten en rechten om te kunnen oordelen of ze geschikt zijn om een kind op te voeden, verworpen worden. Ook binnen dit discours worden de geboorte van de baby en het moederschap gezien als eindpunt en 'genezing'. Er is geen vermelding van de financiële en sociale omstandigheden of van de mentale en fysieke gezondheid van de vrouw, en dus ook niet van hoe die factoren haar capaciteiten op het vlak van opvoeding zouden kunnen beïnvloeden. Op verschillende manieren wordt duidelijk dat het mensenrechtendiscours conservatiever is dan dat in België. De bestaansrechten van het ongeborn kind worden ook regelmatig vermeld in België, maar daartegenover staat het keuzerecht van de vrouw. Dat discours is in Oeganda nog helemaal niet aanwezig. Zelfs het discours dat pleit voor een liberalere abortuswetgeving doet dit in functie van het bestaansrecht en de gezondheid van de vrouw, niet om haar beslissingsrecht. Binnen het keuzerechtdiscours in België wordt de vrouw wel regelmatig geportretteerd als bekwaam om zelf te beslissen of ze een kind wil of kan opvoeden. Er is nog veel tegenreactie van het discours dat uitgaat van het bestaansrecht van het kind, maar zelfs binnen dat discours wordt de vrouw (bijna) niet gezien als incapabel om hier zelf over te beslissen, en wordt het kind ook niet regelmatig gezien als dé oplossing en genezing van de vrouw. Ten slotte is er in België ook geen sprake meer van illegale abortussen, dus op die manier verschilt het discours uiteraard ook.

Vergelijking studie "A discourse analysis of the abortion debate in Turkey and the United States" door Sultan Komut in 2009

In de studie van Komut (2009) wordt een overzicht gegeven van de verschillende discoursen binnen het abortusdebat in Turkije en de Verenigde Staten. Beide regio's hebben verschillende actoren die de abortusdiscoursen beïnvloeden. In het eerste deel van de studie wordt gefocust op de dominante religie Islam en zijn regelgeving die zorgt voor de vorming van tradities, overtuigingen en gedragingen in Turkije en dus de belangrijkste invloed heeft op de discoursen (2009). In het onderdeel over Amerika ligt de focus op de tegengestelde discoursen van *pro-life* en *pro-choice* aanhangers die ook invloed hebben op de politici. In de thesis wordt aangetoond dat beide samenlevingen - ook al hebben ze andere invloeden en culterele verschillen - toch sterke gelijkenissen hebben (Komut 2009). Daarom is het interessant om na te gaan of de gelijkenissen tussen Turkije en de Verenigde Staten ook overeenkomen met de resultaten van deze discoursanalyse van de Vlaamse media. Eerst zal per regio een samenvatting gegeven worden van de

abortuswetgeving en de bevindingen van Komut (2009). De volgende informatie die wordt weergegeven komt uit het onderzoek van Komut (2009). Daarna worden beide samenlevingen vergeleken met elkaar in de studie, waaraan ik mijn resultaten zal toevoegen.

De abortuswetgeving in Turkije houdt sinds 1983 in dat een abortus uitgevoerd mag worden binnen de eerste tien weken van de zwangerschap, en daarna enkel voor uitzonderlijke redenen zoals het gezondheidsrisico van de moeder ('2827 The population Planning Law' 1983). In zijn thesis heeft Komut drie verschillende discoursen gevonden, namelijk een religious discours, een ethisch/moreel discours en een vrouwenrechtendiscours (2009). Het religieuze discours is zeer belangrijk in de Turkse samenleving. Zoals hierboven vermeld is Islam de overheersende religie, met de Koran als leidraad voor de bevolking. In de Koran wordt de vrouw beschouwd als belangrijk in haar specifieke 'rollen', namelijk als getrouwde vrouw en als moeder die haar kinderen gelovig opvoedt. Het religieuze discours kan opgedeeld worden in twee categorieën: het eerste gaat over wanneer het leven begint, en het tweede gaat over noodzaak. Abortus wordt in de Koran gezien als zonde, omdat God de mens het recht heeft gegeven op het leven en er dus als enige over mag beslissen. Wat er in de Koran staat over abortus wordt echter door geleerden op verschillende manieren geïnterpreteerd. Het is bijvoorbeeld niet volledig duidelijk wanneer het kind als een mens wordt gezien - en abortus als moord - waardoor er veel discussie over bestaat. Abortus is volgens de Koran een zonde, maar er zijn enkele gevallen van 'noodzaak' wanneer het wel toelaatbaar is. Het discours van noodzaak kan opgedeeld worden in drie categorieën: economische noodzaak, gezondheid van de moeder, en verkrachting of incest. Economische noodzaak is de minst voorkomende en wordt door velen niet aanvaard als uitzondering. De gezondheid van de moeder daarentegen is de belangrijkste omstandigheid, aangezien abortus na tien weken zwangerschap nog beschikbaar is in dit geval. Het religieuze discours stelt dat het leven van de foetus nog niet compleet is en dat van de moeder wel, en een voltooid leven wordt niet opgeofferd voor een onvoltooid leven. De laatste uitzondering is verkrachting of incest, maar ook over deze kwestie is niet iedereen akkoord. Volgens sommigen wordt het nog steeds gezien als moord op een onschuldig kind. Het tweede discours is het ethische discours, wat inhoudt dat er een bezwaar is tegen abortus op ethische grond. Opnieuw wordt het leven van de foetus aangehaald en wordt abortus moord genoemd. Binnen dit discours gaat het echter ook over de invloed van sociale normen. Velen zeggen niet dat ze instemmend zijn met abortus, maar dat veel vrouwen abortus laten uitvoeren omdat ze gedwongen worden door de maatschappij, druk van familie en vooral door sociale druk. Het is namelijk legaal in Turkije om een buitenechtelijk kind te hebben, maar het is niet moreel geaccepteerd. Vrouwen voelen zich dus gedwongen om de operatie uit te voeren en houden die ervaring

vaak geheim voor hun omgeving. Het derde en laatste discours is het vrouwenrechtendiscours. Volgens dit discours is abortus iets dat enkel vrouwen aangaat omdat zij het kind draagt en omdat haar leven beïnvloed wordt vanaf het begin van de zwangerschap tot het einde van haar leven. Dit vrouwenrechtsperspectief benadert onderwerpen zoals seksualiteit en abortus met betrekking tot vrouwenrechten. Momenteel moet een getrouwde vrouw toestemming krijgen van haar man om abortus uit te voeren, en een minderjarige vrouw van haar ouders. Als resultaat van de patriarchale maatschappij worden wetten over vrouwen door mannen geschreven en volgens hun wil, waardoor vrouwen nog steeds eigendom zijn van mannen. Feministische groepen in Turkije leveren daar kritiek op en focussen zich vooral op vrouwenrechten. Dit discours is nog niet wijd verspreid, maar het wordt steeds aanwezig en het vrouwenrechtendiscours omtrent abortus is zich aan het vormen.

De abortuswetgeving in de Verenigde Staten is complex en heeft een lange geschiedenis. In 1973 werd abortus legaal in alle staten van Amerika, en in de regelgeving werd gekozen voor het discours van persoonlijke keuze, het vrouwenrechtendiscours en het discours van maternele gezondheidsrisico. Nu is het onderwerp sterk gepolariseerd en zijn er veel verschillende meningen aanwezig die al meerdere keren tot geweld hebben geleid. Het abortusdebat zorgt voor veel ophef en is al sinds lange tijd een intens onderwerp. Daar zijn verschillende redenen voor. Ten eerste zijn er talrijke etniciteiten met eigen religies, tradities en culturele verschillen en dus gevarieerde groepen die abortussen laten uitvoeren, maar dat betekent niet dat mensen van dezelfde origine ook hetzelfde discours hebben. Ten tweede zijn er sinds de legalisering van abortus verschillende regelgevingen veranderd waardoor restricties werden opgelegd, zoals terugbetaling van abortus door de overheid en het verbod op *partial birth abortion* (de methode bij een abortus na twintig weken). Die verschillende regelingen zorgden voor ophef en werden ook niet altijd in alle staten ingevoerd. In alle staten is abortus legaal, maar de uitvoering van abortus is niet in elke staat beschikbaar. Al die aspecten dragen bij tot een complexe en intense realiteit. Komut vond in zijn studie dat het abortusdebat in de Verenigde Staten opgedeeld kan worden in twee groepen die discourses vormen, namelijk het *pro-choice* en het *pro-life* discours. Andere discourses zijn het religieuze discours, het discours van noodzaak en het baby versus foetus discours. Zoals hierboven al kort vermeld is de Amerikaanse samenleving multicultureel met meerdere belanghebbende religies die ook verschillende discourses hebben. In het algemeen volgen de meeste religies wel het idee dat abortus als zonde en als moord gezien wordt (met enkel noodzaak als uitzondering). De Katholieke Kerk lijkt daar het strengst in te zijn, daarna volgen de Protestanten, de Islam en het Jodendom. Toch hebben vrouwen uit al die groepen abortussen. Het tweede discours gaat over noodzaak. Wanneer het leven van de vrouw in gevaar is, wordt abortus

uitzonderlijk toegelaten. Dit is ook een soort van *life* discours, maar met een focus op het leven van de vrouw in plaats van op de foetus. Abortus na verkrachting of incest wordt door velen ook als noodzaak beschouwd, maar sommige *pro-life* activisten vinden dat het kind niet schuldig is en dus niet gestraft moet worden. Het volgende discours gaat over het belang van vrouwenrechten. Er ligt een focus op de vrouw die het recht heeft om over haar lichaam te beslissen zonder toestemming van haar ouders, haar echtgenoot of de staat. De vrouwenrechten werden lang over het hoofd gezien, maar nu is er wel een duidelijk discours gevormd. Dit discours is veel voorkomend in het *pro-choice* discours en focust op de individuele vrijheid en reproductieve rechten van de vrouw. Ten slotte volgt het foetus versus baby discours. Het woordgebruik heeft effect op het perspectief van de bevolking. Het woord baby wordt vaak gebruikt in het *pro-life* discours om gebruik te maken van de emotionaliteit van mensen. Het woord foetus daarentegen wordt gebruikt in het *pro-choice* discours omdat het een medische term is en geen leven impliceert waardoor de term dus geen emoties opwekt.

Nu er een overzicht is verkregen van de verschillende abortusdiscoursen in Turkije en de Verenigde Staten zullen die resultaten vergeleken worden met elkaar en met de abortusdiscoursen in België. In beide culturen is het religieuze discours van significant belang en heeft religie een grote invloed op de discoursen. Dat is in België niet het geval in die mate aangezien het religieuze discours bijna niet wordt aangehaald. Toch zijn verschillende aspecten binnen het religieuze discours wel gelijkaardig. Abortus wordt binnen het religieuze discours in beide landen als 'zonde' gezien. De foetus wordt beschouwd als een leven, het leven is heilig en abortus is dus volgens sommigen moord. In België is het zonediscours niet echt aanwezig, maar de foetus wordt ook vaak als een leven beschouwd en abortus dus als moord. Dat discours is één van de belangrijkste binnen het abortusdebat in België, maar het vertrekt niet (meer) vanuit een religieus perspectief. Ten tweede is het discours van noodzaak overeenstemmend in Turkije en de Verenigde Staten. Verkrachting, incest en een gezondheidsrisico van de vrouw worden gezien als de situaties waarin abortus wel wordt toegelaten. Over het gezondheidsrisico is bijna unaniem akkoord, ook in België. In alledrie de landen is er over verkrachting wel onenigheid en wordt adoptie vaak als alternatief voorgesteld. In de studie zijn drie opmerkelijke verschillen gevonden tussen beide landen: seksualiteit, politiek en vrouwenrechten. Het discours rond seksualiteit in Turkije is geen publiek discours maar is beperkt tot de privéruimte. Die stilte wijst op een discours van verbod. In Amerika daarentegen is seksualiteit alomtegenwoordig op alle vormen in de media en is het discours veel opener. België sluit op dat vlak het meeste aan bij Amerika. In mijn onderzoek gaat het niet expliciet over seksualiteit, maar er wordt in de facebookreacties wel makkelijk gepraat over relaties, gemeenschap, anticonceptie enzovoort. Binnen het abortusdebat wordt ook niet

verwezen naar de immoraliteit van ongehuwde vrouwen of buitenechtelijke zwangerschappen, in tegenstelling tot de discoursen in Turkije. Ten tweede is politiek omtrent abortus in de twee landen van verschillend belang. In Turkije wordt het abortusdiscours gecontroleerd door religie en economie. De politiek is er veel minder aan gerelateerd, in tegenstelling tot de Amerikaanse en Belgische politiek. In Amerika is abortus één van de *topics* die zorgt voor debat tussen de republikeinen en conservatieven, en ook in België is gebleken dat abortus een heikelpunt is voor partijen om een regering te kunnen vormen. Ten slotte verschillen Turkije en de Verenigde Staten op het vlak van vrouwenrechtendiscours. Het is een significant discours in Amerika, maar de equivalent in Turkije heeft niet dezelfde voorkomendheid. Ook gaat het vrouwenrechtendiscours in Amerika verder dan enkel abortus, maar het focust op het algemene recht van de vrouw om te beslissen over haar lichaam. Ook dat is sterk aanwezig in België. Het beslissingsrecht van de vrouw was één van de *topics* dat het meeste voorkwam in deze discoursanalyse en is van significant belang. De bespreking van beide landen apart en de vergelijking maken duidelijk dat België gelijkenissen heeft met beide regio's, maar wel het meeste overeenkomt met de Verenigde Staten, ondanks het verschil in belang van het religieuze perspectief.

6. Bevindingen

Door de kwalitatieve en vergelijkende analyse in een bredere context te plaatsen kom ik tot drie belangrijke bevindingen. De eerste bevinding gaat over de ongelijke positie van de vrouw in een patriarchale maatschappij. Ten tweede heb ik het over het belang van het religieuze, politieke en culturele aspect binnen het abortusdebat. De laatste bevinding gaat over het stigma rond abortus en de rol die de media daarin spelen.

De belangrijkste bevinding die in mijn onderzoek, in de vergelijkende studies en ook in vele andere studies voorkwam gaat over de genderongelijkheid van vrouwen. We leven nog steeds in een patriarchale maatschappij (Larsson et al. 2015), waarin de vrouw niet volledig over zichzelf mag beslissen. Ze wordt in het algemeen voornamelijk gezien als moeder, en niet als een apart individu die haar eigen keuzes mag of kan maken. In België is dat discours al gedeeltelijk geëvolueerd en hebben vrouwen al meer keuzevrijheid en controle over hun eigen lichaam, maar toch bestaat er nog steeds een stigma rond abortus en is er een nog een onderliggende patriarchale gedachtegang. Door de resultaten van de vergelijkende studies, maar ook van andere studies, samen te leggen wordt duidelijk dat dit patriarchale systeem universeel is, ook al zijn er culturele verschillen (Komut 2009). Het verschil ligt in de mate waarin dat patriarchale systeem stand blijft houden, of aan het afbreken is. Het discours dat vrouwen worden gezien als moeder is overal aanwezig, en drukt zich vooral uit in het *pro-life* discours. Bourgeois vond in haar studie naar abortusdiscoursen in Canada (2014) dat het *pro-life* discours gevormd wordt door de assumptie dat vrouwen moeders willen zijn. Kinderen hebben het recht om te leven, en vrouwen zullen vanzelfsprekend voor hen zorgen (28). In haar studie vond zij twee belangrijke afwezigheden binnen dat discours, enerzijds het perspectief van vrouwen met “a critical understanding of how women's multiple realities are shaped by gender, race, socioeconomic status, religion, geographic location, ethnicity, sexual orientation, or ability” en anderzijds een vermelding van mannelijke verantwoordelijkheid. Die afwezigheden tonen dat de verantwoordelijkheid van opvoeding nog steeds bij de vrouw wordt gelegd, en dat alle vrouwen die niet binnen het discours passen gemarginaliseerd worden, zoals vrouwen die nooit kinderen willen en/of die wel een abortus laten plegen (29). Het discours laat geen ruimte voor verzet tegen die veronderstellingen of voor discussie over alternatieve realiteiten (29). Een kind wordt binnen dit discours gezien als een geschenk. In Oeganda bijvoorbeeld, werd er geen rekening gehouden met wat de vrouw wilt, maar er werd van uitgegaan dat kinderen krijgen ‘genezend’ zou zijn (Larsson et al 2015). In België wordt steeds meer aandacht besteed aan vrouwen die buiten de norm vallen van de patriarchale samenleving en geen kinderen willen, maar het is bij velen wel nog een onderliggende gedachtegang. De aanwezigheid van het

pro-life en moederdiscours vertoont zich in België bijvoorbeeld ook wanneer artsen weigeren om sterilisatie uit te voeren bij de vrouw omdat ze misschien spijt zouden kunnen krijgen (Vanlommel 2014). Er leeft een bepaalde assumptie dat vrouwen niet zelf kunnen uitmaken dat ze geen kinderen willen. De beslissing wordt dus niet volledig bij hen gelegd. Het discours van keuzevrijheid daarentegen laat de vrouw zelf beslissen of, wanneer, hoe en met wie ze kinderen krijgt (30). Het gaat binnen dit discours niet alleen over de juridische mogelijkheden, maar ook over de economische en sociale voorwaarden die die keuze mogelijk maken (Kolbert 1990). De veranderingen die het COVID-19 virus veroorzaakte ten opzichte van abortus toonden aan dat een abortus laten uitvoeren obstakels met zich meebracht, zelfs in landen met een progressievere abortuswetgeving zoals in België en Nederland. Het recht op abortus wordt vrouwen in een zwakke financiële of sociale positie dus (gedeeltelijk) ontnomen.

De volgende bevinding gaat over de politieke, religieuze en culturele perspectieven die een invloed hebben op het abortusdebat. Ook al is abortus een kwestie die gaat over de vrouw en haar lichaam, toch is dat in elk land politiek, economisch, religieus en/of cultureel gebonden. In België bijvoorbeeld werd duidelijk dat het abortusdebat en de abortuswetgeving vooral politieke discussies en instabiliteit binnen de regering met zich meebracht. Daarentegen is het onderwerp in regio's met een strengere abortuswetgeving voornamelijk religieus en cultureel gebonden in plaats van politiek geladen. Abortus wordt in Zuid-Afrika gelijkgesteld aan kolonialistische interventies die zullen resulteren in een onvermijdelijke destructieve inbreuk op culturele waarden en tradities als ze niet tegengehouden worden (Macleod, Sigcau en Luwaca 2011:237). In de studie van Larsson et al. (2015) wordt abortus ook gezien als iets dat wordt opgelegd door het Westen, gericht op de vernietiging van Afrikaanse families en samenlevingen en de verwaarlozing van de rechten van het kind. Een bijkomend argument is dat er meer Afrikanen nodig zijn om een machtigere regio te maken zodat die niet zo gemakkelijk beïnvloed kan worden door dominante naties buiten het continent (Larsson et al. 2015). Het perspectief is hier zeer belangrijk. In de westerse wereld worden soepelere abortuswetgevingen als progressiviteit en vooruitgang bestempeld, maar vanuit het perspectief in Afrika wordt het Westen gezien als invasief en destructief. De manier waarop er met abortus wordt omgegaan binnen een cultuur onthult ook het standpunt van die cultuur over vrouwen (Komut 2009).

De derde bevinding gaat over het stigma rond abortus en de rol van de media op de vorming van dat stigma. Door de geschiedenis omtrent abortus in België te onderzoeken, en door de grote hoeveelheid jaarlijkse illegale abortussen in landen met een strenge abortuswetgeving zoals Oeganda, is duidelijk geworden dat abortussen altijd uitgevoerd zullen worden, legaal of illegaal. Het stigma rond abortus zorgt er echter voor dat vrouwen in gevaarlijke situaties terechtkomen, en het kan leiden tot discriminatie (Larsson et al. 2015).

“Abortion stigma manifests itself on multiple levels, from individual to systematic levels, and it is tied to other forms of repressions such as socio-economic inequality, sexism, and racism” (Larsson et al. 2015). In regio’s met strenge wetgevingen waar het stigma rond abortus het grootst is, is er nood aan een reductie van het stigma zodat er een oplossing gevonden kan worden voor het grote aantal onveilige abortussen (Larsson et al. 2015). België heeft een soepelere wetgeving en er wordt tamelijk openlijk geïnformeerd over anticonceptie en gedebatteerd over abortus, en net daarom is België één van de landen met de laagste abortuscijfers. Hetgeen waar conservatieve regio’s zoals Oeganda zo tegen zijn en dus stigmatiseren, komt daardoor in grotere aantallen voor. Net door het onderwerp niet meer te vermijden en de bevolking te informeren, kan het aantal voorvallen gereduceerd worden en veilig gebeuren. In hun onderzoek naar stigmatisering van abortus in kranten en tijdschriften uit Groot-Britannië vonden Purcell, Hilton en McDaid dat de media een sleutelrol hebben in de vormgeving van de publieke perceptie op abortus (2014:1141). Zij stellen dat negatieve mediabeelden over abortus niet alleen bijdragen aan de stigmatisering van abortus, maar ook aan de stigmatisering van de vrouwen die abortussen laten uitvoeren (1141), waardoor die vrouwen gemarginaliseerd kunnen worden. Media worden gevormd door een discours, maar ze vormen, produceren en reproduceren het discours ook. Er is dus nood aan positieve beeldvorming en *framing* van abortus in de media en in andere publieke discourses om het zogezegde onvermijdelijke stigma van abortus tegen te gaan (1141).

7. Conclusie

In deze studie werd een analyse gemaakt van de verschillende abortusdiscoursen om daarmee onderliggende maatschappelijke gedachtegangen over de vrouw bloot te leggen. De tekst die geanalyseerd werd, bestond uit facebookreacties van vier artikels uit verschillende kranten. Er werd gekozen voor een inductieve aanpak. Op basis van het corpus heb ik eerst zelf *topics* en categorieën gevormd, om daarna de resultaten terug te koppelen naar de theorie en naar ander onderzoek. De drie dimensies en de discursieve strategieën van de historische discoursanalyse werden gebruikt als theoretisch kader. Door de resultaten te vergelijken met ander onderzoek kon ik meer achterhalen dan enkel de dominante thema's, argumenten en discoursen in onze samenleving, maar kon ik algemenere conclusies bekomen.

De belangrijkste conclusie die in de verschillende studies gevonden werd gaat over de rol en positie van de vrouw in de samenleving. Er is een algemene veronderstelling dat vrouwen moeders zijn of willen zijn. Die veronderstelling ligt aan de basis van het patriarchaal systeem. De veronderstelling werd duidelijk in mijn onderzoek, bijvoorbeeld door het woord 'moeder', dat regelmatig gebruikt werd als synoniem voor vrouw. De vrouw wordt door die assumptie niet als een vrouw of als een individu gezien en krijgt niet de keuze om te beslissen over wat er gebeurt met haar eigen lichaam. Er wordt van uitgegaan dat ze zich als moeder gedraagt ten opzichte van haar kind, namelijk zorgzaam en verantwoordelijk. Een abortus uitvoeren wordt in deze veronderstelling niet gezien als een beslissingsrecht, maar als 'je eigen kind vermoorden'. Dat is niet hoe een moeder zich hoort te gedragen, en dus wordt abortus niet toegelaten. Die gedachtegang laat geen ruimte voor vrouwen die nooit moeder willen zijn, of geen moeder willen zijn op dat moment. Met andere woorden, het laat geen ruimte voor de wil van de vrouw.

Door de kleinschaligheid van dit onderzoek zijn er natuurlijk enkele limitaties en ook mogelijke perspectieven voor verder onderzoek. De discoursanalyse is geen absolute of complete weergave van de standpunten van de hele samenleving. Slechts een deel van de bevolking reageert op krantenartikels. Door de vergelijking met andere studies is wel duidelijk geworden dat de meest voorkomende thema's en discoursen ook in de reacties werden aangehaald, maar het belang van bepaalde thema's, zoals religie, zal waarschijnlijk niet overeenkomen met de realiteit. In mijn onderzoek werd religie amper besproken in de *comments*, maar dat betekent niet dat religie ook zo goed als geen belang meer heeft in onze samenleving. Daarnaast beperkte de data zich tot slechts vier teksten, dus een discoursanalyse met een uitgebreider corpus is een mogelijkheid voor verdere analyses. De teksten gaan bovendien telkens over hetzelfde onderwerp en over dezelfde verandering rond de abortuswetgeving, waardoor deze analyse slechts een momentopname behandelt binnen het complexe abortusdebat. Een zeer interessant perspectief voor

verder onderzoek is bijvoorbeeld een abortusdiscoursanalyse in of rond 1990. Uit mijn onderzoek naar de abortusgeschiedenis in België is gebleken dat de abortuswetgeving van 1990 meerdere en hevige discussies met zich heeft meegebracht. Het zou dus interessant zijn om te analyseren hoe er toen over abortus geschreven werd, welke discourses toen aanwezig waren, en om aan de hand van een vergelijking met deze studie de evolutie van de abortusdiscourses in België te onderzoeken. Ondanks de limitaties heeft deze discoursanalyse opmerkelijke bevindingen opgeleverd en zijn er verschillende perspectieven en mogelijkheden voor verder onderzoek.

Referentielijst

- Allen, C. M. (2020). 'Black lives matter, so do the unborn'. *Your Daily Journal*. Geraadpleegd op 29 juli 2020 via <https://www.yourdailyjournal.com/opinion/95105/cynthia-m-allen-black-lives-matter-so-do-the-unborn>
- Baert, D., & Santens, T. (2020). 'Plooiën gladgestreken tussen CD&V en MR over abortuswet: federale regeringsonderhandelingen kunnen hervat worden'. *VRT NWS*, 3 juli 2020. Geraadpleegd op 29 juli via <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/07/03/voorzitter-coens-lachaert-en-bouchez/>
- Bourgeois, S. (2014). 'Our Bodies Are Our Own: Connecting Abortion and Social Policy.' *Canadian Review of Social Policy* 70, 22-33.
- Celis, K., 'Abortus in België, 1880-1940'. *Belgisch Tijdschrift voor Nieuwste Geschiedenis* 1996 (3-4), 201-240.
- Celis, K., & Coene, G. (2015). Nog altijd een vrouwenrecht? Belgische voor-en tegenstanders van abortus 25 jaar na de wet. *Brood & Rozen* (4), 5-25.
- Cook, R. J., & Dickens, B. M. (1999). 'Human rights and abortion laws'. *International Journal of Gynecology & Obstetrics* 65(1), 81-87. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0020-7292\(99\)00028-4](https://doi.org/10.1016/S0020-7292(99)00028-4)
- Crockett, E. (2016). "All Lives Matter" is now being used against abortion rights. *Vox*. Geraadpleegd op 29 juli 2020 via <https://www.vox.com/2016/1/10/10745722/all-lives-matter-abortion>
- De Maeseneer, W. (2019). 'Voorlopig nog geen groen licht voor verlenging abortustermijn naar 18 weken: 5 vragen en antwoorden'. *VRT NWS*, 20 november 2019. Geraadpleegd op 6 juli 2020 via <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/11/19/abortus-5-vragen-en-antwoorden/>
- Fairclough, N. & Wodak, R. (1997). 'Critical discourse analysis'. In: van Dijk, T. A. (red.), *Discourse as Social Interaction: Discourse Studies: A Multidisciplinary Introduction*. Londen: Sage, 258-284.
- Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken. (2012). 'Wet houdende oprichting van een commissie voor de evaluatie van de wet van 3 april 1990 betreffende de "zwangerschapsafbreking", tot wijziging van de artikelen 348, 350, 351 en 352 van het Strafwetboek en tot opheffing van artikel 353 van hetzelfde Wetboek.'. Geraadpleegd op 28 juli 2020 via <http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/wet/1990/08/13/2012000092/staatsblad>

- Gee, J.P. (2015). Discourse, Small d, Big D. In *The International Encyclopedia of Language and Social Interaction* (eds K. Tracy, T. Sandel and C. Ilie). DOI:10.1002/9781118611463.wbielsi016
- Gee, J. P. (2017). *Discourse analysis: from grammar to society*. New York, NY: Routledge.
- Jv. (2020). 'Nog altijd trekken bijna 500 Belgische vrouwen naar Nederland voor abortus'. *Het Laatste Nieuws*, 7 februari 2020. Geraadpleegd op 29 juli 2020 via <https://www.hln.be/nieuws/binnenland/nog-altijd-trekken-bijna-500-belgische-vrouwen-naar-nederland-voor-abortus~acb0d970/>
- Meerderheid in de maak om termijn voor abortus op te trekken naar 18 weken*. (22 oktober 2019). Het Nieuwsblad. Geraadpleegd op 28 mei 2020 via https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20191022_04677826
- Kolbert, K. (1990). 'Developing a reproductive rights agenda for the 1990s'. In: M. Fried (Ed.), *From abortion to reproductive freedom: Transforming a movement* (297- 306). Boston: South End Press.
- Komut, S. (2009). A discourse analysis of the abortion debate in Turkey and the United States [masterproef]. Halic: Halic University.
- Kv. (2020). 'Texas en Ohio verbieden abortus tijdens corona-uitbraak'. *Het Laatste Nieuws*, 24 maart 2020. Geraadpleegd op 29 juli 2020 via <https://www.hln.be/nieuws/buitenland/texas-en-ohio-verbieden-abortus-tijdens-corona-uitbraak~ab74302a/>
- Lahssaini, L. (2020). 'Coronavirus en vrouwenrechten: abortus wordt moeilijker'. Geraadpleegd op 29 juli 2020 via <https://www.solidair.org/artikels/coronavirus-en-vrouwenrechten-abortus-wordt-moeilijker>
- Larsson, S., Eliasson, M., Klingberg Allvin, M., Faxelid, E., Atuyambe, L., & Fritzell, S. (2015). The discourses on induced abortion in Ugandan daily newspapers: a discourse analysis. *Reproductive health*, 12(58), 1-10. DOI: <https://doi.org/10.1186/s12978-015-0049-0>
- Laws Turkey. (s.d.). '2827 The population Planning Law'. Geraadpleegd op 25 juli 2020 via <http://www.lawsturkey.com/law/the-population-planning-law-2827#:~:text=The%20purpose%20of%20the%20population,of%20contraceptive%20drugs%20and%20devices.>

- Leach, B. R. (2020). 'Whose Backlash, against Whom? Feminism and the American Pro-Life Movement's "Mother-Child Strategy"'. *Signs: Journal of Women in Culture and Society* 45 (2), 319-328.
- LUNA INFOMAP (2012). Geraadpleegd op 28 juli 2020 via https://www.abortus.be/_nl/meerweten/doc/Infomap-LUNA-jan-2018.pdf
- Macleod, C., Sigcau, N., & Luwaca, P. (2011). 'Culture as a discursive resource opposing legal abortion', *Critical Public Health*, 21(2), 237-245, DOI: 10.1080/09581596.2010.492211
- Mikołajczak, M. & M. Bilewicz (2014). Foetus or child? Abortion discourse and attributions of humanness. *Social Psychology* 54(3), 500-518.
- Novielli, C. (2014). *Black Sheriff Says if Black Lives Mattered They'd Protest at Abortion Clinics*. LifeNews. Geraadpleegd op 29 juli 2020 via https://www.lifenews.com/2014/12/30/black-sheriff-says-if-black-lives-mattered-theyd-protest-at-abortion-clinics/?fbclid=IwAR18LGmZRk8pY0rWHhKpjXWqXUIrOZEoun_qDnwqqa3N1dbKx3MWuZUsXQ8
- Paelinck, G. (2019). 'Stemming over verlenging abortustermijn toch niet voor vandaag'. VRT NWS, 20 november 2019. Geraadpleegd op 28 juli 2020 via <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/11/20/stemming-over-verlenging-abortustermijn-toch-niet-voor-vandaag/>
- Paelinck, G. (2020). 'Stemming over abortus pas na de zomer, CD&V-voorzitter Coens: "Blij dat bij andere partijen bedenkingen ontstaan"'. VRT NWS, 15 juli 2020. Geraadpleegd op 29 juli via <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/07/15/abortus-stemming/>
- Partena Ziekenfonds. (s.d.). 'Neonatologie: wat als je kindje te vroeg geboren wordt?'. Geraadpleegd op 20 juli 2020 via <https://www.partena-ziekenfonds.be/nl/magazine/gezin/neonatologie-wat-als-je-kindje-te-vroeg-geboren-wordt>
- Parton, E. (2020). 'Misbruik coronamaatregelen om toegang tot abortus te verminderen'. *De Wereld Morgen*, 8 mei 2020. Geraadpleegd op 29 juli 2020 via <https://www.dewereldmorgen.be/artikel/2020/05/08/misbruik-coronamaatregelen-om-toegang-tot-abortus-te-verminderen/>

- PDE. (2019). 'Vlaamse kranten worden weer meer gelezen'. *Vlaamse Vereniging van Journalisten*, 18 september 2019. Geraadpleegd op 28 mei 2020 via <https://journalist.be/2019/09/vlaamse-kranten-worden-weer-meer-gelezen>
- Persson, M. (2020). 'Texas 'gebruikt' corona om abortussen tegen te houden'. *De Morgen*, 16 april 2020. Geraadpleegd op 29 juli 2020 via <https://www.demorgen.be/nieuws/texas-gebruikt-corona-om-abortussen-tegen-te-houden~b21ee508/>
- Pierson, C., & Bloomer, F. (2017). 'Macro- and Micro-Political Vernacularizations of Rights: Human Rights and Abortion Discourses in Northern Ireland'. *Health and Human Rights* 19(1), 173–186.
- Purcell, C., Hilton, S., & McDaid, L. (2014). 'The stigmatisation of abortion: a qualitative analysis of print media in Great Britain in 2010', *Culture, Health & Sexuality* 16(9), 1141–1155, DOI: 10.1080/13691058.2014.937463
- Reisigl, M., & Wodak, R. (2016). The discourse-historical approach (DHA). In R. Wodak, & M. Meyer (Eds.), *Methods of Critical Discourse Studies*. Londen: Sage, 23-61.
- Rijksoverheid. (s.d.). 'Tot hoeveel weken kan ik een abortus laten uitvoeren?'. Geraadpleegd op 20 juli 2020 via <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/abortus/vraag-en-antwoord/abortus-hoeveel-weken#:~:text=Abortus%20mag%20tot%20de%20vrucht,van%20de%20zwangerschap%20kunen%20bepalen.>
- Roeberson, C., Visser, D., & de Pagter L. (2020). "Minister, geef de abortuspil vrij". *Het Parool*, 15 april 2020. Geraadpleegd op 29 juli 2020 via <https://www.parool.nl/columns-opinie/minister-geef-de-abortuspil-vrij~b6f27ceb/?referer=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F>
- Sayer, A. (2009). Who's Afraid of Critical Social Science? *Current Sociology*, 57(6), 767-786. DOI: <https://doi.org/10.1177/0011392109342205>
- Saurette, P., & Gordon, K. (2013). 'Arguing Abortion: The New Anti-Abortion Discourse in Canada'. *Canadian Journal of Political Science/Revue canadienne de science politique* 46(1), 157-185. DOI: <https://doi.org/10.1017/S0008423913000176>
- Tan, M. L. (2004). 'Fetal Discourses and the Politics of the Womb'. *Reproductive Health Matters* 12(24), 157-166. DOI: 10.1016/S0968-8080(04)24013-7

- Trumpy, A. J. (2014). 'Woman vs. Fetus: Frame Transformation and Intramovement Dynamics in the Pro Life Movement'. *Sociological Spectrum* 34(2), 163-184. DOI: <https://doi.org/10.1080/02732173.2014.878624>
- TT. (2019). 'Meerderheid in de maak om termijn voor abortus op te trekken naar 18 weken'. *Het Laatste Nieuws*, 22 oktober 2019. Geraadpleegd op 28 mei 2020 via <https://www.hln.be/nieuws/binnenland/meerderheid-in-de-maak-om-termijn-voor-abortus-op-te-trekken-naar-18-weken~a51b5865/>
- TT. (2020). 'Ook Bart De Wever (N-VA) betreft abortuswet bij federale regeringsvorming'. *De Morgen*, 11 juli 2020. Geraadpleegd op 29 juli 2020 via <https://www.demorgen.be/politiek/ook-bart-de-wever-n-va-betrekt-abortuswet-bij-federale-regeringsvorming~bd2217a6/>
- UZ Gent. (2020). 'NIPT'. Geraadpleegd op 20 juli 2020 via [https://www.uzgent.be/nl/zorgaanbod/mdspecialismen/verloskunde/zwangerschap/Paginas/Combinatietest-en-NIPT-test.aspx#:~:text=Niet%2Dinvasieve%20prenatale%20test%20%2D%20NIPT,en%20patausyndroom%20\(trisomie%2013\).](https://www.uzgent.be/nl/zorgaanbod/mdspecialismen/verloskunde/zwangerschap/Paginas/Combinatietest-en-NIPT-test.aspx#:~:text=Niet%2Dinvasieve%20prenatale%20test%20%2D%20NIPT,en%20patausyndroom%20(trisomie%2013).)
- Vanclooster, L. (2019). 'Vlamingen lezen opnieuw meer kranten: "Nadelen van moderne communicatie worden duidelijker"'. *VRT NWS*, 17 september 2019. Geraadpleegd op 28 mei 2020 via <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/09/17/vlamingen-lezen-opnieuw-meer-kranten/>
- van Dijk, T. A. (1993). Principles of Critical Discourse Analysis. *Discourse & Society*, 4(2), 249-283. DOI: <https://doi.org/10.1177/0957926593004002006>
- van Dijk, T. A. (2000). *Ideology: A multidisciplinary approach* London: SAGE Publications Ltd. DOI:10.4135/9781446217856
- Van Garderen, F., Vandekerckhove, S., & Gordts, P. (2019). 'Parlement wil abortus tot 18 weken mogelijk maken, maar is dat een goed idee?'. *De Morgen*, 22 oktober 2019. Geraadpleegd op 23 oktober 2019 via <https://www.demorgen.be/nieuws/parlement-wil-abortus-tot-18-weken-mogelijk-maken-maar-is-dat-een-goed-idee~ba7d20c6/>
- Vanlommel, S. (2014). 'Gynaecoloog weigert 27-jarige schrijfster zonder kinderwens te steriliseren'. *De Morgen*, 24 mei 2014. Geraadpleegd op 17 juli 2020 via <https://www.demorgen.be/leven-liefde/gynaecoloog-weigert-27-jarige-schrijfster-zonder-kinderwens-te->

steriliseren~b51649cb/#:~:text=Gynaecoloog%20weigert%2027%2Djarige%20schrijfster%20zonde
r%20kinderwens%20te%20steriliseren,-
Beeld%20THINKSTOCK&text=Schrijfster%20Sofie%20Rozendaal%20weet%20het,een%20sterilisati
e%20dan%20van%20kinderen.%22

Wodak, R., & Meyer, M. (2016). *Methods of critical discourse studies*. 3e oplage. Los Angeles: SAGE.

Zolkos, M. (2006). 'Human Rights and Democracy in the Polish Abortion Debates'. *Essex Human Rights Review* 3(1), 1-21.

Bijlagen

Bijlage 1: lijst met figuren

Tabel 1: artikels

Artikels	Titel	Krant	Publicatiedatum
Artikel 1	Parlement wil abortus tot 18 weken mogelijk maken, maar is dat een goed idee?	De Morgen	22/11/2019
Artikel 2	Naar een versoepeling van abortus	De Standaard	23/11/2019
Artikel 3	Ecolo-Groen zoekt meerderheid om abortus uit strafrecht te halen	Het Laatste Nieuws	15/10/2019
Artikel 4	Meerderheid voor verlening abortustermijn: wat betekent dat in de praktijk en hoeveel vrouwen zijn daarmee geholpen?	Het Nieuwsblad	12/11/2019

Tabel 2: cijfermateriaal artikels

Artikels	Titel	Likes	Reacties	Shares
Artikel 1	Parlement wil abortus tot 18 weken mogelijk maken, maar is dat een goed idee?	333	311	12
Artikel 2	Naar een versoepeling van abortus	29	11	0
Artikel 3	Ecolo-Groen zoekt meerderheid om abortus uit strafrecht te halen	120	217	1
Artikel 4	Meerderheid voor verlening abortustermijn: wat betekent dat in de praktijk en hoeveel vrouwen zijn daarmee geholpen?	153	265	7

Tabel 3: opdeling likes artikels

	likes	vind ik leuk	geweldig	haha	wow	droevig	boos
Artikel 1	333	173	48	0	9	16	87
Artikel 2	29	13	6	0	0	1	9

Artikel 3	120	79	7	9	2	0	23
Artikel 4	152	48	6	1	17	8	72

Tabel 4: topics

Topic	Aantal	Aantal (%)
1. Vrouw/man	133	21
2. Leven/dood	89	14
3. Het kind	78	12
4. Termijn	75	12
5. Preventie	72	11
6. Adoptie	64	10
7. Medische reden en psychische impact	31	5
8. Zwangerschap na verkrachting	30	5
9. Politiek	28	4
10. Zwangerschap en bevalling	18	3
11. Ethiek	7	1
12. Religie	5	1

Tabel 5: onderverdeling topics

Topic	VOOR	TEGEN	NEUTRAAL
Vrouw/man	75	16	42
Leven/dood	33	55	1
Het kind	42	36	0
Termijn	21	54	0
Preventie	28	36	8
Adoptie	27	37	0
Medische reden en psychische impact	25	1	5
Zwangerschap na verkrachting	26	4	0
Politiek	7	15	6
Zwangerschap en bevalling	16	2	0
Ethiek	2	3	2
Religie	2	3	0

Tabel 6: voorbeelden topics

Topic	VOOR	TEGEN	NEUTRAAL
Vrouw/man	Een gezonde zwangere vrouw moet dat zelf mogen uitmaken	Nee, een vrouw draagt dit leven en zal dit met verantwoordelijkheid doen en niet als soort aldizak dragen die ze zomaar in de vuilbak kapt. Ik kots hiervan. Ik heb 2 kinderen waar ik MIJZELF voor opzij zet zoals het HOORT!	Dus vaders hebben niets te zeggen over het leven van hun kind?
Leven/dood	Vind ik niet goed. Op 18 weken is het al bijna half volgroeid. Dit is moord.	Zolang de foetus niet levensvatbaar is gaat het niet over baby's en kinderen.	Hoe definieer je levensvatbaar?
Het kind	Ja, beter dan een kind op de wereld zetten die het van in het begin moeilijk zal hebben.	Het kind heeft toch ook recht op bescherming?	X
Termijn	Sommige weten dan pas nét dat ze zwanger zijn 10-12 weken. Voor abortus te laten uitvoeren heb je eerst nog zoveel dagen beslissing recht.	Waarom veranderen en risico's nemen. Hoe langer de abortus wordt uitgesteld hoe moeilijker het wordt voor de moeder om te beslissen.	X
Preventie	Preventie werkt niet altijd. Ik ben bijvoorbeeld zwanger geraakt door een koperspiraal.	Je kan er toch voor zorgen dat je geen kind krijgt?	De meeste vrouwen gebruiken het ook, veel mannen zijn te beroerd een condoom te dragen of doen hem zelfs af tijdens de seks want ze voelen te weinig. Mannen zijn elke dag vruchtbaar, een vrouw maar een dag per maand. Hoog tijd dat mannen meer verantwoordelijkheid nemen voor hun zaad.

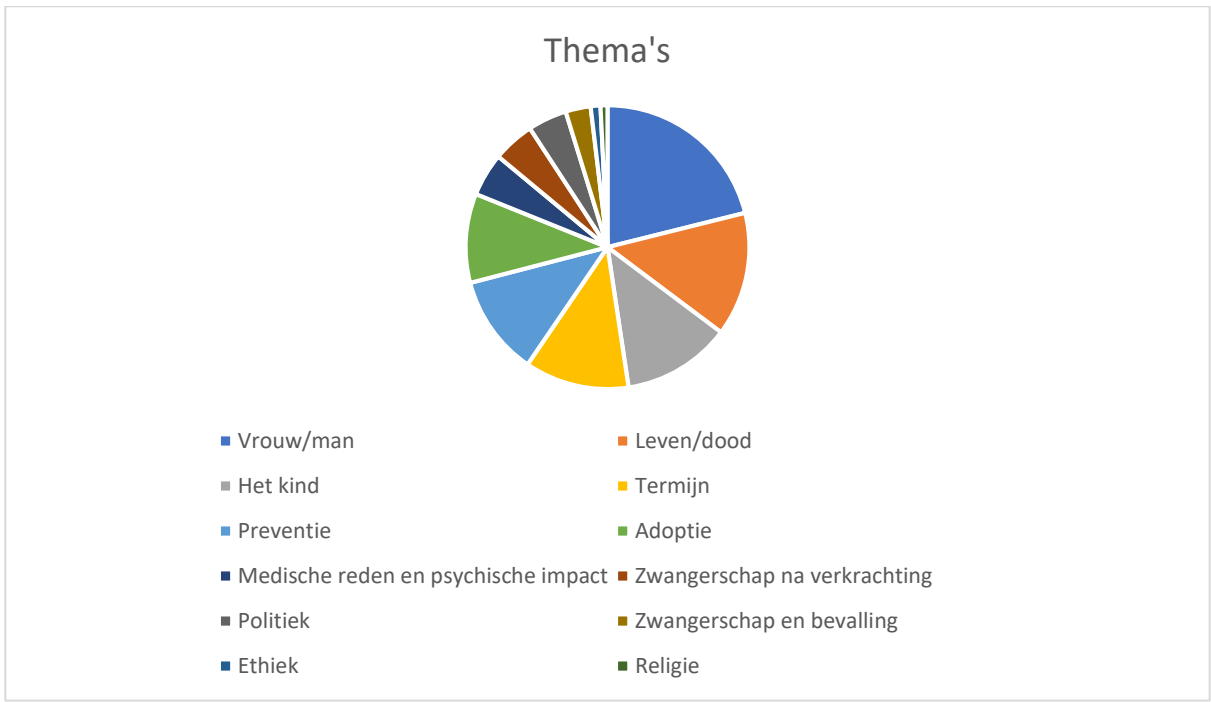
Adoptie	En hoeveel kinderen wachten er op adoptie?	En anders kan je het toch afstaan voor adoptie?	X
Medische redenen en psychische impact	om medische redenen vind ik het zeker verantwoord	dus een Abortus na verkrachting of medisch zou geen moord zijn volgens u, wat een scheve moraal.	Vergeten velen ook de zware psychische impact een abortus heeft op de vrouw. Velen kunnen het nooit vergeten en vele relaties lopen erop stuk.
Zwangerschap na verkrachting	De enige 2 zaken die abortus rechtvaardigen zijn verkrachting en medische redenen.	Niemand is ongewenst en een kind is altijd onschuldig tov de eventuele misdaden van zijn moeder of vader (bv in geval van verkrachting).	X
Politiek	Eindelijk het 1 ^{ste} goed standpunt die Ecolo-Groen inneemt !	Dapper om een onschuldig kind te vermoorden. Liberale denkwijze zijn zo fout en gestoord.	Dit is een maatschappelijke kwestie en een politieke discussie, met ethische elementen. Het is aan de maatschappij en de politiek om te bepalen wat wel en niet kan
Zwangerschap en bevalling	Waarom zou je ervoor kiezen om een 9 maandenlange lijdensweg af te gaan afgesloten door een zeer pijnlijke bevalling met alle risico's vandien	niks zo mooi en zo bijzonder als een baby krijgen en dat al die maanden voelen groeien in je buik op welke leeftijd je ook bent	X
Ethiek	Een ongewenst kind op de wereld zetten is bijzonder onethisch.	Als je voor het plezier sex hebt en daarna de gevolgde mens die daaruit voortkomt vermoord, is dat zeer onetisch.	Dit is een maatschappelijke kwestie en een politieke discussie, met ethische elementen.
Religie	Een ieder die zegt dat ie gelovig is en toch 't lef heeft over een ander te Oordelen, terwijl alleen God dat mag, moet eens goed naar z'n eigen geloof kijken	Het is beter, te voorkomen, dan te genezen, dat geldt ook voor abortussen. Hoe kan je dat voorkomen? Door de kinderen thuis en op school, de morel	X

		wetten uit de Bijbel te leren, want God is de Schepper van de mens. [...] Jezus zei, in Johannes 17: 3 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.”	
--	--	--	--

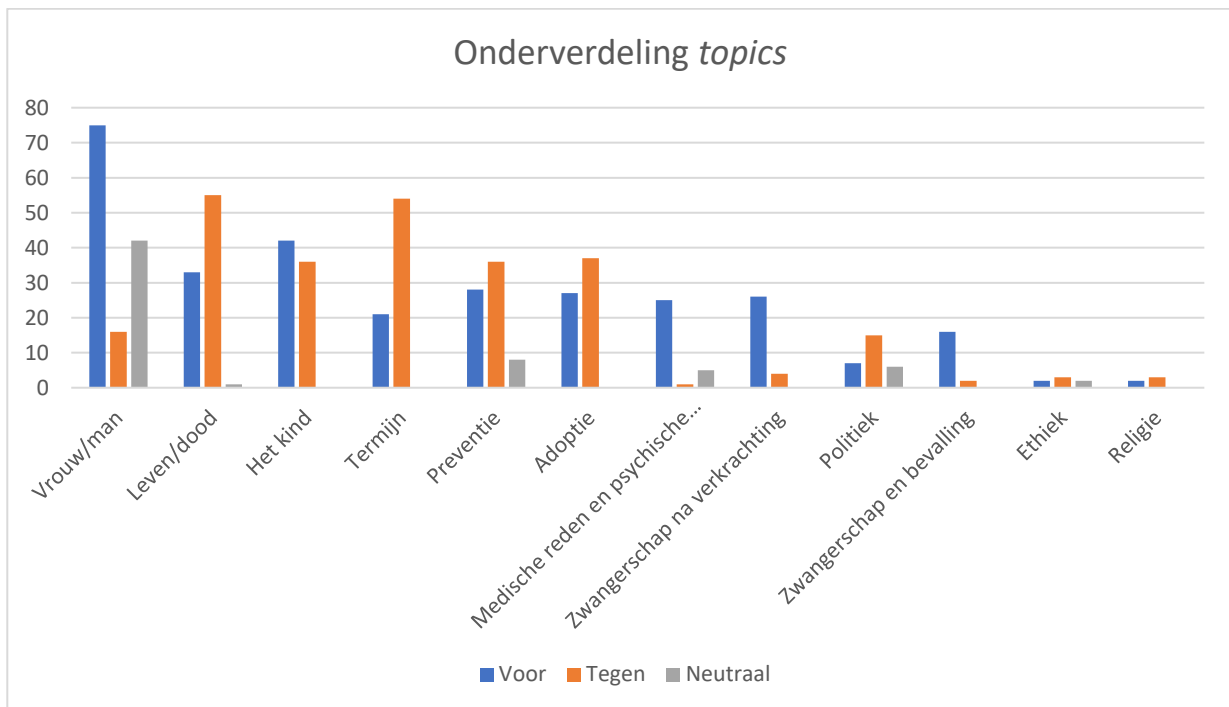
Tabel 7: categorieën topics

Moeder/kind	Gezondheid	Samenleving
<ul style="list-style-type: none"> - Vrouw/man - Het kind - Adoptie - Preventie - Leven/dood - Termijn 	<ul style="list-style-type: none"> - Het kind - Termijn - Medische reden en psychische impact - Zwangerschap na misbruik/verkrachting 	<ul style="list-style-type: none"> - Ethiek - Religie - Politiek

Figuur 1: topics

Figuur 2: onderverdeling topics

Bijlage 2: artikels

Artikel 1: Parlement wil abortus tot 18 weken mogelijk maken, maar is dat een goed idee?

Terwijl de abortuswetgeving in Europese landen als Noorwegen en Polen onder druk staat, is in België een meerderheid in de maak voor een uitbreiding van de termijn. Is een grens op achttien weken in plaats van twaalf een goed idee?

◆ Exclusief voor abonnees door [FEMKE VAN GARDEREN](#), [SARA VANDEKERCKHOVE](#) en [PIETER GORDTS](#) 22 oktober 2019, 17:59

Verschillende politieke partijen willen de termijn waarbinnen een vrouw een abortus kan laten uitvoeren optrekken van twaalf naar achttien weken. Open Vld, sp.a, Groen, PS, Ecolo en PVDA : allemaal zijn ze voorstander van een uitbreiding, wat betekent dat er een parlementaire meerderheid is.

Hoe dan ook is het opmerkelijk dat zich in ons land een breed draagvlak vormt voor een abortus tot achttien weken, terwijl in andere landen steeds meer stemmen opgaan om de wetgeving te beknotten.

In de staat Alabama keurde de senaat eerder dit jaar een van de strengste abortuswetten van de Verenigde Staten goed. Nagenoeg elke zwangerschapsafbreking is er verboden, zelfs na verkrachting of incest. Alleen als de gezondheid van de vrouw in gevaar is, mag een uitzondering worden gemaakt.

Dichter bij huis, in Noorwegen, is het weghalen van een foetus moeilijker geworden voor vrouwen die een meerling verwachten. In Polen werden eveneens pogingen ondernomen om de abortuswet strikter te maken.

RARE SITUATIE

Bij ons gaan al langer stemmen op om de termijn te verlengen. De sp.a pleit al jaren voor wettelijke abortus tot twintig weken. Open Vld toonde zich in het verleden ook voorstander. CD&V is klassiek tegen.

In Nederland kan het wel, tot 22 weken, wat ertoe leidt dat vrouwen bij ons die een late abortus willen noodgedwongen naar de noorderburen trekken.

“Dat creëert een rare situatie”, zegt Carine Vrancken van de Nederlandstalige abortuscentra. “Stel dat je een Belgische vrouw bent en je hebt om de een of andere reden veel tijd nodig om tot een beslissing te komen, bijvoorbeeld omdat je pas laat ontdekt dat je zwanger bent. Kom je uiteindelijk toch tot het besluit dat het onverantwoord is om een kind te krijgen maar ben je al veertien weken zwanger, dan kun je in België niet meer worden geholpen. Terwijl dat in Nederland geen enkel probleem is.”

Jaarlijks gaan enkele honderden Belgische vrouwen na twaalf weken zwangerschap de grens over voor een ingreep. Dat aantal nam in de loop van de jaren wel gestaag af, tot 472 in 2017. “Vanuit de hulpverlening klonk al langer dat er een oplossing moet komen voor die groep”, zegt Vrancken. “We zijn een progressief land met een goede hulp- en zorgverlening. Dan is het een land als België toch onwaardig dat we voor bepaalde problematieken mensen verplichten naar het buitenland te gaan?”

WEINIG GEGEVENS

De termijn verlengen tot achttien weken mag eenvoudig klinken, in de praktijk is het best ingrijpend. Tot twaalf weken kan een abortus met een relatief eenvoudige ingreep: een zuigcurettage, waarbij de baarmoeder met een smal buisje wordt leeggezogen. Na die termijn is dat niet meer mogelijk en moet een vrouw daadwerkelijk bevallen, wat emotioneel zwaarder is.

In Nederland is een 'instrumentele abortus' mogelijk, onder gedeeltelijke of volledige verdoving. Daarbij wordt het vruchtje met instrumenten verkleind en uit de baarmoeder verwijderd. Artsen geven zelf aan dat het niet vanzelfsprekend is om die ingreep uit te voeren.

Of een verlenging van de termijn tot meer abortussen zal leiden, is onduidelijk. Sowieso ontbreken actuele Belgische abortuscijfers. De laatste gegevens van de Nationale Evaluatiecommissie Zwangerschapsafbreking dateren van 2011. Toen vonden iets meer dan 19.500 abortussen plaats.

De Evaluatiecommissie, die sinds dit jaar weer actief is, wil zich niet in de politieke discussie mengen, zegt covoorzitter Mario van Essche. Ze wil eerst alle data van de afgelopen acht jaar grondig doornemen alvorens aanbevelingen te formuleren. "Die aanbevelingen zullen ook over meer gaan dan alleen de wettelijke termijn. We evalueren ook zaken als de hulpverlening bij een afbreking, de impact op de sociale zekerheid, de toegang voor mensen zonder een verblijfsvergunning..."

Hoe dan ook staat niet iedereen te springen voor een abortus tot achttien weken. "In de Evaluatiecommissie is er allerm minst een consensus", zegt een insider. "Niet iedereen ziet een langere termijn zitten."

WIE MAG BESLISSEN?

De abortuscentra zijn wel vragende partij. "Wij hebben altijd gepleit voor een uitbreiding van de wet", zegt Carine Vrancken. "Die zwangerschappen worden toch afgebroken, maar dan in het buitenland. Niemand wil een zwangerschapsafbreking, maar als je ongewild zwanger bent, moet je een verantwoorde beslissing kunnen nemen."

Vrancken begrijpt dat het voor sommige vrouwen op achttien weken zwangerschap onmogelijk is om voor een abortus te kiezen. "Maar je moet altijd voor ogen houden wie het meeste recht heeft

om daarover te beslissen: de persoon die zwanger is. Die is het best in staat na te denken over wat verantwoord ouderschap is.”

“Daar gaat het altijd over: wie mag beslissen?”, gaat Vrancken verder. “Je kunt je kop in het zand steken door een wet restrictief te maken. Maar wat is het resultaat? Dat je ongewenste kinderen krijgt? Ik denk niet dat iemand daar voorstander van is. Er is geen tussenweg. Je kunt niet een beetje zwanger zijn.”

Nauwelijks een jaar nadat hij is aangepast, wil een meerderheid in de Kamer de ‘kaduke abortuswet’ opnieuw aanpakken. De termijn voor een zwangerschapsafbreking zou worden verlengd tot 18 weken.

VAN ONZE REDACTEUR BART BRINCKMAN

BRUSSEL Nu er nog geen federale regering in zicht is en de regering in lopende zaken niet over een meerderheid beschikt, heeft de Kamer een uitgelezen kans om zich te laten gelden. Ethische dossiers zijn daarvoor erg geschikt. De meerderheid ligt voor het grijpen, een nieuwe wetgeving kost geen geld. Vandaag pakt de commissie-Justitie de abortuswetgeving aan.

Liberalen, socialisten, groenen, communisten en Défi hebben een wetsvoorstel voorbereid om de voorwaarden voor een zwangerschapsafbreking te versoepelen. Nochtans keurde de Kamer nauwelijks een jaar geleden een wet goed die de oorspronkelijke wet uit 1990 al lichtjes aanpaste. Maar bij de initiatiefnemers bestaat nogal wat ongenoegen over dat ‘knip- en plakwerk’, sommigen spreken zelfs over een ‘kaduke wet’.

48 uur bedenktijd

De diverse voorstellen hebben gemeenschappelijke sokkels. Zo wil iedereen de termijn voor abortus verlengen. Momenteel is een zwangerschapsafbreking toegelaten binnen de eerste twaalf weken na de conceptie. Die termijn wordt als te krap beoordeeld. Elk jaar moeten enkele honderden, meestal sociaal zwakkere, vrouwen uitwijken naar Nederland. De meeste wetsvoorstellen verkiezen een verlenging tot achttien weken, de PVDA stelt zelfs twintig weken voor.

Ook de bedenktijd van zes dagen moet op de schop. Dat concept dateert nog uit de oorspronkelijke tekst uit 1990 en impliceert een sperperiode tussen het eerste contact met de arts en de uiteindelijke ingreep. De kwalificatie van die termijn varieert bij de diverse partijen – gaande van ‘nuttig’ tot ‘neerbuigend tegenover vrouwen’ – maar toch bestaat er eensgezindheid om die tot 48 uur te beperken.

Minder eensgezindheid bestaat er over het volledig uit het strafrecht halen van abortus. De vorige regering, met Open VLD en de MR, schrapte niet alle strafrechtelijke sancties, tot grote teleurstelling van de linkse partijen. Die willen het recht op abortus toewijzen aan de wet op de patiëntenrechten. Daardoor evolueert abortus van een strafbaar feit tenzij bepaalde regels worden gevolgd naar een gewone medische handeling. In dat geval kunnen ziekenhuizen abortussen niet meer verbieden.

Revanchisme

De diverse voorstellen zijn dezelfde als die van ruim een jaar geleden. Enig gevoel van revanchisme kan de indienende partijen niet worden ontzegd. Tijdens de vorige legislatuur werden de voorstellen besproken en zelfs hoorzittingen georganiseerd. Maar de regering bemoeide zich met de zaak en liet de meerderheidsfracties onder impuls van de N-VA een compromis uitdokteren dat ook de steun van CD&V kreeg.

Abortus evolueert van een strafbaar feit tenzij bepaalde regels worden gevolgd naar een gewone medische handeling. Ziekenhuizen kunnen het in dat geval niet meer verbieden

Het ging gepaard met een soort *trade-off* waarbij de steun van de christendemocraten werd ‘afgekocht’ met de garantie dat het statuut van de foetus bij een miskraam erkend wordt vanaf de helft van de zwangerschap. Toch werd ook het begrip ‘noodsituatie’ geschrapt, een concept dat als erg vrouwonvriendelijk werd gezien. ‘De politiek is de kunst van het haalbare en soms een kwestie van koppen tellen’, gaf fractieleider Patrick Dewael (Open VLD) toentertijd toe.

Koppen tellen is exact wat de diverse partijen nu opnieuw doen. In het parlement zijn de verhoudingen veranderd door de aangroei van communistische en groene Kamerleden. Een meerderheid voor een verregaande versoepeling ligt voor het grijpen. Vlaams Belang, CD&V en de N-VA kijken machteloos toe.

Gejaagd

Bij de N-VA klinkt Kamerlid Valerie Van Peel eerder berustend. ‘Wij zijn geen vragende partij’, geeft ze toe. Ook tijdens de vorige regeerperiode stonden de Vlaams-nationalisten niet te springen voor een wijziging. In ethische dossiers legt de partij andere accenten. Die terughoudendheid verraadt een zekere verdeeldheid. Van Peel ergert zich vooral aan de gejaagdheid waarmee de partijen te werk gaan. ‘Snel, snel, snel, zolang het nog kan.’

In Vlaanderen verloopt de discussie eerder gedempt, de Franstalige partijen nemen het voortouw. Dat heeft te maken met een zekere combattiviteit onder linkse partijen. Maar in Wallonië bestaat de indruk dat de wetgeving onder druk kan komen. Daarbij wordt verwezen naar evoluties in Polen en ook Frankrijk.

INTERVIEW

JOHAN VAN WIEMEERSCH, VERLOSKUNDIGE 'NA TWAALF WEKEN IS DE IMPACT VAN EEN ABORTUS GROTER'

BRUSSEL ‘Er is een groot verschil tussen een zwangerschapsonderbreking voor en na twaalf weken’, zegt Johan Van Wiemeersch, de woordvoerder van de Vlaamse Vereniging voor Obstetrie en Gynaecologie. ‘Tot twaalf weken wordt dit gedaan met een zuigcurettage, waarbij de vrucht wordt geaspireerd (*weggezogen, red.*) onder lokale verdoving. Dat kan in een ziekenhuis, maar waar ik werk, verwijzen we door naar een abortuskliniek. Na die termijn wordt aspireren moeilijker, omdat de vrucht groter is. Dan wordt er gekozen voor een vaginale geboorte. Via medicatie worden contracties opgewekt. Als de moeder geluk heeft, is dat al na enkele uren, maar soms kan het tot twee dagen duren.’

Wat is de mentale impact daarvan?

‘Die is groter omdat het om een soort mini-geboorte gaat. Daardoor kan het meer traumatiserend zijn dan bij een curettage.’

Worden gynaecologen vaak geconfronteerd met moeders die na twaalf weken de zwangerschap willen beëindigen?

‘Het is zeer uitzonderlijk, in mijn praktijk komt het misschien één keer per jaar voor. De meesten komen op zes of zeven weken langs. Dan is een curettage niet nodig, maar kan het met een pil.’

Zou een verlenging van de termijn positief zijn?

‘Nu moeten mensen na twaalf weken naar het buitenland, met alle rompslomp en kosten van dien. Het zou goed zijn als ze daarvoor gewoon in België terechtkunnen.’

De wachttijd tussen consultatie en uitvoering van de onderbreking zou korter worden.

‘Die wachttijd is nuttig, omdat het een verplichte periode is waarin er ruimte is voor reflectie en overleg met de partner. Dat is positief, ongeacht of de eindbeslissing al dan niet een abortus is.’ (vhn)

Artikel 3: Ecolo-Groen zoekt meerderheid om abortus uit strafrecht te halen

- 15 oktober 2019
- 17u44
- Bron: belga

Ecolo-Groen zoekt de steun van andere progressieve partijen om abortus te depenaliseren. De voorbije maanden werden daarvoor al verschillende teksten ingediend. Tijdens de vorige legislatuur werden kleine stappen gezet in die richting, maar die gingen voor nogal wat partijen niet ver genoeg.

Het voorstel van de groenen breidt de termijn voor de zwangerschapsonderbreking uit van twaalf naar achttien weken en schrapt de strafsancities voor de vrouwen. Ook de verplichte informatie over de mogelijkheid tot adoptie aan vrouwen die een abortus willen laten uitvoeren, zou vervallen. PS, DéFI en PVDA hebben ook al teksten over de depenalisering ingediend.

De vorige legislatuur bereikten de 'Zweedse partijen' N-VA, MR, CD&V en Open Vld een compromis om abortus uit de strafwet te halen, met de steun van het cdH. In de feiten veranderde er niet zo gek veel. Het waren vooral CD&V en ook N-VA die op de rem stonden, terwijl het voor verschillende liberalen verder had mogen gaan. Maar het kwam niet tot een wisselmeerderheid.

In de Kamercommissie Justitie start morgen de bespreking van de nieuwe wetsvoorstellen. De PS was de eerste om een nieuwe tekst in te dienen bij het begin van de legislatuur, gevolgd door DéFI, PVDA en sp.a. Een stemming is nog niet geprogrammeerd, maar het thema zal in de loop van de komende weken wellicht opnieuw een debat losweken, vooral in deze periode van lopende zaken, zonder vooruitzicht op een nieuwe meerderheid.

Artikel 4: Meerderheid voor verlenging abortustermijn: wat betekent dat in de praktijk en hoeveel vrouwen zijn daarmee geholpen?

12/11/2019 om 11:30 door Tommy Huyghebaert

Socialisten, liberalen, groenen, PVDA en Défi hebben in de Kamer een meerderheid gesmeed om de abortustermijn te verlengen tot 18 weken. Maar hoe kan dat praktisch best geregeld worden? Is een vroegtijdige abortus compleet iets anders dan een laattijdige abortus? En hoeveel vrouwen zijn met de nieuwe wet geholpen?

Soms beslissen mensen door die extra termijn om toch het kind te houden

Om hoeveel vrouwen gaat het die laattijdig een abortus uitvoeren?

In België voeren artsen dagelijks 55 abortussen uit, ongeveer 20.000 op jaarbasis. Het gaat om vrouwen die heel vroeg ontdekken dat ze ongewild en ongepland zwanger zijn. "We weten op dit moment dat er jaarlijks ongeveer 450 Belgische vrouwen naar Nederland trekken voor behandeling boven de Belgische wettelijke termijn van 12 weken", zegt Carine Vrancken van de vzw Luna, de Unie van Nederlandstalige Abortuscentra.

Wat zijn de redenen voor abortus na 12 weken?

Carine Vrancken zegt dat het gros van de mensen ongeplande en ongewilde zwangerschap redelijk vroeg wordt ontdekt en behandeld, maar sommige vrouwen ontdekken het heel laat. Om verschillende redenen: ze hebben geen kenmerken of ze gebruiken de juiste voorbehoedsmiddelen waardoor de mogelijkheid van een zwangerschap niet bij hen opkomt. "Maar het profiel van de vrouw die na 12 weken een zwangerschap afbreekt, bestaat niet. Elk verhaal is individueel. De redenen waarom mensen pas laat een zwangerschap afbreken is altijd complexer dan als het vroeg gebeurt", zegt Carine Vrancken. "Net om die complexe reden voor laattijdige abortussen is het goed dat vrouwen langer tijd krijgen om na te denken over zwangerschap en het krijgen van een kind. Zo krijgen ze een helder antwoord op vragen als 'wil ik het wel krijgen' en 'is het voor mij/voor ons wel verantwoord om een kind te krijgen?'"

Als de abortustermijn wordt verlengd, hoe kan dat praktisch het best geregeld worden?

"Puur theoretisch kiezen we het best om abortussen na een termijn van 12 weken zwangerschap in een gespecialiseerd centrum uit te voeren", zegt Carine Vrancken. "Op die manier kunnen we kwalitatieve medische hulp en zorgverlening aanbieden. Alles staat en valt met ervaring en expertise op het vlak van de ingreep en de psychosociale begeleiding op voorhand en nadien." Bovendien zal niet iedere gynaecoloog meer bereid zijn om de ingreep uit te voeren.

Is de ingreep technisch totaal anders?

Een vroegtijdige abortus gebeurt met medicijnen of met een zuigcuritatie waarbij de gynaecoloog het slijmvlies met embryo wegzuigt. "We doen een laattijdige abortus met een tangetje waarmee we de foetus uit de baarmoeder halen. Via de echo volg je alles arts wat je doet. Dat is confronterend, meer dan een zuigcuretage bij een vroegere abortus. Daarbij zuig je het vruchtblaasje uit de baarmoeder en herken je de foetale delen nog niet", zegt Gabie Raven, medisch directeur van de Gynaikon Kliniek in Roermond. Gynaecologen moeten over een zekere kennis en kunde beschikken en kunnen daarom de behandeling best veel uitvoeren. "Hetzelfde geldt voor pakweg een operatie aan de knie", zegt Carine Vrancken van Luna. "Daarvoor ga je ook beter naar een arts die dagelijks dezelfde operatie uitvoert in de plaats van maar enkele keren per jaar."

Wat zijn de fysieke en emotionele verschillen tussen een vroeg- en laattijdige abortus voor de vrouw?

De experts zijn het allebei eens dat een zwangerschap afbreken na bijna 18 weken ingrijpender is dan in een heel vroeg stadium. Puur in de beleving van de zwangere vrouw: die voelen op dat moment soms al de baby. De impact van een late abortus is groter dan bij een vroege zwangerschapsafbreking. Fysiek omdat je lichaam al helemaal is veranderd is door de zwangerschap: de hormonen, het hogere bloedvolume of het hart. "Maar we mogen niet vergeten dat het kind effectief krijgen nog veel ingrijpender is", zegt Carine Vrancken.

Langere termijn, meer abortussen?

In Nederland ligt de wettelijke termijn op 24 weken. Slechts 6 procent van de vrouwen die abortus pleegt, breekt daar een zwangerschap af die verder is gevorderd dan 12 weken. Dit toont aan dat vrouwen echt niet langer gaan wachten. "Soms beslissen mensen door die extra termijn om toch het kind te houden", zegt Carine Vrancken. Bovendien worden de vrouwen die op dit moment al hun zwangerschap na 12 weken afbreken nu ook al behandeld. Alleen steken ze daarvoor nog altijd de grens over naar Nederland.

Bijlage 3: corpus

Man/vrouw

Het kind

Adoptie

Preventie van de zwangerschap

Leven/dood

Termijn

Medische reden en psychische impact

Zwangerschap door misbruik/verkrachting

Zwangerschap en bevalling

Ethiek

Religie

Politiek (en maatschappelijke) kwestie

Irrelevant (niet aangeduid)

Artikel 1: Parlement wil abortus tot 18 weken mogelijk maken, maar is dat een goed idee?

Altijd met medische en psychologische begeleiding (ook er na).

Maar uiteindelijk is het de vrouw die beslist, volgens mij.

Top idee. Een vrouw beslist dit helemaal zelf. Vind ook dat je me mannen in de reacties, echt absoluut niets te zeggen hebben. #nouterusnoopinion!

dus vaders hebben niets te zeggen over het leven van hun kind?

klopt niet. Maar ik ben 100% zeker dat van de mannen die hie reageren er maar heel weinig in die situatie hebben gezeten. Zoals u kan herlezen in mijn reactie staat er 'de mannen in de reacties' en niet 'de mannen van wie hun vrouwen abortus doen'. Het artikel gaat nu eenmaal ook totaal niet over wie er een zeg heeft bij abortus maar gewoon tot welke termijn dit kan. En btw: zoals ik zei, een man heeft wel inzeg MAAR een vrouw zal altijd de uiteindelijke keuze mogen maken aangezien het haar lichaam is wat basically verwoest wordt en nooit meer hetzelfde zal zijn. Als je graag een kindje wou doet dit er echt totaal niet toe maar als je geen kind wilt kan ik me echt voorstellen dat dit horror is. Maar dat gaan mannen nooit begrijpen. Vandaar moeten de mannen hier gewoon allemaal even heel snel zwijgen.

Je kan er toch voor zorgen dat je geen kind krijgt? En anders kan je het toch afstaan voor adoptie?

je doet precies of afstaan voor adoptie is een makkelijke en vanzelfsprekende optie. Denk dat het niet moeilijker wordt dan dat. Preventie werkt niet altijd. Ik ben bijvoorbeeld zwanger geraakt door een koperspiraal. Ik vind u een beetje ignorant en duidelijk dat u dit niet of niemand dichtbij u dit heeft moeten meemaken. Abortus is er nu eenmaal voor de vrouwen die er van gebruik willen maken en laten we daar enorm dankbaar voor zijn!

Vind ik niet goed. Op 18 weken is het al bijna half volgroeid. Dit is moord. Beslis vroeger, je weet dan toch al dat je zwanger bent, laat dat mensje niet nutteloos verder leven
Er zijn zoveel mensen die een kind wensen en geen kunnen hebben
Sta het dan af aan iemand fie er dolgelukkig mee zal zijn

Sommige weten dan pas nét dat ze zwanger zijn 10-12 weken. Voor abortus te laten uitvoeren heb je eerst nog zoveel dagen beslissing recht. En hoeveel kinderen wachten er op adoptie?

Ik denk aan het aangeboren kind.

Gelukkig beslis jij daar niet over...

Idd ieder zijn mening.

binnenlandse? Geen. Wachtlijsten voor kandidaat ouders

half volgroeid? Een baby is maar minstens levensvatbaar vanaf 2 weken mits het longrijpers heeft gekregen en dan nog is het vaak niet levensvatbaar, een baby is volgroeid vanaf 37 weken.

Abortus is altijd een gevoelige kwestie en ook wanneer je maar 6 weken bv zwanger bent. Maar alsnog zou de zwangere vrouw dit moeten mogen beslissen.

Ik kan mij ook niet voorstellen waarom zo laat nog abortus goedgekeurd zou moeten worden, tenzij het leven van de moeder anders in gevaar is.

Moet net verboden worden zoiets

niks zo mooi en zo bijzonder als een baby krijgen en dat al die maanden voelen groeien in je buik op welke leeftijd je ook bent er zijn toch al zoveel tienermoeders tegenwoordig dus sow wat dit is t mooiste wat een vrouw kan meemaken

Weg met de abortus

en iemand die bv verkracht is? Iedere vrouw moet toch het recht hebben zelf te kiezen.

We zullen alle ongewenste babies bij u in de schuif komen steken :D

das iets anders in zo'n gevallen is da normaal ma sommige doen t voor t minste

bent u zelf al in de situatie geweest? Dacht het niet...

Niet alle vrouwen/meisjes zijn blij met een zwangerschap, maar je kan die vrouwen wel ondersteunen en - wie weet - hen zelfs al in contact brengen met adoptieouders. ik vind het sneu om zo'n klein mensje weg te gooien.

Dan weet je toch al veel eerder dat je zwanger bent?

Waarschijnlijk zijn dat vrouwen die hun lot niet zelf in handen nemen en/of de weg naar een abortuskliniek niet kennen. Ik vraag me af hoe het kan dat je zo laat in de zwangerschap pas de juiste hulp vindt.

Ik was 20 weken toen ik wist dat ik zwanger was. Niet dat ik m'n kindje weg wou maar wil maar duidelijk maken dat niet ieder lichaam hetzelfde is

Zeer goed idee. Enkel de zwangere kan hierover beslissen. Een ongewenst kind op de wereld zetten is bijzonder onethisch.

moordenaar

Pardon?

niet iedereen wil kweken gelijk de konijnen hoor! En een voorbehoedsmiddel is nooit 100% betrouwbaar; een 'accidentje' is snel gebeurd. En dan zou je gedwongen moeten zijn om met een ongewenst kind opgezadeld te zitten? Ik dacht het niet! Maar gelukkig heb jij helemaal NIKS te zeggen ^_^

Dus als morgen de éne of andere dronkaard jou vermoord, dan moet de mantra zijn, dat die man die keuzevrijheid moest hebben?

niet overdrijven....

dus gewoon kinderen vermoorden mag ?

Een alleenstaande moeder haar erfenis afnemen is dat ook. Dat zou ook niet mogen bestaan!

Je kan dat kind toch afstaan voor adoptie? Zoveel mensen wachten op een kind.

Alleenstaande moeders met kinderen worden zelden gesteund...

Als 18 weken wetenschappelijk goedgekeurd word, zou ik niet weten waarom je voor 12 weken gaat! Laat ons duidelijk zijn, zoveel gebeurd het niet en als het toch zou gebeuren ziet de mama het meestal niet zitten omwille van omstandigheden. Ik denk dat de mama hierover best zal beschikken zonder druk, zij is de drager van het kind. Als zij dit niet ziet zitten dan is dat haar recht om dit te onderbreken het is haar lichaam . Niet zoals nu vaak gebeurd, de kinderen worden geboren, hebben geen of weinig toekomst en daar gaan we met de vicieuze cirkel 😞

Je kan je kind toch afstaan voor adoptie? Er zijn zoveel wensouders!

Anderzijds moeten alleenstaande moeders beter beschermd en geholpen worden en mag zeker hun erfenis niet afgenomen worden, zoals nu het geval is. Dat is het gevolg van het afschaffen van de wachttuitkeringen. Zoiets zou eenvoudig niet mogen bestaan!

ik zie je overal reageren vandaar deze reactie: adoptie is géén alternatief voor een zwangerschap. Sommige mensen willen nu eenmaal geen kind, niet op dat moment, niet met die persoon of gewoon nooit. Waarom zou je ervoor kiezen om een 9 maandenlange lijdensweg af te gaan afgesloten door een zeer pijnlijke bevalling met alle risico's vandien om dan je kind mee te geven met wildvreemden en te hopen (!) Dat het kind goed terecht komt. En dan hebben we het nog niet gehad over de kinderen met mentale of fysieke handicaps of de vele kinderen die van pleeggezin naar pleeggezin moet en gaan..

Ongewenst zwanger en/of onwetend zwanger is anders dan een soort van 'morning after euthanasia'. Een gezonde zwangere vrouw moet dat zelf mogen uitmaken.

Men kan altijd het kind afstaan. Of is dat dan hoogmoed duuzenden die een kindje wensen te adopteren liefst uig eigen land. Basta!

En hoe goed lukt dat nu? Het adopteren? Laat mensen en dus vrouwen de keuze :)

Er zijn nog tienduizenden kinderen wachtende. Eerst die maar al eens "weggewerkt" krijgen in de adoptieprocedures, of vergeten we die maar eventjes?

Erg dubbel dit. Zo'n beslissing vergt idd tijd, zeker als je het pas later te weten bent gekomen. Maar zet dit de deur niet open voor selectie op basis van geslacht... ? Of gaan ze de nipt dan ook pas later toepassen?

Dat is een hele andere kwestie he

Waarom veranderen en risico's nemen. Hoe langer de abortus wordt uitgesteld hoe moeilijker het wordt voor de moeder om te beslissen. En hoe meer pijn het doet om afscheid te nemen van het kind.

Je kan het afstaan voor adoptie, toch?

Ja, dat denk ik ook..

Laat de parlementsleden dan eens een film zien over de ontwikkeling van een foetus. Kijken of ze het dan nog zullen voorstellen...

Dat zei Reagan ook toen The Silent Scream uitkwam, en dat bleek een misleidend gedrocht te zijn dat op het gemoed moest werken maar in de medische wereld toch vooral hoongelach oogstte. Misschien lezen ze er toch maar beter de wetenschappelijke literatuur op na: het voelen van een pijnsensatie wordt ten allervroegste geschat op 23 weken, en dat is al heel gul.

https://n.neurology.org/.../15_Supplement/P5.6-062.abstract

U ziet maar Lieve wat een bende idioten en potentiële moordenaars er elke dag samenschoren om het blanke ras uit te moorden!

gelezen in 't Pallieterke?

Misschien moeten alle meisjes die eens te zien krijgen. Dan leren ze er alert voor te zijn om anti-conceptie te nemen en te controleren of ze zwanger zijn zodat ze dit leed niet moeten ondergaan.

Je kan dat kind toch afstaan voor adoptie? Alleenstaande moeders moeten dan wel meer ondersteuning krijgen.

Als ik u was zou ik het artikel eens herlezen...

Waar doelt u op? De auteurs drukken zich voorzichtig uit omdat pijn een subjectief gegeven is, maar het artikel besluit wel degelijk dat pijn voor het 3de trimester (dus zeker op 18 weken) onwaarschijnlijk is.

Dan moet de vrouw het nog steeds 9 maanden dragen. Mij goed als die dat wil, maar naar mijn mening volstrekt onnodig als dat niet zo is (en onpopulair). Bovendien kan er tijdens de gehele zwangerschap omgevings- en familiedruk spelen om het kind toch te houden.

Onwaarschijnlijk...

Als u deze dingen durft beweren, vermoed ik dat u zelf wetenschappelijk onderzoeker bent. Durft u dan ook beweren dat de foetus op 18 weken geen zenuwstelsel ontwikkeld heeft? Het artikel is slechts ondertekend door twee proffen, alle anderen nemen er nog afstand van. Er zal nog heel wat over gedebatteerd moeten worden.

Desalniettemin, in deze tijden hoeft men niet zo lang te wachten op een uitvoering van abortus. Er zijn mogelijkheden genoeg om ze te voorkomen, of ze eerder te laten uitvoeren.

Ik ben nog volop in transitie van bioloog naar onderzoeker in de gezondheidswetenschappen, dus ik durf zeker niet beweren dat ik de waarheid in pacht heb. Ik baseer me op wat ik lees en wat mij de meest betrouwbare bronnen lijken.

Wat het zenuwstelsel betreft, dat is in die fase nog volop in ontwikkeling. Wat dit artikel (en degenen waar het op gebaseerd is, want het is een review) eigenlijk zegt is dat bepaalde, maar niet alle, voorwaarden voor een pijngevoel zijn vervuld, dus is de meest aannemelijke conclusie dat er nog geen pijngevoel is. Vergelijk met het met een lichtknop. Opdat het indrukken van de knop tot licht op de kamer leidt moeten de knop EN de lamp EN alle bedrading ertussen functioneel zijn, anders heb je geen licht.

Het is een vrij recent artikel, dus het is inderdaad best mogelijk dat er nog kritiek op komt. Ik baseer me echter op de inzichten die er zijn, niet op degenen die er nog zouden kunnen komen. Als deze conclusies verouderd blijken door nieuw en beter onderzoek ben ik bereid mijn mening te herzien. (Dit was mijn laatste reactie hierover; ik wil u niet verder storen.)

Ja, dat geloof ik alleszins. Laat ons enkel hopen dat de abortuswetgeving zich hier ook van op de hoogte stelt, en dat die late abortussen zich enkel voordoen als noodkreet. Niemand kiest er "zomaar" voor.

Wetenschappelijke artikels spreken zich zelden uit in absolute termen, maar ze onderbouwen hun conclusie op een degelijke manier. Als een onwaarschijnlijk scenario voldoende was om een medische interventie te blokkeren bestond er trouwens geen enkel medicijn, laat staan chirurgische ingreep.

Meer voorlichting aan onze jeugd zodat abortus niet nodig is. Ik vind het zo erg al die commotie daar over en zeggen dat zoveel koppels er alles aan doen om een kindje te hebben.

Daar dacht ik ook direct aan.

Anderzijds moet men het alleenstaande moeders niet extra moeilijk maken door hen hun erfenis af te nemen omdat ze niet op tijd een vaste job vinden, een werkloosheidsuitkering verwerven of een vaste partner die voor hen instaat (voor zover dat nog bestaat). Nu is de wet zo dat alleenstaande moeders hun erfenis verliezen als ze voor een kind kiezen. Zo iets zou niet mogen bestaan!

Ieder mens mag daarover een mening geven, het geslacht heeft er niks mee te maken

Niet-bezwangerbaren dienen de nodige afstand te houden in deze discussie! :-)

Dat mag jij vinden, uiteraard, maar ik mag het daarmee oneens zijn ;)

en je mag het helemaal zelf beslissen als je zwanger bent. Deal?

Neen. Dit is een maatschappelijke kwestie en een politieke discussie, met ethische elementen. Het is aan de maatschappij en de politiek om te bepalen wat wel en niet kan

Neen, (naam). Enkel vrouwen beslissen wat met hun eigen lichaam gebeurt. Een man heeft geen enkele zeggenschap over het lichaam van een vrouw. Dat behoort haar toe, niet hem.

Het gaat niet alleen over het lichaam van de vrouw maar ook over baby's en kinderen, je moet de discussie niet verengen

het is niet aan oude mannen om dat te beslissen. En dat is wat te vaak gebeurd.

Ik ben geen oude man. *Dit is iets voor een maatschappelijk debat*, los van sekse

Zolang de foetus niet levensvatbaar is gaat het niet over baby's en kinderen.

Ik vind nu niet dat het aan 'de maatschappij' is. Standpunten zoals datgene van Linda zijn rondweg verwerpelijk in de 21ste eeuw. Met de medische vooruitgang vanaf de vorige eeuw, **de kennis rond de ontwikkeling van de foetus**, valt abortus vanaf een bepaald aantal weken gewoon niet meer te verdedigen, behalve bij medische uitzonderingen. **Als je dan zotten als Linda hebt, die vinden dat zij altijd en overal mogen beslissen om dat ongebooren kind te doden. dan laat je dat toch beter over aan professionelen.** De maatschappij moet voor sommige kwesties, tegen zichzelf beschermd worden.

In eigen familie heb ik gezien hoe mensen lijden als het moeilijk lukt om een kind te krijgen. En dan zo lichtzinnig oordelen over abortus. Neen. Ik kan dat niet. **Het kind heeft ook rechten**

hoe definieer je levensvatbaar?

Ex utero kunnen leven onder normale omstandigheden. Dat verschilt per regio omdat de beschikbare technologie verschilt per regio. Neem je de vroegst mogelijke overleving zit je op 21 weken, maar dat was 1 uitzonderlijk geval (Lyla Stensrud). Vaak wordt 24 weken als grens van levensvatbaarheid genomen omdat dan ongeveer de helft van de premature geboortes overleeft.
<https://fn.bmj.com/content/88/3/F199>

Vind jij dan dat abortus ten allen tijde moet kunnen?

Dat was ook mijn bedenking. Dat kind zal zeker goed terecht komen. Er zijn wensouders genoeg. Het mag echter niet zo zijn dat een vrouw haar kind moet afstaan omdat ze anders haar erfenis dreigt te verliezen. Zo zit de wet nu in elkaar. Als je er als alleenstaande moeder niet in slaagt om vast werk te vinden, je recht op een werkloosheidsuitkering te verwerven of een vaste partner te vinden pikt te staat je hele erfenis in.

Zolang je zelf niet in de positie bent geweest waar je 18 weken ongewenst zwanger bent geweest, kan je niet oordelen. Al is er maar één vrouw die dit zou wensen, het zou mogelijk moeten zijn, het is namelijk enkel haar keuze.

Of non-binair persoon, of (trans) man of een ander gender. :)

We spreken hier over geslacht, niet over gender. Alleen biologische vrouwen kunnen kinderen krijgen.

Hoe giet je dat in een wet? **In geval het leven van de moeder in gevaar is, moet het ten allen tijde kunnen**, vind ik.

teut

Er is niks biologisch aan een vrouw zijn en mensen met een baarmoeder die geen vrouw zijn uitsluiten is immoreel.

teut

teut

Heps

zwarte piet is racisme

Waarom zo lang wachten ? Ik vind 12 weken al meer dan genoeg.

Al vaak zwanger geweest?

Jij wel blijkbaar.

Dus iemand die niet zwanger is geweest mag zijn mening niet geven ?

Klloopt. Zolang je zelf niet zwanger kan worden, is jouw mening onbelangrijk

Wachtbaarmoeder transplantaat voor transgenders is op komst ! Geduld ! 😊

ge moogt uw mening geven, hoe dwaas ze ook is. Ge moet wel weten dat niemand zich iets aantrekt van uw mening. Vrouwen horen hier zelf over te beslissen. Hun lichaam, hun beslissing.

Dwaze reactie van uzelf van 'ge moogt' tot 'is' en dan van 'vrouwen tot..... beslissing' is waar! Iedereen mag reageren zoals die wilt is ook waar toch?

voor iedereen die niet ten gronde weet wat een zwangerschap is, omdat hij/zij dit nooit ondervonden heeft, of zal ondervinden, noch hier door studie in onderlegd is, is een mening minder waard dan wie uit kennis van zake spreekt denk ik? Ge vraagt ook uwe bakker geen advies over het aanleggen van uwe nieuwe badkamer?

Sommige vrouwen weten het dan pas nét als hun cycles zo onregelmatig is. Het is absurd dat die nu uit moeten wijken naar andere landen en dat dan zelf betalen of het misschien op een illegale manier ergens laten doen waar ze tja, niet zo nauw omgaan met hygiene etc. Best gewoon de keuze geven zoals die nu is maar dan tot 18weken.

Ik zeg toch niet dat ik tegen abortus ben ? Ik zeg alleen dat, indien men abortus wenst, dit zo vlug als mogelijk moet gebeuren.

Ik vind dat (naam) gelijk heeft. En hij mag WEL zijn mening geven.

Inderdaad zo snel mogelijk, ben ik het mee eens. Echter weten sommige vrouwen het pas op 11 a 12 weken en dan moet je ook nog die keuze hebben.

Dat vraag ik me ook af, tenzij het leven van de moeder in gevaar is.

Kunstmatige baarmoeders zelfs! Gezien op de Nederlandse televisie. Straks hebben we geen vrouwen meer nodig!

Het kind heeft toch ook recht op bescherming? Je kan je kind toch afstaan voor adoptie? Ik vind dat je daar niet licht moet overgaan.

Je weet het toch als je onveilig gevreeën hebt? Je kan dat toch nagaan? Anders kan je je kind toch afstaan voor adoptie? Zoveel mensen wachten op een kind.

Na het lezen van sommige commentaren zouden ze het zelf mogen verleggen tot 50 jaar na de geboorte.

(naam) ben jij het dan met iedereen eens? en wat stoort jou in men mening ?

Het parlement zou toch eens moeten uitleggen waarom ze denken het recht te hebben te mogen beslissen over het lichaam van mensen - vrouwen hier.

Maar eventjes serieus blijven, buiten Gilead hebben "wetgevers" geen barst te zeggen over wat mensen met hun eigen lichaam doen en is dit dus een non-discussie.

blessed be the fruit! Idd

Lang levee het gebruik van veel engels!

inside joke naar 'gilead' hierboven... En nu doe ik het weer 😞

"Wat mensen met hun eigen lichaam doen..." Inzake euthanasie gaat dat volledig op. Inzake abortus niet, aangezien hier een derde in het spel is, in een zeer zwakke positie overigens.

Het leven van het kind telt toch ook?

Het is geen kind, het is een foetus, iets dat niet onafhankelijk kan leven en geen wil heeft. Een groepje cellen dus.

Welke "derde"? Een collectie cellen die niet levensvatbaar is en geen eigen wil heeft, laat staan een stem.

Straf dat hier bijna alleen maar mannen op reageren!?

Ja, beter dan een kind op de wereld zetten die het van in het begin moeilijk zal hebben. Een geboorte hoort vreugde te zijn.

Je kan het toch afstaan voor adoptie? Er zijn zoveel wensouders...

als alle wensouders er levenslang kunnen mee omgaan.? Een kind wil altijd weten waar ze vandaan komen en moet er later de kans in krijgen om zijn identiteit te bevestigen.

ik denk dat ondanks alles het door been en merg snijdt als het afgestaan wordt als moeder..dat moederinstinct is heftig na 9 mnd en geboren voelen en weten worden..het is een deel van jezelf..maar als omstandigheden er niet zijn..is ee geen andere optie..

Tov als je draagmoeder wordt weet je van te voren waar je aan begint en zijn er duidelijke afspraken waar een mens zich vrn te voren goed bij voelt.

Ben helemaal géén voorstander. Vind de wetgeving trouwens ne al te soepel...

Wat jij vindt zal ons worst wezen.

dan moet je daar vooral niet op antwoorden!

Misschien kun je nog leren een andere mening te respecteren en aanvaarden... Het moet niet allemaal zijn zoals JIJ wil !!

Neen is niet goed te praten als je dit dan toch wil doen moet het zo kort mogelijk zijn neen hoogstens tot 8 weken en gedaan een kind wil je of niet en dat weet je van de start

Ik weet niet waarom de limiet nu op 12 weken ligt. Voor mij moet het ook niet later. Het kind heeft toch ook recht op bescherming. Zoveel mensen zouden het met heel veel liefde groot brengen. ik zie ook geen redenen om de termijn nog te verlengen.

A) sommige mensen weten niet dat ze zwanger zijn, al zeker niet als het niet verwacht wordt en ze geen symptomen hebben. B) Het is geen kind, het is op z'n best een foetus C) Niemand moet 9 maanden zwanger zijn en alle gevolgen en gevaren vandie ondergaan omdat iemand anders een kinderwens heeft

Echt niemand wat verder denkt dan enkel het gegeven van ongewenst zwanger zijn? 😊 😞

Hoe bedoelt u? Je kan het kind afstaan voor abortus natuurlijk. Dat lijkt mij een betere optie. Veel hangt af van de omstandigheden, maar ik vind ook dat je er niet zo licht moet overgaan. De vrouwen moeten ook goed beschermd worden.

er zijn ook nog andere redenen dan ongewenst zwanger zijn.

draag die last in stilte ,je hoeft het niet te delen

Hè?

kvind de psychische gevolgen even erg of een misval of een zwangerschap die afgebroken word door medische redenen.

Mijn mening is neen.

Ik vind het ook te laat. Het kind mag toch ook beschermd worden? De moeder moet ook voldoende ondersteund worden.

Heel ingrijpend en dat weet je pas als het gebeurt is

Dat is wel goed gezegd. Je kan niet alles voorzien. Sommige vrouwen zijn niet zo weerbaar. Je hebt niet altijd alles in de hand, maar het kind verdient toch ook bescherming. De vrouwen verdienen ook steun en de nodige begeleiding.

Baas in eigen buik.

Ik vind dat erover, het moet zeker niet nog soepeler worden

Alleen als het leven van de vrouw in gevaar is. Ik vind wel dat men zeer mild moet zijn voor die vrouwen en hen de nodige ondersteuning moet geven. Ik weet niet hoe het daarmee zit. En vrouwen die hun kind wèl willen houden zouden niet hun erfenis mogen verliezen zoals nu gebeurt sinds het afschaffen van de wachttuitkeringen.

zeer onetisch.

ethiek per week? Zoals stelen onder de duizend euro en een klein beetje verkrachten?

als je voor het plezier sex hebt en daarna de gevolgde mens die daaruit voortkomt vermoord, is dat zeer onethisch.

je zegt het zelf. Dat heeft niets met weken te maken. (Ook niet met plezier in seks, volgens mij)

ik vind uw opmerking onethisch

argumenten graag.

Voor het plezier die sex? Wat als je er geen zak aan had of zat was of verkracht....

Dat mensje een ongelukkig leven bezorgen is minstens even onethisch. Ik vind ook dat je je kind kan afstaan voor adoptie. Ik ben blij dat ik mijn kinderen gewoon kon houden toen ik onverwacht zwanger was. Ik verlies nu wel mijn hele erfenis als gevolg van die keuze. Dat vind ik ook onethisch.

Elk leven is uniek. Neen tegen abortus.

Kruip jij dan maar even in de huid der ongewenste kinderen, een uniek leven inderdaad maar ook ondraaglijk, of vrouwen die zwanger zijn na een aanranding, of alleenstaande moeders die omwille van economische of toekomstgerichte omstandigheden (geld, studies,...) abortus plegen. Sorry maar zulke uitspraken zijn louter egoïstisch alsook domme overtuigingen

je kan altyd je kindje dan afstaan aan mensen die graag kinderen zouden willen krijgen en die dan dat kindje met heel veel liefde zullen grootbrengen. Voor alles is er een oplossing ipv moord te plegen ... 🧑🧑🧑

want er zijn nog niet genoeg kinderen die wachten op adoptie en misschien nooit geadopteerd worden?

ik denk dat de mensen nog steeds zelf mogen beslissen wat ze met hun eigen lichaam doen. Of wil jij al die leventjes die zo uniek zijn erna in huis nemen? Ohja, dat kan niemand schelen wat met die kinderen gebeurd erna 🧑

"je kan altyd je kindje dan afstaan"

-> Je moet dat kind dan eerst nog 9 maanden tegen je zin dragen. Psychologische impact daarvan al eens ingeschat?

"aan mensen die graag kinderen zouden willen krijgen"

-> Oh dear, hier gaan we weer 😊 Het is niet omdat je graag een kindje zou hebben, dat dat je automatisch ook een "betere" ouder maakt. You can't judge what you (still) don't know.

" Voor alles is er een oplossing ipv moord te plegen"

-> Dit dus. Vandaar dat een soepeler abortuswetgeving een oplossing kan bieden. Abortus is immer geen moord. Een kind vanaf de geboorte meteen kansarm maken, in zekere zin wél.

Domme overtuigingen... dat hangt ervan af... Weet wel dat abortussen, uitgevoerd na aanranding of bij een zwaar medisch probleem, de grote MINDERheid uitmaken. De meerderheid wordt uitgevoerd na een gewone ongewenste zwangerschap, omwille van niet of onzorgvuldig gebruik van voorbehoedsmiddelen. Dat laatste is dus in geen geval te verantwoorden, wie op die manier zwanger raakt.

Luister ok niemand mag beslissen over je lichaam en je leven 100 procent gelijk maar het leven dat in u buik groeit kan dat niet beslissen he ... mah bon ieder zijn mening he 🙌

Je moet als alleenstaande moeder je kind wel kunnen houden als je er financieel niet goed voor zit als je dat wil. Een kind heeft vooral liefde nodig. Die vrouwen moeten geholpen worden om (aangepast) werk te vinden. Dat is respect voor het leven!

Nu is het zo dat alleenstaande moeders hun hele erfenis kunnen verliezen omdat door het schrappen van de wachtuitkeringen ze een leefloon moeten gaan aanvragen en dan pikt de staat je erfenis in als je die hebt. Dat zou niet mogen bestaan

Pro choice!

Van zou dat tot aan de geboorte zelfs nog mogen.

En dan gooi je dat kind even in de vuilbak? Of dacht u aan afstaan voor adoptie?

heeft u al eens gedacht hoeveel kinderen er niet geadopteerd worden ?

ik ben voorstander om bij politici en dergelijke soort abortus toe te laten tot 67 jaar bijvoorbeeld, als die foetus zich blijkt te ontwikkelen tot een smerige politieker mag men alsnog zelfs na middelbare leeftijd aborteren ne! ;)

Als boutade is dat goed gevonden.

Uitstekend idee! Zeker degenen die beslist hebben dat alleenstaande moeders hun erfenis verliezen. Dan ben je wel verplicht om voor abortus te kiezen als je niet in de armoede wil belanden.

Beter voorbehoedsmiddelen gratis uitdelen 😊😊😊😊😊

dat sowieso. Maar beiden?

Goede voorlichting en gratis voorbehoedsmiddelen zorgen sowieso voor minder tienerzwangerschappen.

ik ben niet gelovig maar heb het heel moeilijk met abortusje hebt gelijk 😊

Ik ben atheïst maar ik zie toch ook niet goed in waarom je een kind op 18 weken nog zou moeten aborteren. Het kind heeft toch ook recht op bescherming? Er zijn toch genoeg koppels die wachten op een adoptiekind? Dat kan het probleem niet zijn.

Ik heb ook ooit voor die keuze gestaan, maar ik dacht het nog maar wat celletjes waren. Toen ik zag dat het al een kind was heb ik meteen beslist het te houden. Alleenstaande moeders mag dan wel hun erfenis niet afgenomen worden zoals nu gebeurt... :(

We zouden moeten terugkeren naar 200 jaar geleden: kuisheid als een deugd !

Super idee- dan kunnen vrouwen die zwanger worden weer dood gaan aan de abortus! Of nog beter naar zo'n christelijk ding waar hun baby dan wordt afgepakt of ze 't nu willen of niet. Dan wordt de baby geadopteerd ofwel in een vergeetput gegooid! Laten we terug naar 't verleden gaan.... Alles was zoveel beter

Slechte dag, (naam), of mis ik je sarcasme?

Serius, De Morgen? Echt?

zalm

Op 18 weken is dit echt not done.

een ongewenst kind op de wereld zetten is ook echt not done ...

dat is waar dat is ook erg, maar dat weet je aan 12 weken ook al!

maar moet men dan zolang wachten, als het ongewenst is? er zullen misschien wel abnormale situaties voorkomen. maar ik vind persoonlijk 18 weken laat

Nederland gaat zelfs tot 24 weken ..

als het kind niet gewenst is, waarom dan wachten tot men 18 weken is? smh

er zit bovendien blijkbaar ook weer een business rond ongebooren foetussen tussen, dit komt weer niet toevallig in het nieuws

Een Blokkertje en Trump-fan... Wat een verrassing dat jij daar niet mee akkoord gaat...

met zoiets kan een normaal denkend mens toch niet mee akkoord gaan. 18 weken ffs. En ik ben tegen die conservatieven die vrouwen de bak in willen gooien daarvoor. Tot 12 weken weinig probleem. Maar effing 18 weken???? Dan weet je toch f***king of je dat kind wil of niet. Sjees. En heeft niks vandoen met trump of belang of wat dan ook.

Je kan dat kind toch afstaan voor adoptie? Er zijn zoveel wensouders.

Waarom niet ineens na 9 maanden? 😞

DAT is nu eens een goed gedachte zie! :D

Op de draad van de VRT was er ook eentje, die vond dat een ongebooren kind op 8 maanden nog geen kind was, maar een ding.

Moet mogelijk zijn tot 36 weken :D

of tot een leeftijd naar keuze voor sommige mensen. 😊

pakweg 98% van de wereldbevolking ^_^

zo ongeveer ja.

Misschien een nevenfenomeen, maar de NIPT wordt pas terugbetaald vanaf 12 weken. Ik heb al verschillende zwangere patiënten gezien die deze vroeger wilden hebben - wat technisch gezien kan, met een iets lagere betrouwbaarheid - om nog op tijd te zijn voor een abortus indien de foetus niet het gewenste geslacht zou blijken te hebben, zeg maar als het een meisje is.

Wat??!! 🤖 geslacht?! Serius?! 😞

erg! Geaborteerd worden wegend "niet het gewenste geslacht". We leven in een
wegwerpmaatschappij. 😞

In mijn dienst gaan we dus niet in op deze vraag voor alle duidelijkheid.

Wablief?!

Het is niet aan mannen om hierover te oordelen, laat staan veroordelen.

De helft van alle verwekte kinderen zijn nochtans mannelijk.

en waarom zou een aanstaande vader geen beslissingsrecht hebben over zijn kind?

Het is een moeilijke kwestie want wat als de moeder het niet ziet zitten? Dan heeft dat kind alleen een vader? Er zijn genoeg alleenstaande moeders natuurlijk. Het is wel de vrouw die dat kind negen maanden moet dragen.

Of 2 jaar? 😞

Flauwe plezante.

Ja

Ja

ja

De rechten van het kind? Je kan dat kindje toch afstaan aan adoptieouders?

ik ga er prat op dat een (ongeboren) kind voelt als het ongewenst is. Mijn inziens dus beter abortus dan een kind op de wereld te zetten waar je niet kan/wil voor zorgen.

Ik kan er niet goed over oordelen. Ik ben blij dat ik mijn kinderen gehouden heb. Ik kan me niet voorstellen hoe het zou geweest zijn als ik ze niet gewild had.

Het is toch ook vreselijk als je zo'n klein mensje in de vuilbak moet gooien. Ik zou de verhalen van die vrouwen wel eens willen horen.

Je kan het afstaan aan adoptieouders

ik ben door omstandigheden kinderloos maar heb wel de andere kant van het verhaal ervaren, voelen dat je niet 100% gewenst bent, is nefast voor je mentaal welzijn voor de rest van je leven, hoe goed je ook omringd bent. Ik spreek voor mezelf

Of beginnen met gratis anticonceptie voor iedereen en goede seksuele voorlichting.

Anticonceptie is al gratis tot de leeftijd van 21 jaar. Daar hebben de liberalen voor gezorgd. Dat was een succesvolle maatregel om het aantal tienerzwangerschappen terug te dringen. Toch zijn jonge meisjes daar vaak niet van op de hoogte. Je moet ook nog steeds langs je huisarts passeren voor een voorschrift. Misschien moeten dokters gemakkelijker bereikbaar worden voor jonge meisjes en andere kwetsbare vrouwen.

De voorlichting kan een stuk beter, denk ik. Er moet ook gesproken worden over relaties. Niet alleen over de 'technische kant' van de zaak.

Pro choice

Abortus moet je zo veel mogelijk voorkomen maar het moet er wel zijn als laatste redmiddel. Niets zo onwenselijk als een ongewenste zwangerschap en kind. In zo'n geval is abortus het beste voor moeder en kind.

laat het kind adopteren...

Inderdaad iets te veel mannen aan het woord hier. Al eens bij stilgestaan hoe het moet zijn om te bevallen van een kindje na een ongewenste zwangerschap van vb misbruik? Opnieuw confrontatie daarmee, je kind moeten afstaan aan een ander (want dat moedergevoel komt dan ineens wel). Een NIPT word idd pas terugbetaald op 12 weken (maar gaat gelukkig niet over het geslacht) en soms weet je het idd gewoon pas vrij laat dat je zwanger bent of ontken of verberg je het. En begin hierna niet weer over mensen die moeilijk zwanger geraken, we kunnen ervan meespreken, er zijn genoeg kindjes die wachten op adoptie.

Ter adoptie afstaan lijkt me geen oplossing te bieden, het maakt het ethisch gezien nog erger. Het kind is ongewenst ter wereld gekomen en dan als 'dank' moet het verder leven bij 'vreemde' ouders? Zoals bij consumptieartikelen: als je het niet meer zelf kan gebruiken, geef het dan door aan anderen...

Het kind niet laten geboren worden lijkt me nét iets erger. Voor het kind dan... Als een kind geen consumptieartikel is, ga je er ook zorgvuldig mee om. Er zijn genoeg mensen met een kinderwens die hem willen vervullen, en daar zijn prachtige ouders van te maken voor veel van deze kinderen

Als het van misbruik is, dan weet je dat toch al veel eerder dat je zwanger bent?

Legaliseren.

Ik begrijp niet waarom andere vrouwen het recht van opinie ontzeggen aan mannen ivm abortus. Iedereen heeft recht op een eigen mening en it takes 2 to make a baby... Mochten mannen schrijven dat vrouwen geen recht hebben op een opinie omtrent een bepaald onderwerp, de wereld zou te klein zijn. Streven we naar gelijkheid of hoe zit het nu eigenlijk?

Je zou een punt hebben als:

- 1. Mannen zwanger konden zijn*
- 2. Mannen in onze geschiedenis niet altijd de baas van vrouw hadden gespeeld. Vergeet niet dat vrouwenrechten voor de langste tijd gecontroleerd werden door mannen.*

Trans mannen kunnen zwanger worden en hun mening is heel belangrijk. Maar mannen zonder baarmoeder hebben niks te zeggen aangezien zij zelf geen zwangerschap kunnen voltooien.

dus iemand die geen baarmoeder heeft, mag geen opinie hebben? Belachelijk. Wat met een vrouw die niet zwanger kan worden? Die heeft ook geen recht op opinie?

Een opinie hebben, is niet hetzelfde als de baas spelen over...

Groot gelijk, (naam)! *Hoe kan je een evenwichtige discussie hebben als mannen hun mening niet mogen geven. Het zou ook om hun kind kunnen gaan.*

Wanneer de baby een ziel heeft gekregen en geen dringend reden zijn om abortus te plegen: met je handen afblijven van andermans leven! Moordenaars!

Een ziel bestaat niet... En jij hebt niets te zeggen over een anders zn leven. Wil je het zelf niet, doe het dan niet, maar moei u niet met mij

Wanneer leeft iets? Na 18 maanden zijn de hersenen nog niet volledig ontwikkeld. Je kunt met gemak stellen dat een varken in het slachthuis meer leidt dan een foetus.

Een ziel ? Hahahahahaha

Ik en jij hebben voorlopig recht op mening en daar ga ik van genieten en hopelijk ook anderen.

natuurlijk heb je een ziel. Wie laat jouw lichaam en gevoelens functioneren? Een duracel batterij? Lichaam zonder ziel wordt begraven en is geen leven meer waard.

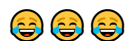
<https://youtu.be/GTrEy4hs1Y>

Ipv vragen te stellen en bij te leren of ten minste een fatsoenlijk discussie te voeren gaat deze persoon met en vrouwelijk lichaam en een kinderlijke mentaliteit lachen. Vroeger gepest of pestkop geweest?

Mijn brein laat mijn lichaam functioneren. Maar om hierover te discussiëren met een gelovige heeft voor mij weinig zin. Ik ga u niet kunnen overtuigen en u mij niet. En op uw onderste zin ga ik heel bewust niet reageren.

zonder de ziel zal het lichaam helaas niets animeren. Wanneer we sterven verlaat de ziel het lichaam en zal het berecht worden zoals elk andere levend wezen. Gelukkig ben ik geen materialist, waardoor ik vele dieper in mens wil en kan kijken ipv enkel het zichtbare. Ik wilde vanaf het eerst moment niet overtuigen. Dat is mijn taak niet. Lach dan overtuigingen van andere mensen niet uit, toon respect en wordt volwassen. Fijne avond.

ik citeer u... "met je handen afblijven van andermans leven" dus u bent tegen besnijdenis?

zie hem uitlachen als een idioot. Je vergelijkt een leven met een circumcicie? Kon je geen adequatere analogieën maken?

Hln is voor mij geen betrouwbare bron, maar deze keer durven ze het uiteindelijk toch toegeven: <https://m.hln.be/.../de-verrassende-voordelen-van-een-.../> De verrassende voordelen van een besnijdenis

Een mens zonder ziel is een pop van vlees en bloed.

Vanaf wanneer heeft die een ziel? Met welk instrument bepaal je de aanwezigheid daarvan?

Artikel 2: Naar een versoepeling van abortus

Heb overlaast gezien dat er kunstmatige baarmoeders zijn om babytjes laten verder te groeien, zou mooi zijn dat ze het babytje daarin konden plaatsen voor koppels die een grote kinderwens hebben . Je weet nooit ,abortus doe je ook niet met je plezier zou ik denken. 😞

Er zijn nu al te veel kinderen die in aanmerking komen voor adoptie of pleegzorg en te weinig ouders om hen op te vangen...

Klopt niet, we kunnen dit nog niet doen met mensenkinderen.

nu mog niet , je zit toch dat de wereld aan't zot draaien is. Veel vanwaar we ooit dachten " dit is waanzin ". Daar sta ik nu met verbazing naar aan't kijken.

De vraag blijft: **Wanneer wordt een foetus een mensje, waarbij abortus dan gelijkgesteld is aan moord?** ---
https://www.researchgate.net/.../18-weeks-fetus-in-left-broad-ligament_fig3_267782909?fbclid=IwAR0kxeNKZrEV_UJ-H3soMJcl7woVMXHdQeODwlsN7W5mtOidCazzOEzr3LA

Vervang 'critici' gerust door 'bange, blanke, oude mannen'.

Mijn vraag blijft of dit wel nodig is met alle mogelijkheden tot anticonceptie en de kans om binnen een termijn van 12 weken (wat naar mijn mening toch over 3 maanden gaat) een abortus te ondergaan....

Juist door die anticonceptie is het moeilijker om op te merken wanneer je toch zwanger bent. Een meisje dat ik ken, bleek plots al 4 maanden zwanger te zijn, ondanks dat ze de pil nam. Je krijgt dan gewoon je regels nog, dus weinig symptomen om te vermoeden dat er iets misgelopen is

Ik meende dat je borsten dan veranderden, ook je hormoonspiegel en je gewicht en dat je lichaam dus wel andere signalen gaf. Iedereen weet dat er zelfs met de pil moet opgelet worden... (dus als je absoluut niet zwanger mag worden, moet je dus "dubbel opletten"....

Er zijn inderdaad ook andere symptomen, maar tijdens eerste maanden van zwangerschap zijn die zo vaag, dat die ook te verklaren zijn door andere dingen. En is ook bij iedereen wat anders als ik me niet vergis.

Artikel 3: Ecolo-Groen zoekt meerderheid om abortus uit strafrecht te halen

Al goed dat we voor zo 'n beslissingen niet afhangen van de goedkeuring door hysterische begijnen en kwezels 🤨 **Is een persoonlijke keuze die ze aan niemand moet verantwoorden. Baas in eigen buik.**

De mens is niet bekwaam of geschikt om over het begin noch het einde van het leven te beslissen. Ieder vind wel zijn persoonlijke redenen om abortus of euthanasie toe te passen maar dat zijn menselijke redenen en het leven staat veel hoger als het menselijk begrip. Dat zien we toch dagelijks aan allerlei zaken : oorlog, macht, geld, verwijten op sociale media, mekaar vermoorden, mekaar verbaal afmaken, man vrouw verhoudingen, racisme, vluchtelingen buiten terwijl we ze zelf creëren, enz enz enz.....

Laat elke vrouw dat is zelf beslissen is haar lichaam he, daar hebben andere mensen zich niet mee te moeien .

**Nog niet zolang geleden kwam er een stad (weet niet meer welke) in het nieuws die gratis voorbehoedsmiddelen wilde voorzien voor bepaalde bevolkingsgroepen. En toen werd er moord en brand geschreeuwd en geschermd met 'het recht op een gezin'... Wat willen ze nu eigenlijk 😞😞
Beter voorkomen dan genezen toch?**

dat was geen stad maar Crombez en die deed dat mbt drugsverslaafde moeders die telkens opnieuw zwanger werden en niet voor hun kind konden zorgen. Waarin ik hem volledig gelijk gaf.

Voor sommige vrouwen is kiezen voor abortus een van de moeilijkste maar tegelijkertijd dapperste beslissing die ze ooit moesten maken misschien. Oordeel nooit iemand over zijn beslissing voor je de situatie helemaal kent.

sorry snap niet jij als moeder zo druf te spreken te wel zelf kinder hebb. Blijft moord punt uit. Zal als in de wereld over hebben ooit zelf kinder te krijgen jammer genoeg deel moeder natuur deze menig niet met me

wat?

Het is toch duidelijk wat er staat?

Amen 🙏 oordeel nooit over andermans situatie

En diene kleine in den buik kan zijn oordeel nog niet uiten hé. Ziekelijk!, zomaar te pas en ten onpas abortus plegen is in mijn ogen pure moord. In het geval van verkrachting, kindermisbruik of indien levensbedreigende toestand van moeder is het eerder wel verantwoord. **Nee, een vrouw draagt dit leven en zal dit met verantwoordelijkheid doen en niet als soort aldizak dragen die ze zomaar in de vuilbak kapt.** Ik kots hiervan. Ik heb 2 kinderen waar ik MIJZELF voor opzij zet zoals het HOORT! Jessy Thumas

achterlijk mens nu ga je mij veroordelen. Wie denk jij da je bent moeder teressa. **Voorbeeld je bent 15jaar je word verkracht en je bent zwanger mag je volgens jouw die keuze niet maken???**

je spreekt jezelf tegen. Abortus kan wel of niet volgens jouw?

dus als jebzwanger bent en je kom er achter dat de baby zwaar gehandicapt zal zijn. Dan moet je het maar op de wereld zetten want anders zie jij dat als moord?Waarom zo een arm kind op de

wereld zetten die niet eens zal beseffen dat het leeft. Wel dan denk je alleen aan je zelf en niet aan het kind zelf. Een zwaar gehandicapt kind bewijs je geen dienst om geboren te worden.

hoop dat jij geen dochter hebt die ooit iets voorheeft!

ja schrijven is niet haar sterkste punt ik begrijp wat je bedoelt.

☹️ mens hebben net al zegt. Kan geen kinderen krijgen. Snap níét zo hartloos gevallen jij kinderen hebben kunnen krijgen. Is misschien béter óók zie hoeveel moeder zo hartloos rond lopen zo simpel kindje weg kunnen laat of dat ouwe vuil is. Nee laat dan maar zitten.

Dus (naam), we neuken er maar wat op los. En als we raak schieten doen we een abortuske en we zwijgen er over. Op naar de volgende neukbeurt! Toegegeven, er zijn situaties waar abortus moet kunnen. Maar in veruit de meeste gevallen pleegt men abortus door 'accidentjes'.

Dapper om een onschuldig kind te vermoorden. Liberale denkwijze zijn zo fout en gestoord.

er is niets mis met abortus. Het zit in de moeder haar buik. Zij beslist of het kind geboren wordt of niet. Als ze de daad niet had gedaan, was er ook geen sprake geweest van een kind. Abortus is een recht en moet zo blijven!

Als ik morgen een zwangere vrouw in haar buik steek. Het gewenst kindje sterft, maar zij niet. Slagen en verwondingen of gewoon moord?

als het kind nog niet levensvatbaar is (lees: ingeschreven in volksregister) kan men niet van moord spreken nee. Doch als de verwondingen van die aard zijn dat het leven van de moeder in gevaar komt, zou men jou wel kunnen betichten van poging tot moord, maar dan enkel tot de moeder, niet tot de foetus

je bent door en door ziek man

Eerder door en door slecht.

als je enkel naar dat voorbeeld kunt kijken wanneer mensen abortus plegen ja dat noemen ze dan kortzinnig zijn. Een ander voorbeeld **je bent 15jaar en word verkracht** ????. **Of je dochter is een goede student neemt de pil maar heeft zich een avond laten gaan ziek geweest door zat te zijn en komt thuis dat ze zwanger is.**

Och wat een onzinhet maakt geen bal uit hoe je überhaupt zwanger geraakte , als het voor de vrouw ongelegen komt dan heeft zij het recht binnen de vastgestelde termijn om abortus te plegen en daar heeft niemand zaken mee behalve zichzelf die daar over beslist !

"meeste gevallen" statistiek uit uw aars getrokken? Als ge zo'n claim maakt kunde beter cijfermateriaal hebben om uw stelling te dekken.

en ik walg van mensen die menen over zulke gevoelige zaken te mogen oordelen. Je kent de situaties niet en toch stel jezelf op als de alwetende ubermensch. Wist je trouwens dat het gebruik van 'Ik kots', 'aldizak' en HOOFDLETTERS uw argumenten niet belangrijker maakt?

niks mis met abortus?! **Wie spreekt nu moord goed?!** **De enige 2 zaken die abortus rechtvaardigen zijn verkrachting en medische redenen.**

dus een

Abortus na verkrachting of medisch zou geen moord zijn volgens u, wat een scheve moraal. Dan zou een gehandicapt persoon doden ook geen moord zijn. Ofzo

waar heb ik dat ergens gezegd? Ik zeg dat het in deze gevallen te rechtvaardigen is...

je kan niet van moord spreken als er nog geen geboorte is. Lees het wetboek man!

nee, ik citeer gewoon uit het wetboek

50 jaar geleden was de goegemeente hier in België tegen abortus in alle gevallen,... ze gingen wel naar Nederland in de abortusklinieken als ze het nodig of ongepast vonden en nadien spelden ze terug iedereen de les. Dit verbod was vroeger vooral om voldoende kanonnenvlees te hebben . Hoe staat het in de bijbel: Oordeel niet en u zult niet geoordeeld worden.

Dapper? Hoe is abortus plegen een daad van dapperheid? Ik begrijp abortus in vele gevallen, maar een geboren kind doden is allesbehalve dapper

als er bij mij iemand ongevraagd op mijn erf loopt zal ik hem ook niet hartelijk ontvangen 😞

het echte leven is nu eenmaal niet zo zwart wit als jij je voorstelt. Niet alles is rozengeur en maneschijn voor bepaalde mensen.

Soms is abortus wel gerechtvaardigd, bvb bij verkrachting, heel jonge leeftijd, etc, maar natuurlijk zo snel mogelijk. En voor de rest bestaan er genoeg voorbehoedsmiddelen. In sommige gevallen beter abortus dan een kind dat niets anders meemaakt dan mishandeling, verwaarlozing en miserie.

geen enkele vorm van anticonceptie is 100% veilig, zelfs sterilisatie niet.

De meeste abortussen gebeuren juist waar WEL anticonceptie is gebruikt

Tot 12 weken, akkoord. 18 weken, ongepast. Dat is echt al een gevormd klein babytje. Nogmaals bewijs dat links echt op ultiem hoofd is gevallen en blijven botsen 😡

baas in eigen buik ! Zolang er geen geboorte is, beslist de moeder

bij 18 weken is het NIET levensvatbaar en daar ligt de grens bij levensvatbaarheid (22 weken)

Levensvatbaarheid = Het vermogen van het pasgeboren kind om al dan niet met medische hulp in leven te blijven; de zwangerschapsduur waarna een kind levensvatbaar is, wordt door technische mogelijkheden steeds korter en ligt tegenwoordig rond 24 weken. Deze comment gaat over een leven en niet over het lichaam van de vrouw.

De mensen dienen dat zélf te bepalen, geen wereldvreemde rechtbank waar je tegenwoordig toch niet kunt op rekenen.

Strafrecht, elk kiest voor zich zeker anno 2019.

18 weken? Hopelijk toch niet zonder medische reden, want dat is dan wel al een mini mensje dat al schopjes kan geven die een moeder kan voelen he...

Als je kan konijnen, moet je de gevolgen ook maar dragen. 12 weken is meer dan genoeg. We gaan toch niet beginnen volgroeide foetussen afmaken he? Neem eer wetsvoorstel op goedkope voorbehoedsmiddelen voor iedereen 😊

hopelijk word je ook eens lekker verkracht

dan heb ik twaalf weken meer dan genoeg 😊

mannen die oordelen over wat een vrouw kan en niet kan. Zeer dapper.

Het is immers de verantwoordelijkheid van zowel de man als vrouw om anticonceptie al dan niet te gebruiken (naam)...

de meeste vrouwen gebruiken het ook, veel mannen zijn te beroerd een condoom te dragen of doen hem zelfs af tijdens de seks want ze voelen te weinig.

Mannen zijn elke dag vruchtbaar, een vrouw maar een dag per maand.

Hoog tijd dat mannen meer verantwoordelijkheid nemen voor hun zaad.

inderdaad mannen vinden dat niet leuk, vrouwen vinden het onaangenaam. Wij zijn nog altijd een geavanceerd zoogdier he, een standaard als normaal sexleven is hypocriet, want wat is normaal? Normaal als in de natuur dat is seks hebben om voort te planten. Dus abortus is zoiezo al tegen de natuur in. *Het is trouwens ook de verantwoordelijkheid van de man om gedurende 9 maand zijn vrouw bij te staan en zo ook heel zijn leven na de geboorte.*

Een zwangerschap is niet enkel de baby dragen, het is ook de man die door de hormonale pieken en dalen naast zijn vrouw staat, je bent altijd met 2.

mensen zijn anders gemaakt, bij ons is het ook iets dat we doen voor de binding met onze partner.

De meeste dieren hebben geen orgasmes zoals de mensen.

20% van de bevolking wilt zelfs helemaal geen kinderen.

En genoeg mannen die wegrennen als een vrouw zwanger is en haar alleen laat staan.

De fysieke risico's zijn ook niet misselijk, niemand kan je verplichten die risico's te dragen als ze dat niet willen.

ontopic: daarom dus de huidige abortuswet, 12 weken. Die moet niet verhoogt worden naar 18weken. Jamais.

je merkt niet a,tijd gelijk dat je zwanger bent, zeker niet als je gewoon de anticonceptiepil gebruikt.

Een verruiming is zeker nodig

Ik had nooit gedacht dit te kunnen zeggen, maar hier volg ik Ecolo-Groen wel in.

Waarvoor staat die partij eigenlijk? Opkomen voor het leven van dieren en akkoord gaan met abortus?????????

Doe geen moeite. Aan een groene kunt ge niet aan uit. In dat volk zit niks logica.

er zit meer logica in dan in sommige rechtsen die enkel gevoelsmatig kunnen reageren (tegenovergestelde van logisch)

De dood kan een mooi geschenk zijn. Als je het leven sommige zieke gehandicapte kinderen/volwassenen bekijkt kan je dit moeilijk 'leven' noemen. Vermijd zulk lijden door in te grijpen nog vóór er sprake is van een kind, neen, dat is niet vanaf de conceptie.

ik het zelf niet beter zeggen.

en sommige mensen willen NOOIT kinderen, geen enkele vorm van anticonceptie geeft 100% garantie

inderdaad, (naam)!!

Niet tegenstaande dat de vrouw tegenwoordig alles beslist, is het echt wel van de jaren stillekes dat dit een taboe is. Dat ze dat maar snel klaarkrijgen.

feministen zijn snel paraat voor gelijke rechten. Maar verantwoordelijkheden is een andere kwestie. Zo is het de gelijke verantwoordelijkheid om al dan niet anticonceptiemiddelen de gebruiken. In uitzonderlijke gevallen heb je nog altijd 12 weken voor een abortus.

geen enkele vorm van anticonceptie is 100% veilig.

Een zwangerschap hoort nooit een straf te zijn voor een normaal seks leven.

Tot 22 weken is net niet levensvatbaar, na 22 weken maken ze een kleine kans met heel veel medische rompslomp.

Ik ben het inderdaad met je eens. En tom sorry maar das ook weer zo fout als iets he, een vrouw dient niet elke seconde van haar leven anti conceptie te nemen als dat niet nodig is en een man kan zich niet bedwingen dan moet die vrouw niet gestraft worden want dan wordt ze 2x gestraft... en idd niet alles is 100% waterdicht 👍ge zou dan ook kunnen zeggen da elke man zen eigen dient te laten knippen 🙄

gelijke verantwoordelijkheden is juist bij mannen ver te zoeken.

Vrouwen proppen zich vol met hormonen om zwangerschappen te voorkomen en genoeg mannen doen moeilijk over een condoompje.

Het zijn MANNEN die elke dag van het jaar vruchtbaar zijn, vrouwen maar een dag per maand.

Wat nou vrouwen been verantwoordelijkheid, kerels zoals jij nemen die niet

dat knippen mag wel wat makkelijker worden, ze doen zowel naar mannen als vrouwen daar moeilijk over, extra moeilijk bij een vrouw.

Kennelijk moeten vrouwen verplicht broedkippen zijn.

Wist je dat 20% van de bevolking (vrouwen EN mannen) NOOIT kinderen willen.

Het is zo jammer dat hier nog steeds zo minachtend over wordt gedaan

jammer dat er nog steeds bekrompen over wordt gedaan. Hoewel ik moet zeggen dat er ook steeds meer vrouwen fout omgaan met de steeds gelijker wordende basis. Zo zijn er ook natuurlijk ook mannen, maar toch valt dat soms ook op.

Als een man moeilijk doet over een condoom dan ist simpel he dan ist ne nee... U praat precies of de man is de enige die beslist en die dan ook nog is de pil oplegt aan de vrouw... Dat is er een beetje over he. Abortus? Absoluut ik ben pro. Maar een kind na sex is geen straf maar een natuurlijk gevolg he. Als je van een bepaalde daad de gevolgen niet kunt dragen dan moet je ook

de daad niet plegen. Zowel man als vrouw hebben toch controle of niet? Abortus kan nooit zo maar als voorbehoeds middel aan zien worden. En dit wat groen zegt nu doet dat wel.. En de slogan de vrouw beslist??? Euhm? Why? Sex heb je samen he met beide personen die ja of nee kunnen zeggen he... Dus een vrouw kan nu zeggen ik wil een kind allemaal in kanne en kruike en dan als puntje bij paaltje komt kan zij het laten weghalen en de vent moet daar dan maar zitte van okay dan wat???? Abortus werkt alleen in een strenge regelgeving. En als u een kind als een straf ziet dan moet u gewoon stoppen met onder de lakens de duiken want dan snapt u er de ballen van.

20% van de bevolking wilt NOOIT kinderen, waarom mogen deze mensen geen normale relatie hebben.

Het ging er om dat mannen meer verantwoordelijkheid mogen nemen ipv alles bij de vrouw neer te leggen.

Ik ben nu 18 weken zwanger van mijn 2de. Ik voel de baby al schoppen, ik voel de baby reageren als ik mijn hand op mijn buik leg, bij de gynecoloog tel ik de vingers en zie ik de baby bewegen. Voor mij leeft mijn kind en is hij wel degelijk levens vatbaar (oke misschien niet buiten mijn buik). Ik ga niet zeggen dat ik tegen abortus ben, als je bijvoorbeeld verkracht bent of er een medisch risico is. Maar dan heb je nog altijd die 12 weken om over abortus te beslissen. De verantwoordelijkheid ligt bij beide partijen. En ja mensen mogen een normale relatie hebben en ja er zijn altijd uitzonderingen (dat je anticonceptie bijvoorbeeld niet werkt). Ik vindt het onvoorstelbaar dat er hier zo "licht" mee wordt omgesprongen. Dus ik sluit me aan bij kristof.

als mensen anticonceptie gebruiken merk je soms niks van het feit dat je zwanger bent, vrouwen verdienen gewoon ruim de tijd om een weloverwogen beslissing te maken.

ALLE anticonceptiemethodes werken NIET 100% daar is niks uitzonderlijks aan.

Zelfs een sterilisatie kan falen, er worst niet licht mee omgesprongen, de meeste abortussen vinden plaats voor de 10 weken en de meeste vinden plaats bij vrouwen die WEL voorbehoedsmiddelen gebruiken.

Waar mensen pas echt lichtzinnig over denken is over een kind op de wereld zetten, je hebt de verantwoording van een heel nieuw leven en de cijfers van kindermishandeling zijn schrikbarend OOK van geplande kinderen, daar wordt veel te lichtzinnig over gedacht over de schade die deze kinderen hun hele leven bij hun dragen.

Wist je dat er steeds meer bekend wordt dat traumas in de kinderjaren voor fysieke gezondheidsproblemen kan zorgen in hun volwassen jaren, het blijft ze onherroepelijk altijd volgend of dit nu geestelijk/ lichamelijk of beide is.

Je kindje heeft nog geen bewustzijn en in die optiek leeft het dus nog niet, denk aan een mens die hersendood is maar wiens hart nog klopt.

Ik wens je een hele voorspoedige zwangerschap/bevalling/kraamtijd.

Jammer dat weer direct de vrouw is die beslist... het zou "het koppel beslist moeten zijn"

dus bij verkrachting, heeft de verkrachter ook het recht om mee te beslissen?

een man kan zijn mening geven, maar zijn ja/nee is alles behalve beslissend

begrijpend lezen ... KOPPEL

dus als er een vrouw in bed kruipt mee 1 da geen jongens wil (al dan niet met de vrouw in kwestie) .Dit verzwijgt dat ze de anticonceptie niet meer neemt en hem zo lokt om dan te kunnen teren op die zijn rug. **Mag de man niet de eindbeslissing maken maar wel de rest van zijn leven er voor boeten omdat de vrouw hier "meer" te zeggen heeft? Neen sorry da is hypocriet.** Maar geen nood voor je nog een adem verspilt aan mij ik ga een vasectomie begaan omdat het niet altijd de vrouw hoeft te zijn die aan de anticonceptie moet denken en een mannelijke sterilisatie is veel simpeler dan die van een vrouw + omkeerbaar

Is daar nood aan om die wet aan te passen? Zo ja, des te beter maar anders puur media aandacht. Ik lees geen onderbouwing waarom ze dit willen doen.

Stap voor stap steeds een beetje verder gaan. 18 weken is nog lang niet het einddoel.

in Nederland is dat al jaren 20 weken. **En als vastgesteld is dat de baby zwaar gehandicapt is hebben ouders ook hier in België het recht om de zwangerschap vroegtijdig te beëindigen.** Zelfs na 20 weken maar dan wordt de bevalling ingeleid nadat het leven van de foetus in de baarmoeder is beëindigd.

officieel is het hier (Nederland) 24 weken, **de levensvatbaar grens in de praktijk is dat 22 weken.** De meeste abortussen gebeuren alleen VOOR 10 weken.

Ja, ik heb nog even getwijfeld tussen 20 en 24 weken. Maar een abortus op 24 weken lijkt mij behoorlijk problematisch.

Poept erop los en **dood kindjes** zieke samenleving

ik denk niet dat er iemand licht over abortus gaat. **Dit is en blijft een ingrijpende keuze voor een vrouw. Als man is het trouwens zeer makkelijk om daar over te oordelen mits je nooit met die problematiek te maken krijgt.**

een foetus!!! Tis nog niet eens levensvatbaar

als man of als vrouw blijft hetzelfde moord is moord al derest is zever in pakskes

de belgische mentaliteit laat te wensen over bij velen spijtig genoeg... alles wordt als normaal beschouwd en binnenkort moeten we nog gaan aanvaarden dat mensen in dieren willen veranderen ofzo 😞

Ik zou je toch eens aanraden te kijken naar de vorming van die foetus en hoe snel bepaalde organen/functionies groeien of toenemen. Dan ga je er misschien wat minder licht over.

broeder dit is een kwestie van humanisme en liefde voor je medemens in welke staat dat hij/zij zich ook bevindt. **Moord is moord** maar deze associële hippies kennen geen medeleven en iedereen moet buigen naar hun gestoorde wil.

idd man 🤔

Zielig dat in westen nog steeds moet gediscussieerd worden over lichaam van vrouw 😏
Doen alsof westen niet zo conservatief is terwijl vrouwen nog steeds geen volledig controle heeft over haar lichaam

we zijn iets minder conservatief dan op andere plekken, maar ook hier is het nog verre van gelijk en lijkt de laatste jaren juist achteruit te gaan.

Diep triest

ja daarom. Wijzen met vingers maar nog steeds zelfs wat conservatief wat betreft vrouwen.

Amerika is het daar nog veel erger voor vrouwen. Ze willen nu vrouwen in gevangenis duwen 😞. Hopen dat het in België niet zo ver komt.

wijzen met vingers is op zich wel goed, zolang men niet arrogant gaat doen alsof alles hier (ik ben Nederlandse) perfect is.

Ik ben voor ! Een kind moet gewenst zijn !

daarom dat er voorbehoedsmiddelen bestaan

die niet onfeilbaar zijn.

geen enkele vorm van anticonceptie, zelfs sterilisatie niet, is 100% veilig.

Een kind maakt ge toch met twee. Heeft de vader dan niets te zeggen? Wat als hij het kind wel wenst en er ook wil voor zorgen? (en ik spreek hier niet over gevallen als verkrachting of zo, maar over zwangerschappen ten gevolge van betrekkingen op vrijwillige basis met instemming van beide partijen)

een man heeft uiteindelijk niet veel te willen waar betreft het lichaam van een vrouw

aangezien de man het niet kan dragen kan hij alleen een mening geven.

Een vrouw neemt stevige fysieke risico's met elke zwangerschap die onherstelbare schade achter kan laten en ja zelfs doodgaan is een optie, daarom kan een man nooit de beslissing maken.

Voorkomen beter dan Enkel bij ernstige problemen mits toegelaten tijd . Is mijn opinie.

Een van de punten waar ik de groenen in volg

Dit is een van de weinige progressieve punten waarmee ik het oneens ben. **Het recht op abortus mag voor mij (behoudens extreme situaties) afgeschaft worden, het gaat wel nog altijd om een leven of een leven in spe. En als het toch moet blijven, laat het dan een keuze zijn die alleen met man én vrouw gemaakt mag worden in normale gevallen.** Iemand die een inbreuk pleegt op de voor mij al veel te soepele abortuswet wordt naar mijn mening dus terecht vervolgd.

Ok meneer pastoor.

Grappig dat je mij in een hokje denkt te kunnen plaatsen aan de hand van mijn mening. Je maakt je eigenlijk toch een beetje belachelijk, want ik ben niet eens gelovig.

Progressieve 🙄🙄🙄 er word al jaar en dag abortus gepleegd zonder juridisch gevolg, dus as het erin sta of ni er word nks mee gedaan

en een man, nee een jongen gaat 't hier eens vaststellen 😏

Leven in spehahahaha.

als man hebt ge daar niks tegen in te brengen. Jij moet geen kind baren, je hebt misschien een paar minuten plezier gehad bij het maken ervan. Als mannen ook hun verantwoordelijkheid namen voor iedere klodder sperma die ze in een vrouw planten, dan hebben ze recht van spreken. Helaas doen ze dat niet allemaal.

Een man die de abortus van zijn vrouw wil tegenhouden neemt juist wel zijn verantwoordelijkheid op, net zoals veruit de meeste mannen. Het is niet omdat ze geen kinderen baren dat ze geen recht van spreken zouden mogen hebben.

jij riskeert niet je leven, jij hebt geen last van zwangerschapsmisselijkheid of maakt kans op een zwangerschapsvergiftiging. Het kind samen opvoeden, er een verantwoordelijke volwassene van maken en als het even tegenzit niet meteen de biezen pakt.

Ho even, misschien moet je mijn woorden even herlezen: ik heb gezegd 'behoudens extreme gevallen'. Met de huidige medische kennis van de mensheid riskeren nog maar heel weinig moeders hun leven. En je bent duidelijk een mannenhaatster, maar ik ga het toch nog eens zeggen: *de overgrote meerderheid der mannen neemt wél zijn verantwoordelijkheid.*

een kind alleen opvoeden is niet gemakkelijk. Zwanger worden op een moment dat het echt niet goed uitkomt, ondanks alle voorzorgen, bijvoorbeeld in een onstabiele relatie of in armoede, is echt geen goede omstandigheid om een kind op te voeden. Een kind houden/zwangerschap voldragen of niet hoort een vrije keuze te zijn.

en ik ben heus geen mannenhaatster, ben dol op de 2 mannen in mijn leven (mijn zoontje en mijn man), *maar ik heb een hekel aan mannen en vrouwen die menen te mogen beslissen over iemand haar leven en lichaam omdat er toevallig een hoopje cellen met kans op leven in dat lichaam groeit.*

Dus omdat het geen goede omstandigheid is om een kind op te voeden ontnemen we het zijn bestaansrecht maar? Daar zeg ik volmondig nee tegen – er zijn trouwens, zoals in het artikel staat, genoeg potentiële adoptiefouders. Daarnaast zal het recht op abortus altijd een politiek-juridische kwestie blijven, anders moest er ook niet over gedebatteerd worden in het parlement.

de abortuswet laat het toe tot 12 weken. Na die twaalf weken zit je met een biologisch volgroeide foetus (een baby in de volledige vorm). Dan is het kindermoord simpel is dat. 18 weken is veel te ver in de zwangerschap. En als dit een kwestie is van de vrouw beslist. Feministen zijn heel snel aanwezig voor rechten, maar gelijke verantwoordelijkheden is een andere kwestie, zowel mannen en vrouwen zijn gelijk verantwoordelijk voor het gebruik van al dan niet anticonceptie, dat terzijde.

en wat nou als mensen NOOIT kinderen willen.

Er is geen enkele vorm van anticonceptie die 100% veilig is.

Pas na 22 weken is het levensvatbaar, maar met heel veel medische toeters en bellen.

En vrouwen lopen nog steeds heel veel risico's, die perse de dood, maar genoeg permanente problemen door zwangerschap/bevallen en ongeacht hoe soepel die gaan is het extreem heftig

voor het lichaam.

Je kan iemand verplichten die risico's op zich te nemen

haa, die feministische denkwijze, er lekker op los neuken, geen verantwoordelijkheid bij hun zelf, en de schuld altijd bij de man leggen, ik lach me krom.

de meeste vrouwen gebruiken anticonceptie, geen enkele vorm is 100% veilig, zelfs sterilisatie niet.

En jullie kerels zijn maar al te blij wanneer een vrouw met je wilt neuken.

Jullie mannen zijn elke dag van het naar vruchtbaar, neem zelf een wat meer verantwoording

Abortus: de vrouw beslist! ? Heeft de man geen recht in deze beslissing.

we moeten niet oordelen voor andere mensen ... iedereen heeft zijn reden

inderdaad en vindt niet als je zo iets doet je u moet verantwoorden

Voor mij is het pas een kind vanaf derde trimester. Daarvoor is het een klomp cellen die niets gaan merken als ze er niet meer zullen zijn. Het welzijn van de moeder is belangrijker. Ik snap de mensen niet die zeggen dat het kind is belangrijker maar houden niet in het oog dat de moeder die niet ga kunnen ondersteunen. En als resultaat zullen er twee ongelukkige zielen zijn in plaats van een gelukkige en gezonde, de moeder die al een mens is die recht heeft op goeie gezondheid, mentaal en fysiek. Een kind moet volledig gewenst en gepland zijn. Ik ben het resultaat van een ongelukje en vaak heb ik gewoon gewenst dat ik er nooit was gekomen

levensvatbaarheid is een mooie grens, in de praktijk is dat 22 weken

jammer voor jou dat het zo gegaan is, oprecht. Maar cellen voor 20 weken? 😞 ik voelde toch dat minimensje al goe schoppen op 16 weken zwangerschap. Dat is géén klompje cellen meer dat je dan even wegneemt 😞

je beslist met 2

1 beslist de andere mag diens mening geven

Eindelijk het 1ste goed standpunt die Ecolo-Groen inneemt !

Defi een progressieve partij? En ik ken leden van de N-VA die abortus uit de strafwet willen.

Een samenleving die zijn kinderen vermoord, gaat moreel ten onder. Niemand is ongewenst en een kind is altijd onschuldig tov de eventuele misdaden van zijn moeder of vader (bv in geval van verkrachting). Het is ook geen vrouwenrecht om moord te plegen, er zijn altijd manieren om problemen op te lossen. Nooit zal ik dit goedkeuren, en ik hoop dat de meesten deze mening delen. Laat ons over geloofsgrenzen of links-rechts heen het leven beschermen.

makkelijk praten als man!!! Weet je wat er in sommige landen gebeurd als vrouwen zwanger zijn na een verkrachting?? Dan proberen ze het er zelf uit te halen dmv een kledinghaak of iets dergelijks. Negen maanden rondlopen met een gruwelijk "trauma" in je buik is iets wat weinig mensen kunnen.

als vrouwen in "sommige landen" zo wanhopig zijn dat ze zo van die zaken uithalen, is dat de schuld van een animalistisch/tribalistisch en/of achtergestelde beschaving. Ik herhaal, **het kind is onschuldig. Geef het op ter adoptie aan mensen die geen kinderen kunnen krijgen.** Voor de rest heeft mijn eigen geslacht er niets mee te maken, er zijn talloze vrouwen die dezelfde mening hebben.

Kent u mensen die het produkt zijn van een brutale verkrachting

Als u dochter ooit verkracht moest worden, gaat gij haar dan dwingen om dat kind op de wereld te zetten?

Dan heeft ze twee monsters in haar leven gehad

zeer adhominem, zeer triestig.

... (naam) u bent ad hominem tegenover iedereen. En nog iets lafbek, waarom uw beledigingen direct wegmoffelen. Waren de replieken u niet gezind schijterige amorf.

of van het feit dat er geen klinieken zijn waar zoiets veilig kan gebeuren. Vaak worden vrouw En kind ook nog is verstoten.

Een ieder die zegt dat ie gelovig is en toch 't lef heeft over een ander te Oordelen, terwijl alleen God dat mag, moet eens goed naar z'n eigen geloof kijken

ik beoordeel niemand, sterker nog ik wordt hier veroordeeld (en wat geleuter van een VB trol) voor mijn mening. Wat mag hoor, ik trek me er weinig van aan.

Je refereert waarschijnlijk naar dit citaat:

Do not judge lest you be judged. For in the way you judge, you will be judged; and by your standard of measure, it will be measured to you. — Matthew 7:1-2

Dat heeft het vooral over hypocrisie. Het wil zeggen dat als je anderen beoordeeld dat je jezelf met ook dezelfde criteria moet beoordelen. Het is geen vrijeleide om te zwijgen over het goed of kwaad van anderen. Het wordt al eens gebruikt om christenen de mond te snoeren als ze hun waarden verdedigen maar het wordt steeds uit context geciteerd en dan ook slechts de eerste zin. Je zou bijvoorbeeld gelijk hebben als ik abortus voor iedereen zou verbieden en het ooit zelf gedaan zou hebben. **Opkomen voor het leven van ongeboren kinderen valt hier niet onder.**

' opkomen voor het leven van ongeboren kinderen ' hahahaha oen. Ik kan er perfect mee leven moest mijn moeder mij geabordeerd hebben ...erpel eerste klasse. Leer eerst de betekenis en inhoud kennen van ' trol'

tot 22 weken is een foetus NIET levensvatbaar, daarna alleen met heel veel medische toeters en blazen.

iets wat niet zelfstandig kan leven kan nooit moord zijn

dus een baby van 22 weken leeft niet? Als het niet zelfstandig kan leven moet het dus dood. De ouders van couveuse/intensive care prematuurtjes zullen het graag horen.

tot 22 weken komen die dus niet in de couveuse terecht, vanaf 22 weken eerder kunnen ze het niet buiten de baarmoeder overleven.

Je vergelijking is dus onzin

ik heb het niet over de 22 weken baby, maar over geboren prematuren die life support nodig hebben en dus "niet zelfstandig kunnen leven".

abortus blijft moord, inderdaad (naam)!

nogmaals dat zijn die van 22 weken en ouder, die kunnen met heel veel medisch kunst en vliegwerk het MISSCHIEN overleven.

Voor de 22 weken is het een miskraam daar valt niks te redden aan, de longen etc zijn dan nog totaal niet ver genoeg ontwikkelt etc.

Na de 22 weken is dat nog steeds een groot heikel punt, als het al eerder duidelijk is dat een kind te vroeg geboren gaat worden geven ze ook een spuit om te helpen met de longontwikkeling en dan nog is de overlevingskans klein.

Elke week langer dan de 22 weken vergroot die kans iets, maar VOOR de 22 weken zijn er GEEN opties.

Afschuwelijk! Gans het land spreekt schande als er iemand word doodgeschoten en details en gerechtzaak komen elke dag op tv, , maar duizenden moorden per jaar via abortus worden normaal gevonden??? Abortus blijft moord!

Duizenden ? miljoenen, miljarden.... sterven er foetussen aan spontane abortussen. En geen begrafenis met koffietafel familieleden broers en zussen hun vrienden of lieven. en mensen aan hun graven zoals U die zich krijsend tegen de grond smijten bij al dat miljarden verlies van levensde wereld is om zeep !!!!!

Uiteraard weer uit de gore bek van die groene fascist. Ik ben akkoord dat abortus moet kunnen omwille van ernstige medische redenen. Maar diegenen die wat liggen rond te neuken en prijs hebben... Wie zijn/haar gat verbrandt moet (9 maanden) op de blaren zitten. Er zijn genoeg koppels die geen kinderen kunnen krijgen en die maar wat graag een kindje willen adopteren. Telkens als men denkt dat de groenen niet lager kunnen vallen lukken ze er toch weer in.

Abortus bestraffen zou maar erg zijn.

Abortus pleeg je niet voor het plezier.

Er zijn zoveel redenen waarom een vrouw die vreselijke keuze moet maken.

Verkrachting, medische redenen,...

En ja, er zijn voorbehoedsmiddelen.

Maar die zijn niet 100% veilig.

Mijn jongste is ook het resultaat van een falen van een voorbehoedsmiddel.

En als ge dan op zo een moment in een heel moeilijke situatie zit, waardoor ge bvb geen dak boven u hoofd hebt, of geen geld om het groot te brengen, waarom dan geen abortus?

En in zo een geval is adoptie ook geen keuze.

Want een abortus is goedkoper dan een zwangerschap uitdoen met alle bijhorende kosten.

Het moet zelfs niet per se voor die reden zijn.

Het kan ook gewoon zijn dat de vrouw er alles aan doet om niet zwanger te worden omdat ze geen kinderen (meer) wilt, en toch zwanger raakt.

Moet ge die dan verplichten om een kind te hebben?

Neen zeker een correct standpunt!!!

ik kom er openlijk voor uit dat ik er ooit voor gekozen heb en na zoveel jaar nog steeds geen spijt van. Ben op mijn 20ste bevallen van mijn zoontje en toen hij net geen jaar was een stom ongevalletje gehad. Kinderbescherming deed er alles aan om hem bij mij weg te halen, zwanger zijn in die tijd maakte mij depressief, ik stond er ook alleen voor, ik kon het gewoon niet. Daarna nog 3x zwanger geworden door de pil, allemaal misgelopen. We zijn 6 jaar later, al 6 jaar smeek ik om sterilisatie, maar geen enkele dokter wil. Ga binnenkort naar turkije om mij te laten steriliseren zodat ik nooit meer voor zo'n onmogelijke keuze moet staan

Abortus heeft maar 1 doel. Een baby vermoorden dat niets verkeerd heeft gedaan. Hoe kan en wil je dat goedpraten? Liberalen en hun zieke ideologie...

Abortus OK binnen de 12 weken. Na die 12 weken spreken we van een volgroeide foetus dan is het kindermoord. 18 weken is te ver in de zwangerschap om het nog te kunnen verantwoorden.

over kindermoord, wat een zever... in nl is het tot 20 weken. Tis weer een man die met dit afkomt

dat is nu het probleem met feministen... gelijke rechten ja! Gelijke verantwoordelijkheden tjens.. het is niet alleen de verantwoordelijkheid vd man om al dan niet anticonceptie te gebruiken toch? In uitzonderlijke gevallen kan daar een mouw aan gepast worden. Nu het om het leven brengen van ieder levend organisme is moord. Het is al een privilege dat het mag tot 12w. Maarja ik ben maar een man he 😊

Verkrachting en medische redenen zijn de enige 2 zaken die abortus rechtvaardigen. Je kindje laten vermoorden omdat het je even niet uitkomt zwanger te zijn... bah. Er zijn genoeg oplossingen, je kind afstaan voor adoptie vb, het een kans geven op een mooi leven.

dus het ombrengen van een vlieg is ook moord? En jij bent een vegetariër?

Een hoopje cellen laten afdrijven is geen moord en abortus is al helemaal geen privilege maar een recht.

Tuurlijk je bent er beide bij als je geen anticonceptiemiddel gebruikt maar het is nog altijd de vrouw haar lichaam en zij kiest ervoor of ze al dan niet een embryo/foetus erin wil laten groeien. Daar heb jij als man niets over te zeggen of je laat maar zelf een baarmoeder plaatsen en draagt het uit tot het einde.

18weken is geen hoopje cellen meer!! En gij vind dat hetzelfde als een vlieg doden? Walgelijk mens gij!!

20% van de bevolking (vrouwen EN mannen) wil NOOIT kinderen.

Pas vanaf 22 weken is het levensvatbaar tot die tijd kan het buiten de baarmoeder niet overleven en heeft ook nog geen bewustzijn.

Wat is het probleem??

Typisch dat marginaal volkje dat hun honden liever ziet dan kinderen.

ik zou 20% die NOOIT kinderen willen zeker niet marginaal noemen.

Waar beweer ik dat? Begrijpend lezen was precies een moeilijk vak..

SVV Sluit je aan bij onze groep! Samen willen we graag een partij oprichten die werkt aan de problemen waar man / vrouw in de straat wakker van ligt , pensioen , migratie en integratie , zieken en ouderen zorg enz . Wij zijn geen nieuw VB of N-VA , VLD , maar willen een eigen partij met eigen programma punten samengesteld aan de hand van wat het volk wilt!<https://m.facebook.com/story.php...>

GIF patriarchy (female)

GIF triggered (female)

Artikel 4: Meerderheid voor verlenging abortustermijn: wat betekent dat in de praktijk en hoeveel vrouwen zijn daarmee geholpen?

Ik denk dat een groot deel na 12 weken zou zijn omdat het kind misschien een verstandelijke of/en fysieke beperking heeft. Ik heb hiertussen zelf gelukkig nog nooit moeten kiezen. Maar het is toch een zware keuze als je weet dat je toekomstig kind geen 'normaal' leven kan leiden en levenslang van jou afhankelijk zal zijn.

Moord.. (naam) u mocht gerust in mijn schoenen staan hoor.

Ik heb zelf een fysieke beperking... de dokters zeiden dat ik geen 18j zou worden, ondertussen ben ik er 37 en is de spierziekte niet levensbedreigend. Wat is een "normaal leven"? Zeker in België is de zorgsector en zijn de hulpmiddelen voor iedereen ter beschikking. Het is angst voor het onbekende en de artsen uit "plicht" schotelen al de mogelijke en uiterste scenario's voor. Ik ben afhankelijk van hulp van anderen, heb ik daarom geen recht op leven? Ik ben echt gelukkig en dankbaar dat ik er ben. Is het altijd even gemakkelijk? Zeker niet... maar is het leven in het algemeen voor iemand volledig vlekkeloos en zonder obstakels? Zoveel ouders die een kind hebben met een zwaar verstandelijke beperking die 24/24 zorg nodig hebben maar ze zouden hun kind voor geen goud willen missen... want het is hun kind. De beperking definieert het kind niet noch hun "recht" om te bestaan, noch de maatstaf of hun leven waardevol is.

voor die redenen vind ik het ook oké. Maar denk dat deze wet niets te maken heeft met zo'n medische dingen. Want als ze aan 30 w zwangerschap zien dat bv je kindje niet gezond is, of geen gezonde hersenen of volledige hersenen, (ik zeg maar enkele voorbeelden maar er zijn er nog genoeg) mag je zowiezo als ouder(s) de keuze maken om het kindje niet te houden of te laten sterven in je buikje en dan te bevallen..

Denk dat het echt gaat over het "gewone" abortus

gij weet niet eens hoe het is een kind te dragen, baren en/of verliezen. Zwijgt.

het enige wat ik zeg is dat het een moeilijke keuze is. Zwanger persoon heeft ook recht op eigen keuze hoe zijn/haar leven loopt. Niet iedereen is hier even toegewijd voor. U beslist ook niet welke keuzes anderen moeten maken, ik ken zelf ook mensen met een kind met een beperking ik zou hier niet voor kunnen kiezen, het is ook een lijdensweg sorry met alle respect voor u.

het blijft beslissen tussen leven en dood toch?

ik heb nooit gezegd dat ik het goedkeur of niet goedkeur, **maar mensen moordenaar noemen?** Hij moet ze niet opvoeden, baren, kleren kopen, eten geven,... ik vind dat dit een keuze moet blijven van de vrouw die het kind draagt en niet van een totaal vreemde die hierover wat gaat oordelen.

groot gelijk ik vind het gezien onze historie als mens heel frappant dat mensen iemand die niet klaar is voor een kind moordenaar noemen, terwijl we al de rest rondom ons kapot maken.

Er is een groot verschil tussen een gewone abortus en een medische abortus.. Als er voldoende medische redenen zijn kan dit helaas het einde van een zwangerschap betekenen..

daarom zei ik, ik denk ipv ik weet. Dit leek me een realistische reden voor een zo late abortus.

Daar zit net t probleem he... het veralgemenen op basis van uitzonderingen of een klein procent van de gevallen. Ik ben dolgelukkig en dankbaar met mijn leven en dat zijn mijn ouders ook. Van al de mensen met een handicap die er zijn in België hoeveel ouders ervan of zichzelf zijn ongelukkig of beschouwen hun leven als een lijdensweg? Wat voor een boodschap zenden we hiermee uit? Dat als t leven moeilijker wordt je er maar één eind aan moet maken? Een handicap kan zelfs komen later in het leven bij een kind of bij jezelf, dan is het ook over? Welke boodschap zend je uit naar mensen met een handicap als we alle baby's met ziekte maar moeten afmaken. Wie zegt dat hun leven een lijdensweg zal zijn? Niemand kan t met 100% zekerheid zeggen want elk geval is anders. Maar we gaan mensen die voor zo een moeilijke beslissing staan wel stimuleren uit angst en onwetendheid baserend op uitzonderingen om een kostbaar leven te beëindigen.

U zult mij niet van mening doen veranderen. Dit is niet wat iemand mij vertelt om te denken Ik ben zelf kinderloos, geluk wordt nooit afgewogen ten op zichte van leed. Wat ik vind is ook door mijn eigen ervaring net zoals u. Ik zou er niet voor kiezen. Respect voor de mensen die er wel voor kiezen. Maar ik vind niet dat we koppels die hier niet voor willen kiezen moeten stigmatiseren omdat het bij anderen goed gaat. Iedereen zijn situatie is anders en wij zijn allemaal verschillend. Ik heb enorm veel respect voor mensen met een beperking. Maar de kansen op een nogmaals tussen haakjes 'normaal en gelukkig' leven minder groot zijn. Ik ken mensen met een handicap die wel lachen, maar ook hartzeer hebben omdat ze iets niet zullen kunnen door die beperking. Mocht ik een kind hebben met een beperking zou ik daar als ouder ook verdriet van hebben, omdat iedereen het beste voor zijn kind wil.

I'm with you babe!!

“Geef het toch weg, laat adopteren” alsof er niet genoeg weeshuizen zijn vol kinderen zonder toekomst noch liefde. Ik heb respect voor vrouwen die de keuze maken niet weer een ongelukkig zieltje op de wereld te zetten.

er zijn zo veel mensen die een pasgeboren Belgische baby willen. Maar ik vind het verschrikkelijk dat wensouders (ik ken er verschillende) bij wie het proces bezig is (verschillende onderzoeken, testen) het is niet zo eenvoudig.

daar zit toch niemand over te klagen? Hoe ongezond ze ook bezig zijn met hun eigen lichaam te vermoeien en te forceren en kinderen op veel te late leeftijd te krijgen, daar zeggen de mensen die aborteren toch niets over? Juist ja.

trouwens de mensen die anno 2019 een “eigen” kind op de wereld willen zetten verklaar ik zot. (Al dan niet egoïstisch)

Mijn dochter stierf op een zwangerschap van 17 weken. Zomaar. Zonder verklaarbare reden. Gewoon pech van de natuur. Dan moet je bevallen. En dat is al een heel Mensje. Abortus termijn optrekken is schandalig!!!!

wat wil je daarmee zeggen? Dat ik de patholoog die onze dochter onderzocht niet moet geloven? sterkte. Hier ook een mini mensje verloren. En ook gewoon moeten bevallen. 😞

vreselijk he. Moeten bevallen en er niets voor in de plaats krijgen. Ale zo voelde het toch. Gelukkig is boven de wolken er maar toch...

idd. Mentaal is dit een hel... En niemand snap het. Alle had ik zo'n gevoel.

ik had het 'geluk' dat een kennis enkele weken later hetzelfde meemaakte. Hebben veel aan elkaar gehad..

als u niks te melden heeft doe dat dan ook vooral niet. Mevrouw openbaart hier haar verlies van haar kindje, beetje respect zou op zijn plaats zijn!

zo verschrikkelijk sterkte met het verlies van je meisje

Veel sterkte

inderdaad ik was 22weken zwanger toen mijn zoon stierf

vind ik ook

inderdaad ze noemen het hier een miskraam ik lag uren met weenen om nu niks te hebben want in die tijd bijna 28 jaar geleden mocht je ze nog niet begraven

beetje ongelukkige uitdrukking mag ik hopen.....

Sorry ik bedoelde verdrietig. Alle respect en medeleven voor wat U meemaakte.

Wat dan als je een zwangerschap hebt gehad zoals ik toen in de tijd waren natuurlijk de echografie nog niet zoals nu bij mij ontdekte ze na 28w zwangerschap dat mijn baby toen pas 450gr woog en zwaar misvormd was , wel nu in 2019 zien ze het natuurlijk mss vroeger in de zwangerschap , ook niet tegenstaande dat ik 3w vooraf op controle was geweest en er geen vuiltje aan de lucht was toen , ik heb het geluk met een zwaar ongeluk gehad dat de baby nog gestorven is in mijn buik , en zo geen optie moest nemen op " abortus " in zo geval vindt ik dat het zeker moet kunnen , zeker nu met de technologie van vandaag zouden er geen totaal misvormde of totaal geestelijke gehandicapte kindje nog moeten geboren worden , als de ouders beslissen deze baby niet te houden moet daar begrip voor zijn en zeker toegelaten worden

Oke sommige mensen zijn niet klaar voor kinderen of hebben er niet voor gekozen wegen verkrachting maar 18 weken kan ik niet accepteren, kies dan voor adoptie als je het echt niet wil! zoveel mensen die geen kinderen mogen of kunnen krijgen wegens gezondheidsproblemen waaronder ik zelf zouden je dankbaar zijn

nog iemand slim

hoe zou je het vinden om een kind resultaat van een verkrachting uit te dragen?

Heb jij liever dat de kinderen ongewenst van de ene pleeggezin naar de andere moeten gaan? Indien je een kind echt niet wilt moet je het ook niet uitdragen. Mensen zoals jullie die absoluut een kind willen dezer dagen zijn voor mij de echte egoïsten. Er zijn meer dan genoeg kinderen voor ieder van jullie die niet eens warmte of liefde kennen, ga daar lopen moederen. Mijn mening hè 😊

ik neem aan dat iemand in die situatie een abortus wil maar niet zo laat in de zwangerschap op 18 weken weet je zelf al het geslacht dan is het echt al een echt mensje dat vind ik gewoon niet oke mijn mening

Ik ben 18 weken ver, ik wacht nog op de uitslag van een bepaalde test, als die slecht nieuws geeft, ben ik verplicht om een zwaar gehandicapt kind op de wereld te zetten terwijl ik dat helemaal niet wil... Dusja, pro verlenging hier

om medische redenen vind ik het zeker verantwoord

Vergeten velen ook de zware psychische impact een abortus heeft op de vrouw. Velen kunnen het nooit vergeten en vele relaties lopen erop stuk. Maar ik blijf erbij beter abortus dan een ongewenst kind op de wereld zetten. Altijd oordelen en veroordelen ipv te helpen en steunen.

ongewenst...de meest verschrikkelijke keuze om een abortus uit te voeren.

klopt maar je zal maar het ongewenst kindje zijn.

Zoveel mensen die geen kindjes kunnen krijgen, daar zijn ze wel gewenst.

en er zitten nog niet genoeg kinderen in weeshuizen, in instellingen of andere situaties waar ze niet thuishoren 🙏

veel gedwongen afstand onder druk maakt ook veel ongelukkigen. Denk ook eens aan pleegzorg indien je er emotioneel sterk genoeg voor zijt.

die komen jammer genoeg niet altijd in aanmerking voor adoptie of pleegzorg.

Maar daarom moet de termijn niet worden verlengd. Dat kunt ge beter beslissen in de eerste weken.

kindje laten adopteren kan toch ook!!

Het is altijd nog iets dat de vrouw zelf beslist.

En is zeker geen eenvoudige beslissing.

Ik vind dat al die betweters met hun beschuldigend vingertje, eens moeten leren te zwijgen.

Als een vrouw in België na 12 weken zwangerschapsduur nog abortus wilt plegen, gaat ze naar Nederland om het daar te laten doen. Abortus is daar toegestaan tot 24 (!) weken.

Ik ben persoonlijk ook niet te vinden voor deze nieuwe maatregel. Maar als een vrouw abortus wilt plegen na 12 weken, doet ze het toch (weliswaar in NL dan). Elk jaar zijn er gemiddeld 500 vrouwen die dit doen.

Oordelen of veroordelen is hier niet op zijn plaats. Misschien dankbaar zijn dat we nooit voor die beslissing gestaan hebben of anders respect tonen voor wie het wel moest doen.

12 weken is lang genoeg. Zelf in abortus gedaan omdat nie klaar was om op nieuw mama te worden achter dat ik sterrekindje op de wereld heb ge zit. En er zijn medische verantwoorde abortussen.

Ik vrees er voor dat er meer zullen beslissen om abortus te doen achter 12. weken

Ik vind abortus dubbel 😞. Langs de ene kant vind ik het moord maar langs de andere kant is het soms de betere oplossing. Heb dit altijd al een moeilijke keuze gevonden

Het is beter, te voorkomen, dan te genezen, dat geldt ook voor abortussen.

Hoe kan je dat voorkomen?

Door de kinderen thuis en op school, de morele wetten uit de Bijbel te leren, want God is de Schepper van de mens.

God heeft morele wetten gegeven, om o.a. deze ellende te voorkomen.

God verbied losbandig gedrag, dat betekent dat je geen seks mag hebben met iemand waarmee je niet van plan bent te trouwen of je huwelijkspartner niet is, dat is hoererij of overspel.

De apostel Jacobus zegt hierover, in Handelingen 20:19 Daarom is mijn beslissing om degenen uit de natiën (de heidenen) die zich tot God keren, niet lastig te vallen, 20 maar hun te schrijven zich te onthouden van dingen die door afgoden zijn bezoedeld en van HOERERIJ (oftewel seksuele immoraliteit, .." o.a. door verkrachting, seks voor het huwelijk en overspel enz.)

God is liefde en wil het ongeboren kind beschermen.

Abortus is het doden van een kostbaar leven, de Schepper van de mens, maakt duidelijk, dat abortus moord is!

Gods gebod in Exodus 21:22 „En ingeval mannen met elkaar vechten en zij werkelijk een zwangere vrouw letsel toebrengen en haar kinderen inderdaad te voorschijn komen maar er geen noodlottig ongeval geschiedt, dient er zonder mankeren schadevergoeding van hem te worden geëist, naar hetgeen de eigenaar van de vrouw hem mocht opleggen; en hij moet die door tussenkomst van de rechters geven. 23 Maar geschiedt er een noodlottig ongeval, dan moet gij geven ziel voor ziel, 24 oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet, 25 brandplek voor brandplek, wond voor wond, slag voor slag."

Dit gebod laat duidelijk zien, dat je een foetus niet mag doden, Jezus zal, binnenkort, tijdens Armageddon, deze mensen beoordelen.

Maar, misschien zegt een Arts, dat het een gehandicapt kindje zal zijn, dan is het goed te weten, dat Jezus toen hij op aarde was, alle ziektes genas.

Jezus heeft tijdens zijn leven op aarde, veel mensen van hun vele kwalen genezen, dat lezen we in Mattheüs 15:29 Jezus trok weer verder en kwam bij het Meer van Galilea. Hij klom de berg op en ging zitten. 30 Toen stroomde er een grote menigte toe. Ze hadden mensen bij zich die kreupel, verminkt of blind waren. Ook brachten ze andere zieken en mensen die niet konden praten. Ze legden hen aan zijn voeten en hij genas hen. 31 De menigte stond versteld toen ze zagen dat de stommen konden praten, de verminkten gezond werden, de kreupelen konden lopen en de blinden konden zien, en ze gaven eer aan Jehovah God .."

Dit was een voorbeeld, voor wat Jezus, tijdens zijn binnenkort komende "duizendjarige"

Messiaanse Koninkrijk" wereldomvattend, weer zal doen, dat lezen we in Openbaring 20:4 En ik zag tronen, en er waren er die daarop gingen zitten, en hun werd macht gegeven om te oordelen. ... En zij regeerden als koningen met de Christus, DUIZEND JAAR lang. 6 ... zij zullen priesters van God en van de Christus zijn en zullen de DUIZEND JAAR met hem als koningen regeren."

We bidden om dit "duizendjarige" Messiaanse Koninkrijk, in het "Onze vader" in Mattheüs 6:10 „Uw koninkrijk kome."

Tijdens, Christus "duizendjarige" Koninkrijk, zal de aarde weer in een paradijs worden hersteld en miljoenen mensen, zullen dan tot volmaaktheid groeien, dit beloofd God in Openbaring 21:3 „Toen hoorde ik een luide stem, afkomstig van de troon, zeggen: „Zie! De tent van God is bij de mensen, en Hij zal bij hen verblijven, en zij zullen Zijn volken zijn. En God zelf zal bij hen zijn. 4 En Hij zal elke traan uit hun ogen wegwissen, en (er zal geen ouderdom meer zijn) en DE DOOD ZAL

ER NIET MEER ZIJN zijn, noch rouw, noch geschreeuw, noch pijn zal er meer zijn. De vroegere dingen zijn voorbijgegaan." 5 En Degene die op de troon was gezeten, zei: „Zie! Ik maak alle dingen nieuw.”

En tevens zullen, de miljoenen reeds gestorvenen, tijdens, Christus "duizendjarige" Messiaanse Koninkrijk, een aardse opstanding krijgen, dat beloofde Jezus in Johannes 5:28 „Verwondert u hierover niet, want het uur komt waarin allen die in de herinneringsgraven zijn, ZIJN STEM zullen horen 29 en (uit het graf op aarde) TE VOORSCHIJN ZULLEN KOMEN,”

Wat is Gods wil?

De apostel Paulus zei, in 1 Timotheüs 2:3 „Dit is voortreffelijk en aangenaam in de ogen van onze Redder, God, 4 Wiens wil het is dat alle soorten van mensen worden gered en KENNIS van de waarheid (de Bijbel) verkrijgen.”

Jezus zei, in Johannes 17: 3 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.” __ Online Bijbel.

Als u nog Bijbelse vragen heeft, stel ze dan gerust, groetjes.

dit was niet een bijbelse vraag 😊. Ik bedoel **enkel op moreel vlak en op ethisch vlak**. Wat god zegt (als hij zelfs bestaat?? Nog nooit bewijs gezien) Jah hij heeft nooit als mens geleefd dus hoe kan hij weten hoe he moet leven 😊😊.

God bestaat zeker!

God en Jezus bestaan, welzeker!

Bewijzen te over!

Want, onze Gregoriaanse jaartelling, is namelijk begonnen, rond de geboorte van Jezus en daarom leven we nu in 2019 jaar, maar daarvoor waren er, vanaf Adams schepping, al 4026 jaar verstreken!

Jezus was, vóórdat hij naar de aarde kwam, een engel, in de hemel!

Jezus zei hierover, in Johannes 16:28 „Ik ben van de Vader uitgegaan en in de wereld gekomen. Voorts verlaat ik de wereld en GA HEEN TOT DE Vader.”

Jezus bad tot zijn hemelse Vader in Johannes 17:5 „En nu, Vader, verheerlijk mij naast Uzelf met de heerlijkheid die ik NAAST U HAD voordat de wereld was.”

Jezus was voordat hij, door God, naar de aarde was gezonden, een engel in de hemel, dat lezen we in Kolossenzen 1:15 „Hij is het beeld van de onzichtbare God, de EERSTGEBORENE VAN HEEL DE SCHEPPING; ..” 16 Want via hem zijn alle andere dingen in de hemel en op aarde geschapen, de zichtbare en de onzichtbare, .. Alle andere dingen zijn via hem en voor hem geschapen. 17 Hij bestond vóór alle andere dingen en via hem zijn alle andere dingen tot bestaan gebracht, ..”

God en Jezus als engel, hebben SAMEN dus alles geschapen.

Mozes zei, in Psalm 94:9 „Kan Hij die het oor plant, niet horen? Of kan Hij die het oog vormt, niet kijken?”

Koning Salomo zei, in Spreuken 20:12 „Het horende oor en het ziende oog — het is Jehovah God die ze béide heeft gemaakt.”

De apostel Paulus schreef, in Romeinen 1:20 „Want Zijn onzichtbare hoedanigheden worden van de schepping der wereld af duidelijk gezien, omdat ze worden waargenomen door middel van de dingen die gemaakt zijn, ja, Zijn eeuwige kracht en Godheid, zodat zij niet te VERONTSCHULDIGEN zijn; ..”

De Bijbel is een geschiedenisboek, ga die zelf eerst maar eens goed bestuderen.

En bestudeer daarin ook, alle honderden profetieën, waarvan er al honderden in vervulling zijn gegaan en er gaan er nu ook in vervulling en die in toekomst nog in vervulling zullen gaan. ____
Want geen mens, kan honderden jaren van te voren, profeteren!
<https://www.youtube.com/watch?v=IYQdeRVxKXw...> EXODUS-SING TO JEHOVAH 132/133
YOUTUBE.COM

ik heb ooit de bijbel gedwongen moeten bestuderen en ik denk veel onder ons. Maar jij zegt dus dat de evolutie niet heeft bestaan. Dat wij niet afstammen van apen en dat dinosaurussen nooit hebben rondgelopen? 😞

Ik heb een godsdienst leraar gehad die het volgens mij heel mooi omschreef: de bijbel is wss gebaseerd op verhalen van verschillende mensen geprojecteerd op 1 persoon. Zoals bv jesus die de blinde weer liet zien. Dit is wss een soort dokter is geweest en de blinde door een behandeling weer heeft laten zien. Dat is vooral het verhaal dat me bij is gebleven

Ik heb niet gezegd dat dinosaurussen nooit hebben rondgelopen. Zij werden aan het begin van de 6de scheppingsdag geschapen, (een scheppingsdag duurde namelijk geen 24 uur, maar 7000 jaar), dat is duizenden jaren voordat de mens werd geschapen.

Jezus was geen dokter, want een dokter kan geen doden opwekken!

Wie was Jezus werkelijk?

Jezus was, vóórdat hij naar de aarde kwam, een engel in de hemel!

Jezus zei hierover, in Johannes 16:28 „Ik ben van de Vader uitgegaan en in de wereld gekomen. Voorts verlaat ik de wereld en GA HEEN TOT DE Vader.”

Jezus bad tot zijn hemelse Vader in Johannes 17:5 „En nu, Vader, verheerlijk mij naast Uzelf met de heerlijkheid die ik NAAST U HAD voordat de wereld was.”

Jezus was voordat hij, door God, naar de aarde was gezonden, een engel in de hemel, dat lezen we in Kolossenzen 1:15 „Hij is het beeld van de onzichtbare God, de EERSTGEBORENE VAN HEEL DE SCHEPPING; ..” 16 Want via hem zijn alle andere dingen in de hemel en op aarde geschapen, de zichtbare en de onzichtbare, .. Alle andere dingen zijn via hem en voor hem geschapen. 17 Hij bestond vóór alle andere dingen en via hem zijn alle andere dingen tot bestaan gebracht, ..”

Jehovah God en Jezus (als engel had hij ook een andere naam), hebben SAMEN dus alles geschapen.

wauw jij ziet de wereld zwart wit zeg! En sorry maar de bijbel gaat echt geen seks tegen houden. En het is ni alleen jonge mensen die ongewenst zwanger raken. Ik ben er zeker van dat dit ook voor valt in huwelijken dus onthouding, dikke zever!

Just.. Stop.. Plez.. 🙄🙄 Hou religieuze teksten voor waar ze thuishoren, in een of andere verlaten kerk.

Ik vind het een moeilijke materie om over te oordelen. Geval per geval bekijken. **Maar in geval van een tiener... misschien beter om te begeleiden naar een adoptie?**

Waarom? Dit zou altijd een laatste optie moeten zijn!

er rust zo een taboe op.

net daarom geen abortus

Het is beter, te voorkomen, dan te genezen, dat geldt ook voor abortussen.

Hoe kan je dat voorkomen?

Door de kinderen thuis en op school, de morele wetten uit de Bijbel te leren, want God is de Schepper van de mens.

God heeft morele wetten gegeven, om o.a. deze ellende te voorkomen.

God verbied losbandig gedrag, dat betekent dat je geen seks mag hebben met iemand waarmee je niet van plan bent te trouwen of je huwelijkspartner niet is, dat is hoererij of overspel.

De apostel Jacobus zegt hierover, in Handelingen 20:19 Daarom is mijn beslissing om degenen uit de natiën (de heidenen) die zich tot God keren, niet lastig te vallen, 20 maar hun te schrijven zich te onthouden van dingen die door afgoden zijn bezoedeld en van HOERERIJ (oftewel seksuele immoraliteit, .." o.a. door verkrachting, seks voor het huwelijk en overspel enz.)

God is liefde en wil het ongeboren kind beschermen.

Abortus is het doden van een kostbaar leven, de Schepper van de mens, maakt duidelijk, dat abortus moord is!

Gods gebod in Exodus 21:22 „En ingeval mannen met elkaar vechten en zij werkelijk een zwangere vrouw letsel toebrengen en haar kinderen inderdaad te voorschijn komen maar er geen noodlottig ongeval geschiedt, dient er zonder mankeren schadevergoeding van hem te worden geëist, naar hetgeen de eigenaar van de vrouw hem mocht opleggen; en hij moet die door tussenkomst van de rechters geven. 23 Maar geschiedt er een noodlottig ongeval, dan moet gij geven ziel voor ziel, 24 oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet, 25 brandplek voor brandplek, wond voor wond, slag voor slag."

Dit gebod laat duidelijk zien, dat je een foetus niet mag doden, Jezus zal, binnenkort, tijdens Armageddon, deze mensen beoordelen.

Maar, misschien zegt een Arts, dat het een gehandicapt kindje zal zijn, dan is het goed te weten, dat Jezus toen hij op aarde was, alle ziektes genas.

Jezus heeft tijdens zijn leven op aarde, veel mensen van hun vele kwalen genezen, dat lezen we in Mattheüs 15:29 Jezus trok weer verder en kwam bij het Meer van Galilea. Hij klom de berg op en ging zitten. 30 Toen stroomde er een grote menigte toe. Ze hadden mensen bij zich die kreupel, verminkt of blind waren. Ook brachten ze andere zieken en mensen die niet konden praten. Ze legden hen aan zijn voeten en hij genas hen. 31 De menigte stond versteld toen ze zagen dat de stommen konden praten, de verminkten gezond werden, de kreupelen konden lopen en de blinden konden zien, en ze gaven eer aan Jehovah God .."

Dit was een voorbeeld, voor wat Jezus, tijdens zijn binnenkort komende "duizendjarige"

Messiaanse Koninkrijk" wereldomvattend, weer zal doen, dat lezen we in Openbaring 20:4 En ik zag tronen, en er waren er die daarop gingen zitten, en hun werd macht gegeven om te oordelen. ... En zij regeerden als koningen met de Christus, DUIZEND JAAR lang. 6 ... zij zullen priesters van God en van de Christus zijn en zullen de DUIZEND JAAR met hem als koningen regeren."

We bidden om dit "duizendjarige" Messiaanse Koninkrijk, in het "Onze vader" in Mattheüs 6:10 „Uw koninkrijk kome."

Tijdens, Christus "duizendjarige" Koninkrijk, zal de aarde weer in een paradijs worden hersteld en miljoenen mensen, zullen dan tot volmaaktheid groeien, dit beloofd God in Openbaring 21:3

„Toen hoorde ik een luide stem, afkomstig van de troon, zeggen: „Zie! De tent van God is bij de mensen, en Hij zal bij hen verblijven, en zij zullen Zijn volken zijn. En God zelf zal bij hen zijn. 4 En Hij zal elke traan uit hun ogen wegwissen, en (er zal geen ouderdom meer zijn) en DE DOOD ZAL

ER NIET MEER ZIJN zijn, noch rouw, noch geschreeuw, noch pijn zal er meer zijn. De vroegere dingen zijn voorbijgegaan." 5 En Degene die op de troon was gezeten, zei: „Zie! Ik maak alle dingen nieuw.”

En tevens zullen, de miljoenen reeds gestorvenen, tijdens, Christus "duizendjarige" Messiaanse Koninkrijk, een aardse opstanding krijgen, dat beloofde Jezus in Johannes 5:28 „Verwondert u hierover niet, want het uur komt waarin allen die in de herinneringsgraven zijn, ZIJN STEM zullen horen 29 en (uit het graf op aarde) TE VOORSCHIJN ZULLEN KOMEN,”

Wat is Gods wil?

De apostel Paulus zei, in 1 Timotheüs 2:3 „Dit is voortreffelijk en aangenaam in de ogen van onze Redder, God, 4 Wiens wil het is dat alle soorten van mensen worden gered en KENNIS van de waarheid (de Bijbel) verkrijgen.”

Jezus zei, in Johannes 17: 3 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.” __ Online Bijbel.

Als u nog Bijbelse vragen heeft, stel ze dan gerust, groetjes.

deze epistel lees ik niet. God heeft hier niets mee te maken. Geval per geval bekijken.

zou je niet beter in het klooster gaan ?

Ik lees alvast uw epistel niet! ;-)

Mssn als ouder uw verantwoordelijkheid al nemen en zorgen dat uw tiener voorbereid is!!! Maar nee snel de baby weg hup problem solved

hoerij en seksuele immoraliteit oa door verkrachting? Denk dat er weinig vrouwen nog 9 maanden een kind kan baren als je slachtoffer bent van een zedendelict 🤔🤔🤔

Jezus zei niet dat zijn volgelingen in een klooster moesten gaan zitten, want hij zat ook niet in een klooster, hij begaf zich onder de mensen.

Jezus gaf de volgende opdracht aan zijn discipelen, in Mattheüs 28:18 Jezus kwam naar ze toe en zei: 'Ik heb alle autoriteit in de hemel en op aarde gekregen. 19 Ga dus en maak discipelen van mensen uit alle volken.”

Lukas 10:1 „Na deze dingen wees de Heer (Jezus) zeventig anderen aan en zond hen twee aan twee voor zich uit naar elke stad en plaats waarheen hijzelf van plan was te gaan. 3 Gaat heen. Ziet! Ik zend u uit.”

Handelingen 5:42„En zij bleven zonder ophouden elke dag in de tempel en van huis tot huis onderwijzen en het goede nieuws over de Christus, Jezus, bekendmaken.”

er zijn thans getuigenissen genoeg van vrouwen die verkracht worden en het kindje houden. Waarom 2 slachtoffers maken? Denk je dat haar trauma minder zal zijn als ze het kindje verwerpt? Het is ook een deel van haar... is het dan nodig om de abortuswetgeving te versoepelen tot 18 weken? Het gaat om een leven...

Hoeveel vrouwen hebben geen spijt achteraf door hun keuze van abortus? Omdat ze die keuze namen uit emotie of de omstandigheden van toen op dat moment.

en wat met meisjes die verkracht zijn .staat dat ook in u boekje

die is waarschijnlijk nog heiliger dan de paus!

steekt uwe god waar de zon ni schijnt!!! Als we alles moeten geloven van wat er in den bijbel en consorten staat, dan zou er niks mis mogen zijn in de hele wereld!!! Chapeau da gij die fabels nog geloofd, maar dring uw geloof ni op aan mensen die met hun 2 voeten op de grond staan.

gelukkig (ken) lees ik de Koran 😊

schone god waar gij in gelooft.een god die zelfs kinderen laat kanker krijgen,een god die mensen laat afzien,een god die niet meer is dan een fabel ja!!hoe legt uwe bijbel dat uit...

voor mottig van te worden ja!mijn zus verongelukte,ik verloor een baby,mijn zoontje werd geboren met een longgezwel en mijn papa stierf aan kanker...en waar was GOD dan?op zijn wolkje in den hemel zeker..echt waar kotsmisselijk w ik daarvan

ge zou voor minder

met alle respect naar u geloof maar ooit al bij nagedacht dat God de moeder is van oorlog? En nog iets dring u geloof zo niet op.

Jesus? Alleluja zeg! ;-)

tieners zijn zoals het woord zegt onvolwassen die fouten maken en zeker als de hormonen meespelen. Dit heeft niets te maken met de ouders of de opvoeding . Ik voed mijn kinderen op zoals ik denk dat het hoort en ja zelfs ik maak daarin fouten. Ik hoop dus dat jouw kinderen zo perfect zijn zoals jij

Ik ben absoluut niet tegen, maar hopelijk wordt er weer geen misbruik gemaakt,een Mensje op de wereld zetten is een grote verantwoordelijkheid,een mens moet in staat zijn voor zichzelf te zorgen

Ik zou de normale termijn behouden op 12 weken maar flexibiliteit voorzien om die eventueel te trekken naar 18 weken voor 'speciale omstandigheden."

en wat zijn voor U, als man zijnde dan nog, "speciale omstandigheden" als ik vragen mag?

Ik persoonlijk ben tegen abortus (Tenzij, tenzij je een hele goede reden hebt...) met een goede reden bedoel ik dus ook een echte goede reden hebben... Maar dit doe je dan ook begin van je zwangerschap en niet midden van je zwangerschap! We moeten realistisch zijn dat vanaf het moment dat je een gezonde kindje in je buik hebt en op late zwangerschap abortus doet dat dit moord is... Het kind heeft er niet voor gekozen (Maar dan spreek ik nu voor de mensen die geen fatsoenlijke reden hebben om de zwangerschap te eindigen)! Maar dan nog we zijn al zover dat ze rap erachter komen als het kindje ziek is ja of nee (Om dan de keuze aan de ouders over te laten om deze kindje de kans te geven of niet oordeel ik ook niet over) Want een ziek kindje is ook weer een ander verhaal dus vind het zelf dubbel. Ik zou zeggen bij een goede reden oké, maar niet wanneer je midden in je zwangerschap zijt. Tegenwoordig zoals ik hierboven al zei weet je vrij snel als er problemen zijn, En als je iets ergs hebt meegemaakt kun je de zwangerschap ook op tijd eindigen. Maarja mijn mening natuurlijk 😊

Deze beslissing is aan de vrouw. PUNT!!

En dat is voor ons zo pijnlijk en kwetsend want wij kunnen geen kinderen krijgen ik durf ook niet op kraamvisite gaan omdat het zo erg aanvoelt het is een leeg gevoel terwijl mijn echtgenoot een lieve papa

zou kunnen zijn anderen vechten als er een kindje te vroeg geboren wordt anderen smijten het weg en nee elke vrouw heeft recht om te beslissen wat er moet gebeuren maar zo laat in een zwangerschap

veel sterkte.

er zijn genoeg uitzonderingen, een mentaal gehandicapte tiener die verkracht wordt en bedreigt wordt, als iets zegt dan mag je nooit meer bij je mama wonen, iemand die een snelgroeende kanker heeft en een zware behandeling nodig heeft, wat moet die dan doen afwachten en sterven. Zodat er een kindje ter adoptie is, ook een mooi verhaal :- (Wat met zwangerschappen waar er pas bij de laatste echo gezien wordt dat het kindje een zware handicap heeft, en het max als een plant kan leven, schoon leven. Het leven is niet altijd even simpel, iedereen moet in eer en geweten beslissen en een abortus krijg je heus niet door ff bij de dr langs te gaan, nee daar worden alternatieven aangeboden, en daar moet je eerst gesprekken doorlopen.

Een vrouw laat geen abortus uitvoeren voor har plezier hoor 😊 Ik begrijp dat het jou kwetst omdat je geen kinderen kan krijgen, dat is erg voor jou. Aan de andere kant vind ik het geen goed idee om in specifieke situaties een kind op de wereld te zetten. Denk aan die vrouw die in coma lag, verkracht werd door een verpleger en uiteindelijk bevallen is. Denk aan een vrouw die kan sterven bij het voortzetten van de zwangerschap of bevalling. Denk aan kinderen die met zware fysieke en/of mentale beperkingen geboren worden, al dan niet met veel pijn en zonder levenskwaliteit of levensvatbaarheid op lange termijn. Er zijn talloze voorbeelden, doe aub je oogkleppen af en oordeel minder snel.

Men mag nooit het geluk in de weg staan van anderen vind ik = kraambezoek, babybezoek...

Uw situatie is natuurlijk ook heel triest maar dat geeft jou geen vrijgeleide om abortus te veroordelen.

Afgunst is overigens een grote ondeugd die inderdaad erg ongelukkig maakt. Wees blij met wat je hebt in plaats van ongelukkig over wat je niet hebt.

Je moet geen appels met peren vergelijken. Het is niet omdat jij geen kinderen kunt krijgen dat anderen geen abortus mogen uitvoeren. Na een verkrachting bv.

heb ik ook niet gezegd hè ik ben geboren met een beperking zuurstof gebrek gehad later ontdekt wat moesten mijn ouders dan doen me weggooien je weet pas na de geboorte vaak

heb ik ook niet gezegd man man ik dacht het al dat ik de 🤰 ging over mij krijgen en nee ik heb niets tegen abortus

Niks van aantrekken (naam), de citroenen stonden weer in reclame vanmorgen in de Lidl precies.

je weet toch ook al voor 18 weken na een verkrachting of je zwanger bent. Of ben je om de 3 maand ongesteld.

Dus omdat jij geen kinderen kan krijgen moet ik maar een ongewenst kind op de wereld zetten...?

Ik denk niet dat iemand zich te moeien heeft met een ander haar baarmoeder.

Wil je geen kinderen? Dat is jouw recht. Wil je er wel maar kan je er geen krijgen? Spijtig,

misschien een andere piste bewandelen dan.

Dat iedereen zich bezig houdt met zijn/haar eigen leven. Dan hebben sommigen al werk genoeg.

heb ik dat gezegd man man man

ook misschien om de 18 weken ongesteld.. Na dat je een keer niet ongesteld ben moet er toch al een lampje gaan branden.

wilt u geen kinderen dan is dat te voorkomen, wij zijn allemaal op de hoogte hoe kindjes verwekt worden. Verkrachting of zeer zware handicap in het vooruitzicht is heel wat anders als dat u hier nu weergeeft. Losbandig gedrag, geen probleem abortuskliniek regelt het wel. Ongewenst kinderen maken bent u toch zelf bij zeker neem dan ook verantwoording voor wat u doet of sta het af ter adoptie maak je andere mensen gelukkig mee is mooier als omdat het niet "in de agenda" past een leven te beëindigen.

Losbandigheid ligt aan de opvoeding en scholing. Er zou een meer uitgebreide opleiding seksuele voorlichting moeten zijn, want veel jongeren hebben nog te weinig besef.

En kleine nota; een ongelukje ondanks een voorbehoedsmiddel is nog altijd mogelijk.

Maar vergis u niet; ongewenste kinderen hebben niet enkel en alleen met losbandigheid te maken. Er zijn vele situaties waarin een kind ongewenst kan zijn.

Kinderen passen niet in mijn agenda omdat ik er geen wil. In deze huidige maatschappij vind ik dat ook niet meer verantwoord.

Op wat slaat uw reactie? 🤔

is een vraag. Na overtijd zijn met jou regels moet je weten of je ongewenst zwanger bent. Hier kan je ze bestellen online. <https://www.newpharma.be/.../zwang.../1228-1200-1202.html...>

Zwangerschapstest | Newpharma NEWPHARMA.BE

dus wanneer u geen kinderen wilt dan kunt u voorzorgsmaatregelen nemen wanneer u op een bepaalde leeftijd bent en beter weet en niet sorry volgend jaar december heb ik wel een plekje vrij. Het leven hoeft niet allemaal "geregeld" te verlopen zoals de meeste mensen tegenwoordig als robots functioneren. Is een ieder vrij in zn keuze kinderen "te krijgen", nemen is namelijk nog niet zo makkelijk of om te besluiten er niet aan te beginnen en er bij voorbaat alles aan doen om ongewenste zwangerschap te voorkomen. Wat betreft jongeren heeft u inderdaad gelijk dat vele nog niet goed in de gaten hebben wat voor consequenties het hebben van seksuele gemeenschap met zich mee kan brengen. Ik kan mij helaas gewoon niet vinden in het begrip abortus; gewoon omdat het nu niet uitkomt.

trek je de moddergooiende azijndrinkers niet aan en je vrienden en familie zullen je misschien het meterschap aanbieden zodat je ook een beetje van warmte kan geven en krijgen van een babietje en een fijne band met een kind.

Als je er niets van kent, zou je beter je niet moeien 😊 Je kan perfect je menstruatie verder krijgen tijdens je zwangerschap. Of je kunt bijvoorbeeld een innestelingsbloeding verwarren met menstruatie. Verder zijn er veel vrouwen die zeer onregelmatig zijn en dus eens één of meerdere maanden overslaan. Sommigen houden het ook niet perfect bij en weten dus niet wanneer hun

laatste menstruatie was. Of ze hebben bijvoorbeeld een spiraaltje en menstrueren sowieso niet, maar zijn ondanks het spiraaltje wel zwanger geworden. Opties genoeg dus 😊

Haha, dus je hebt liever dat iemand die losbandig is, als 'straf' toch maar moet bevallen en een kindje opvoeden tegen hun zin, dan dat die losbandige persoon abortus zou mogen krijgen.

Serius 😊

<https://www.newpharma.be/.../zwang.../1228-1200-1202.html...> Zwangerschapstest | Newpharma NEWPHARMA.BE

snap je ook. Liever blonde met blauwe ogen zonder handicap (autisme, adhd, eds, marfan syndroom, diabetes,) SARCASME.

losbandig heb ik het niet over ik zeg wanneer het niet gepland is , maar het toch gebeurt wil dat dan maar zeggen dat er geen ruimte is in de agenda dus hoppatee in de vuilbak ermee, dat is heel wat anders als wat u nu zegt. Als u ervan overtuigd bent geen kinderen te willen krijgen dan zijn er opties de kuisheidsgordel, sterilisatie, benen bij elkaar etc dan hoeft een kindje ook niet van het leven beroofd te worden.

Je test toch niet als je geen vermoeden hebt van zwangerschap?! ADHD, autisme, diabetes en dergelijke zijn naar mijn mening leefbare zaken. Sinds wanneer is zoets zelfs een handicap? Zou jij bewust een kindje met Patausyndroom, Edwardssyndroom, Turnersyndroom en dergelijke op de wereld zetten? Ik dus niet. Ik zie er de meerwaarde niet van in om mezelf en mijn kind te laten lijden, maar dat is natuurlijk ieder zijn mening 😊

Ja, als je geen kinderen wil zijn er inderdaad opties. Wat als je gesteriliseerd bent, een spiraaltje hebt, de pil neemt etc en toch zwanger wordt? Abortus is trouwens niet hetzelfde als een kindje van het leven beroven, als ik jou was zou ik er toch eens het wetboek op nalezen 😊

het wetboek ? Daar waar in Spanje instaat omdat het meisje gedrogeerd is het geen verkrachting is maar misbruik. Om het " geen leven " te noemen is puur om er geen gewetenskwestie van te hoeven maken 😊

Ik zeg niet dat het 'geen leven' is. Ik zeg dat abortus niet hetzelfde is als een kindje van het leven te beroven. Trouwens, mocht een foetus als kind gezien worden, dan zou de moord op een zwangere vrouw als dubbele moord (zijnde vrouw en baby) behandeld worden; en dat is niet het geval. Het gaat trouwens ook niet om een abortus bij een zwangerschap van 8 maanden hé.

Abortus is ook pas na bespreking met en goedkeuring van medische diensten; en soms onder strikte voorwaarden (na 20 weken dacht ik enkel bij grote afwijkingen of gevaar voor moeder).

het is gewoon belangrijk 18 weken. De tijd die er nu voorstaat is lang genoeg. Of moet echt op medische redenen zijn.

Wat als pas na 18 weken blijkt dat het kindje een zware, erfelijke aandoening heeft? Of dat de vrouw in levensgevaar is bij het verderzetten van zwangerschap en bevalling? Of dat de vrouw pas na deze periode weet dat ze zwanger is? Ik vind dat een dokter mag beslissen om na 18 weken abortus nog uitzonderlijk toe te staan. Bovendien ben ik van mening dat jij als man in deze zaak eigenlijk helemaal niets te zeggen hebt. Als een man een kind niet wil, kan hij gewoon contact

verbreken en vertrekken. Hij hoeft de zwangerschap en bevalling niet te doorstaan. Mannen hebben dus gemakkelijk spreken.

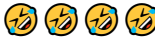

Trouwens net gezien op Facebook: https://m.nieuwsblad.be/cnt/dmf20191112_04711848...
Meisje (10) zwanger na verkrachting door haar broer (15) NIEUWSBLAD.BE

ja heb het gezien. Dat is dus ook medisch dat kind is zelf ook in gevaar. Misschien snapt u het woord MEDISCHE REDEN niet

Ps. Jij moet mij helaas niet uitleggen over erfelijke aandoening. Heb zelf een erfelijke zeldzame bindweefsel aandoening. Mieke wanneer kom je mij het spuitje geven. <https://ehlers-danlos.nl/over-ehlers-danlos/wat-is-het/> Wat is het? - Ehlers Danlos EHLERS-DANLOS.NL

dus als echtgenoot moet je niet voor je vrouw zorgen als ze door de gynaecoloog bed rust krijgt opgeld. *Man moet niks doen en er mee bemoeien.*

Ik denk dat u dringend uw bovenkamer moet laten nakijken. Wat een onzin. #ArmVlaanderen

 denk dat ik dat eerder zou moeten doen wanneer ik erop los zou neuken en vervolgens maar abortus pleeg om de volgende dag weer met de volgende Ali t nest in te duiken
 verstandig Dat jij niet aan kinderen denkt

we leven in België en niet in Spanje.

nee hier is het wetboek Anders? Daar waar de agent de bak in moet of een schadevergoeding moet betalen voor het "te hardhandig optreden"

van (naam) mag je er niet mee bemoeien. Is een vrouwen probleem.

ik oordeel niet over abortus en ik heb recht ook om mijn mening er over te zeggen

In sommige gevallen moet het mogelijk zijn. Het is een niet lichtzinnige beslissing. En ik denk(zelf niet meegemaakt gelukkig) iets waar je de rest van je leven aan blijft denken.

Goh heel moeilijk. Maar het moeten uitzonderingen zijn. Elke patiënt is een andere zaak.

Blij dat ik hier niet moet over beslissen. Het mag in ieder geval geen oplossing worden voor ongewenste zwangerschappen. Maar de vrouwen die het willen moeten het zelf ook verwerken. Blij dat ik niet in hun schoenen sta.

Een vrouw is baas over haar eigen lichaam en beslist zelf of ze een kind wil ja of nee..

Maar 3 maand is het uiterste vind ik

daar heb je gelijk in

Eventueel een adoptie voorstellen...ik denk dat dat veel leed zou besparen..

De mensen beter begeleiden. ev

In sommige gevallen zou het zelfs tot lang na de geboorte mogelijk moeten zijn.

Wat voor zever wordt hier uitgekraamd seg 🙄 in geval van verkrachting mocht je al veel langer aborteren dan wanneer de wet goedgekeurd was. Dit is met een motief. Maar met wat zijn we bezig als we tot 18 weken zwangerschap abortus toe laten? A ja daar is iets verkeerd uit de testen gekomen wel ja abortus dan maar. Alle respect voor iedereen die kiest voor abortus omdat ze het niet gaan aankunnen maar sorry hoor. Ik lees hier hoeveel mensen geen kindjes kunnen krijgen, vraag aan deze mensen eens wat zij hiervan vinden. Ik denk dat dit heel duidelijk is. Promoot liever adoptie in deze gevallen, deze wachtlijsten zijn hellelang....

MOORDENAARS geen respect in wat voor wereld leven wij alleen maar minder verantwoordelijkheid dragen en de geneeskunde wel, dat is niet mensen helpen maar gewoon liquideren schandelijk

met welk recht heb jij mensen te veroordelen?

ongeboren leven Is

leen en daar blijf je af kan je het niet aan sta het dan af er zijn genoeg mensen die heel hun leven wachten op een kind en er nooit krijgen met dat recht reageer ik op deze harde werkelijkheid

leven

ja (naam) blabla. En wat met mensen die het kind houden en mishandelen? Of gewoon ergens laten rotten omdat ze verplicht waren om het uit te dragen door mensen zoals jou. Wie is hier de onmenselijke?? Iemand die ervoor kiest om een foetus niet te laten lijden of iemand die bij een **FOETUS** moord roept?

ja dat is een blijft leven en ik heb zeven kinderen en 7 kleinkinderen en ja sommige mensen zouden beter geen hebben maar er is altijd een oplossing vele abortussen worden gepleegd door egoïsme en " het past nu niet" wel voor mij is dat moord en daarmee basta wat jou gedacht ook is en wie hier lichtzinnig over gaat is niet waard dat hij bestaat

<https://www.leeshetnu.nl/pasgeboren-jongetje-gevonden-in.../>

Dit is dankzij mensen zoals u 😊 voor de rest is een discussie houden met u blijkbaar niet mogelijk. Hopelijk kunt u op een dag uw oogkleppen afzetten.

Pasgeboren jongetje gevonden in zak LEESHETNU.NL

je maakt van mij een moordenaar dat zegt meer over jou dan over mij hopelijk ben je gelukkig maar dat denk ik niet

Abortus is voor mij nog altijd moord! Ik snap zelfs niet dat mensen er nog maar over nadenken om hun eigen kind te vermoorden. Ik weet dat ik de volle laag ga krijgen nu, maar zo is het nu eenmaal. Een foetus is een kleine mens, je eigen vlees en bloed dat je ombrengt en daar kan ik echt niet bij. Trouwens wie geeft de mens het recht om een ander mens te vermoorden? En dan nog een onschuldig wezentje dat zich toch niet kan verdedigen.

hangt er toch vanaf... Hier hebben we de beslissing genomen om alles te stoppen, omdat onze baby geen kans maakte hier op de wereld.. En ik was verplicht om gewoon te bevallen.. 🙄

als ik na de uitslag van de NIPT (die je pas weet na je 12 weken) zou horen dat mijn kind een zware verstandelijke beperking zou hebben zouden we dit kindje nog laten weghalen ja. Is onze

keuze, net zoals ik de keuze respecteer van ouders die er dan voor zouden kiezen om hun zwangerschap verder te zetten.

Dat iedereen zich moeit in haar eigen baarmoeder.

Dat is zo een kortzichtige egoïstische opmerking he Inês Benoy.

verschrikkelijk! Veel sterkte.

Ik vind het heel erg voor jou wat er gebeurt is Samantha. Maar hoeveel kinderen zijn er al niet geboren, waarvan de dokters de ouders aanraadden om abortus te plegen, omdat het kind geen kans maakte, en waar niks verkeerd mee was bij de geboorte? En waarom zou een kind dat een handicap heeft geen recht op leven hebben? Zij hebben ook gevoelens en zijn meestal heel oprecht en geven zoveel liefde. Elk kind heeft het recht om geboren te worden. Of het iets mankeert of niet. Een moeder hoort voor haar kind op te komen en er voor te zorgen.

tja. Ik kon er niet voor zorgen dan. 🙄 Geen goede hersenen vocht in de hersenen geen oogjes geen neus, organen die verkeerd en niet volgroeid zijn.. Ons kindje ging nooit kunnen thuis zijn. Nooit eens buiten kunnen. Ik blijf bij mij beslissing en ik gruwel van kortzichtige mensen.. Want als ik en mijn man er niet meer zijn wie gaat er voor zorgen?

veel moed meisje

Ik ben egoïstisch omdat ik vind dat iedereen zich met zichzelf moet moeien? 😏 Rare logica... Ik vind het eerder egoïstisch wanneer vrouwen vinden dat het maar normaal moet zijn dat ik een ongewenst kind op deze planeet zet omdat zij er geen kunnen krijgen. Dat is pas gestoord en egoïstisch...

Mensen met jouw denkvermogen hadden ze ook beter postnataal geaborteerd. 😏

ja met zo een opmerking als de jouwe ,zonder normale conversatie hadden ze ook beter tegen de stoof geschoten.

Ach, wat een zielige en vulgaire reactie zeg... Ik hoop vanuit de grond van mijn hart dat jij geen kinderen op de wereld hebt gezet, want die hebben geen mooi voorbeeld om naar op te kijken. Van alle spermacellen was jij de snelste, serieus? 😏😏

ik begrijp jou standpunt, net als ik dat van andere begrijp. Je zegt dat elk kind recht heeft om geboren te worden en te leven. Maar wat als je kind nooit iets zou kunnen. Wat als dat kind mentaal in orde is en gevangen zit in een lichaam dat niet mee wilt. Dat kan je u eigen kind toch niet aandoen.

jij was zeer zeker de domste. :)

Je hebt gelijk, tegen jouw overduidelijk master-brein kan ik niet op. Ik kniel in nederigheid voor jouw intellect... 😏😏😏

goed zo, met de neus tegen de grond .

waarom Egoïstisch? Ergens heeft ze gelijk dat iedereen zou moeten moeien in zijn eigen baarmoeder. 🙄

Inderdaad, neus tegen de grond, anders vind ik nooit jouw niveau terug... #StukOnbenul

en wie geeft jou het recht over anderen te oordelen of ze te veroordelen?

dat was een moedige beslissing en niemand heeft daar over te oordelen buiten jullie zelf en het medisch team

soms moeten we beslissen met ons verstand ipv met ons hart. We hebben ook niet op 1 dag beslist.

Moedige beslissing... En zeker geen gemakkelijke. Sterkte!

<https://www.leeshetnu.nl/pasgeboren-jongetje-gevonden-in.../>

Dit hier is een veel betere oplossing dan "moord" op een foetus hè?? Als men uwe raad zou moeten opvolgen vinden we om de 5 voet een pasgeboren (al dan niet ongewenst) kind terug. Pasgeboren jongetje gevonden in zak LEESHETNU.NL

Ik heb ook een kind verloren na een vroeggeboorte en nadat het 20 uur geleefd heeft

Keur ik daarom abortus af? **Neen, iedereen moet voor zichzelf uitmaken wat op dat moment het beste is...**

Ik denk dat een abortus ook dikwijls onderschat word en dat vrouwen die dat doen toch langer de psychische gevolgen dragen dan ze op voorhand verwachten.

Een kind verliezen is nu eenmaal niet niks of dat nu bewust gedaan word of niet

Daarom dat iedereen maar is voor zen eigen deur begint te keren voor iemand te beschuldigen van moord etc....

Liever een abortus dan een kind wat opgroeit in een gezin waar het absoluut niet welkom dus ook niet geliefd is, dat laat altijd serieuze sporen na...

Laat 1 ding duidelijk zijn ik zou het nooit kunnen maar een ander veroordelen 😞

Nee zij moeten tenslotte met hun geweten leven....

https://youtu.be/jgw4X7Dw_3k

Dit is de methode van abortus op 18 weken... baby's worden in stukken gehakt en de stukken worden uit de baarmoeder gezogen.

<https://www.allesoverkinderen.nl/zwangerschap-per-week/...>

Is een teken van leven niet een hartje dat klopt? Als het toch niet erg is abortus... waarom is het een verlies voor ouders die een miskraam hebben? Waarom verheugen ouders zich vanaf het moment dat ze horen dat ze zwanger zijn? Noemen ze het vruchtje: oh mijn lief vruchtje? Of voelen ze zich meteen ouders en kijken ze vol verwachting uit naar de geboorte van hun kind?

Een baby is volledig afhankelijk van de zorg van de mama, zeker in de buik. Het gaat hier om 2 verschillende mensen, 2 verschillende lichamen. Wat is de grens? **Ik raad iedereen aan om echt meer informatie te gaan zoeken over abortus, hoe barbaars en gruwelijk die methodes zijn. Wat de hoofdredenen zijn van abortus en nee dat is niet verkrachting of een levensbedreigende reden... abortus wordt als voorbehoedsmiddel gebruikt en de meest gemakkelijke oplossing. Maar het kost een leven!!!!**

2nd Trimester Surgical Abortion: Dilation and Evacuation (D & E) YOUTUBE.COM

Het is beter, te voorkomen, dan te genezen, dat geldt ook voor abortussen.

Hoe kan je dat voorkomen?

Door de kinderen thuis en op school, de morele wetten uit de Bijbel te leren, want God is de Schepper van de mens.

God heeft morele wetten gegeven, om o.a. deze ellende te voorkomen.

God verbied losbandig gedrag, dat betekent dat je geen seks mag hebben met iemand waarmee je niet van plan bent te trouwen of je huwelijkspartner niet is, dat is hoererij of overspel.

De apostel Jacobus zegt hierover, in Handelingen 20:19 Daarom is mijn beslissing om degenen uit de natiën (de heidenen) die zich tot God keren, niet lastig te vallen, 20 maar hun te schrijven zich te onthouden van dingen die door afgoden zijn bezoedeld en van HOERERIJ (oftewel seksuele immoraliteit, .." o.a. door verkrachting, seks voor het huwelijk en overspel enz.)

God is liefde en wil het ongebooren kind beschermen.

Abortus is het doden van een kostbaar leven, de Schepper van de mens, maakt duidelijk, dat abortus moord is!

Gods gebod in Exodus 21:22 „En ingeval mannen met elkaar vechten en zij werkelijk een zwangere vrouw letsel toebrengen en haar kinderen inderdaad te voorschijn komen maar er geen noodlottig ongeval geschiedt, dient er zonder mankeren schadevergoeding van hem te worden geëist, naar hetgeen de eigenaar van de vrouw hem mocht opleggen; en hij moet die door tussenkomst van de rechters geven. 23 Maar geschiedt er een noodlottig ongeval, dan moet gij geven ziel voor ziel, 24 oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet, 25 brandplek voor brandplek, wond voor wond, slag voor slag." Dit gebod laat duidelijk zien, dat je een foetus niet mag doden, Jezus zal, binnenkort, tijdens Armageddon, deze mensen beoordelen.

Maar, misschien zegt een Arts, dat het een gehandicapt kindje zal zijn, dan is het goed te weten, dat Jezus toen hij op aarde was, alle ziektes genas.

Jezus heeft tijdens zijn leven op aarde, veel mensen van hun vele kwalen genezen, dat lezen we in Mattheüs 15:29 Jezus trok weer verder en kwam bij het Meer van Galilea. Hij klom de berg op en ging zitten. 30 Toen stroomde er een grote menigte toe. Ze hadden mensen bij zich die kreupel, verminkt of blind waren. Ook brachten ze andere zieken en mensen die niet konden praten. Ze legden hen aan zijn voeten en hij genas hen. 31 De menigte stond versteld toen ze zagen dat de stommen konden praten, de verminkten gezond werden, de kreupelen konden lopen en de blinden konden zien, en ze gaven eer aan Jehovah God .."

Dit was een voorbeeld, voor wat Jezus, tijdens zijn binnenkort komende "duizendjarige" Messiaanse Koninkrijk" wereldomvattend, weer zal doen, dat lezen we in Openbaring 20:4 En ik zag tronen, en er waren er die daarop gingen zitten, en hun werd macht gegeven om te oordelen. ... En zij regeerden als koningen met de Christus, DUIZEND JAAR lang. 6 ... zij zullen priesters van God en van de Christus zijn en zullen de DUIZEND JAAR met hem als koningen regeren."

We bidden om dit "duizendjarige" Messiaanse Koninkrijk, in het "Onze vader" in Mattheüs 6:10 „Uw koninkrijk kome."

Tijdens, Christus "duizendjarige" Koninkrijk, zal de aarde weer in een paradijs worden hersteld en miljoenen mensen, zullen dan tot volmaaktheid groeien, dit beloofd God in Openbaring 21:3 „Toen hoorde ik een luide stem, afkomstig van de troon, zeggen: „Zie! De tent van God is bij de mensen, en Hij zal bij hen verblijven, en zij zullen Zijn volken zijn. En God zelf zal bij hen zijn. 4 En Hij zal elke traan uit hun ogen wegwissen, en (er zal geen ouderdom meer zijn) en DE DOOD ZAL ER NIET MEER ZIJN zijn, noch rouw, noch geschreeuw, noch pijn zal er meer zijn. De vroegere dingen zijn voorbijgegaan." 5 En Degene die op de troon was gezeten, zei: „Zie! Ik maak alle dingen nieuw."

En tevens zullen, de miljoenen reeds gestorvenen, tijdens, Christus "duizendjarige" Messiaanse Koninkrijk,

een aardse opstanding krijgen, dat beloofde Jezus in Johannes 5:28 „Verwondert u hierover niet, want het uur komt waarin allen die in de herinneringsgraven zijn, ZIJN STEM zullen horen 29 en (uit het graf op aarde) TE VOORSCHIJN ZULLEN KOMEN,”

Wat is Gods wil?

De apostel Paulus zei, in 1 Timotheüs 2:3 „Dit is voortreffelijk en aangenaam in de ogen van onze Redder, God, 4 Wiens wil het is dat alle soorten van mensen worden gered en KENNIS van de waarheid (de Bijbel) verkrijgen.”

Jezus zei, in Johannes 17: 3 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.” __ Online Bijbel.

Als u nog Bijbelse vragen heeft, stel ze dan gerust, groetjes.